

Вадим Савченко

ШИТИЙ

Вінниця
2024

Художнє видання

Савченко Вадим

С13 Шитий: /російською мовою. Вінниця 2024. 116 с.

За першої твоєї помилки – вони заплямують твоє ім'я. За першого ж прояву слабкості, вони зроблять тебе частиною їхньої спільноти, затягнувши у свій світ пліток та скарг, навіюючи тобі слабкість та безпорадність, що притаманні лише їм. Вони намагаються довести твою ницість, що ти теж є частиною того болота, в якому тонуть вони. Сховавшись по своїх закутках, вони скавчатимуть, щойно відчувши сумніви у власних упередженнях. Вони ненавидять твою сміливість, адже ти зміг проявити її там, де вони, очевидно- лиш слабкість. Вони ненавидять тебе за силу. Але все це ніщо, в порівнянні з тим, що вони відчують, помітивши, як їхні скарги та плітки пролітають повз тебе залишаючи за собою лиш порожні звуки. Ціна їхніх пліток - твоя байдужість, найгірше з того, що могло б трапитись для них. Не брудни себе, не втрачай власної гідності, паплюжачи свою совість їхнім брудом. Залиш їх. Щойно ти покажеш їм свою байдужість, комфорт та легкість за їхньої відсутності, жага втоптати тебе в багнюку - стане жаданою перемогою для них...це своєрідна війна людяності з обмеженістю. Війна, де твоя смертоносна зброя- це самодостатність та самоповага.

УДК 821.161.2'06

© Савченко В., 2024

ПЕРЕДІСТОРІЯ

Одного дня, після невдалих розмов, хлопець, чиє тіло та розум не втримали важкої ноші зі сторони суспільства - розпався на шматки, буквально.

Перед падінням, його рука зачепила тумбу, з якої випали моток ниток та голка. Після чого, одна єдина рука, що залишилась у молодого чоловіка, який лежав на землі вщент понівечений, потягнулась до знаряддя шиття. Як наслідок, головний герой почав зшивати свої кінцівки раз-у-раз, знову і знову. Він в прямому сенсі зібрав себе сам. Закінчивши та пішовши до моря, щоб відмити кров, він геть забув, що воно солоне.

Щойно його тіло занурилось в море, рани почали неймовірно пекти, в результаті чого він втратив свідомість від больового шоку. Течія забрала його з собою і таким чином він опинився на острові "Гордон".

ЧАСТИНА 1–ВИЖИВАННЯ

Розплющивши очі, перше, що закріпив головний герой – були широти надзвичайно чистого блакитного неба, які він розглядав, лежачи на піску аж доки не відчув укус краба. Трішки підійнявшись, до нього прийшло усвідомлення того, що усі його почуття та емоції атрофовані, більш того він не відчував нічого окрім порожнечі всередині самого себе. Трохи згодом про себе нагадав голод, проте головний герой не метнувся стрімголов одразу шукати їжу, а подумав що спочатку вирушить на пошуки питної води. Справа в тому, що людина може прожити без їжі близько двох тижнів, та без води – від трьох до чотирьох днів. Зневоднення не буде в тебе запитувати як ти себе відчуваєш і чи здатен ти продовжувати свою подорож. Ігнорування цього фактору матиме летальні наслідки.

Зневоднення організму – це патологія. Зважаючи на сучасні дослідження, зневоднення виникає за умови дефіциту від 40-50 мл/кг. При цьому, маса тіла зменшується на 4-5% від вихідної. Разом з порушенням водного балансу погіршується самопочуття. Смерть настає в результаті втрати 20-25% від загального об'єму рідини в складі крові, міжклітинного матриксу та клітин. Причина загибелі від зневоднення – тканинна ішемія. Оскільки головний герой опинився на острові, що знаходиться в поясі помірного клімату з сезонними змінами температури, у нього в арсеналі знань було шість способів знайти безпечну рідину щоб втамувати спрагу:

1. Збір дощової води – для цього можна використати натягнутий лист кокосової пальми, контейнер, пляшку або ж кокосове лушпиння.
2. Кокосова вода (рідина, що знаходиться всередині кокосового горіху) – для того, щоб її отримати, потрібно каменем розбити кокосовий горіх, щоб рідина всередині не розлилась, та просто випити.
3. Волога яка міститься в тваринах – спіймавши морську черепаху, випатрати її та випити її вміст.

4. Рибальство – зловивши рибу та приготувавши її, можна випити рідину, що залишилась після процесу приготування.
5. Питні стічні водойми – проте, в жодному разі не пити прямо з річки, оскільки там можуть бути шкідливі бактерії.
6. Підземні джерела – виявивши рівнину на острові, можна спробувати копати, допоки з-під землі не з'явиться маленький струмочок води, але важливо не забути перевірити, чи безпечно її споживати.

Очищення води включає в себе три важливі етапи:

1. Фільтрація (використати чисту тканину або ж одяг, щоб відокремити бруд, який залишиться на поверхні тканини).
2. Виділити осад (для цього буде достатньо залишити воду в стані спокою, щоб забруднення осіли на дно).
3. Прокип'ятити (кип'ятити воду потрібно протягом кількох хвилин, щоб знищити бактерії та інші мікроорганізми).

Інструментом котрий допоможе зібрати воду може слугувати кокосова чаша намотана на палицю. Але, якщо ми хочемо перетворити солону морську воду на питну прісну – це вже інша справа, для цього нам необхідно буде зробити дистилятор. З його допомогою ми зможемо отримати бажаний результат. Почавши діяти, наш головний герой вирішив починати з першого пункту а далі по порядку. Вилізти на кокосову пальму самотужки – це справа не з легких, оскільки її висота може досягати від двадцяти п'яти до тридцяти метрів вгору, але, на щастя, головному герою пощастило зустріти на своєму шляху пальму, яка нахилилась від сильного вітру, тим самим, скоротивши шлях головного героя не менш як в половину. Тобто залізти на п'ятнадцяти метрову пальму вже не здається таким неможливим. Також цю пальму можна було обхопити обома руками оскільки вона мала досить тонкий стовбур. Перед тим, як підійнятися головний герой відірвав від своєї сорочки шмат цупкої тканини, зробив петлю скинув взуття та просунув кожну ступню через цю ж петлю з обох сторін ремінця та надійно затягнув міцний вузол. Почався підйом, тепер, коли ступні тримаються за пальму з обох боків, тканина також прилягає до її стовбура, що

допомагає зберегти стійкість положення ніг та збільшує шанси успішного підйому. Після цього, головний герой притиснув одну руку до стовбура навпроти свого тіла, а іншою сильно схопився з іншого боку. Виконавши ці дії, він витягнув ноги не рухаючи ступнями та руками – це допомогло йому випрямити власне тіло. Потім він різко відірвав обидві ноги від стовбура одразу ж вхопившись за вище місце на пальмовому дереві і таким же чином повернувся у вихідне положення. Повторюючи такі рухи герой практично досяг верхівки пальми. Він хапав кожен кокос, який був в полі його зору, кілька разів прокручував його аж доки стебло не витримувало та ламалось. Таким чином він назбирав з десятків кокосових горіхів, які впали на пісок та очікували на свого власника. Перед тим, як спуститися, він також відірвав два величезних листка кокосової пальми, а це означало що перші два способи мали всі шанси на успіх. Далі він встромив дві палиці в пісок на відстані кілька сантиметрів одну від іншої та примотав за кінці один кокосовий лист, з іншого ж він змайстрував мотузку. Запитаєте, яким чином?

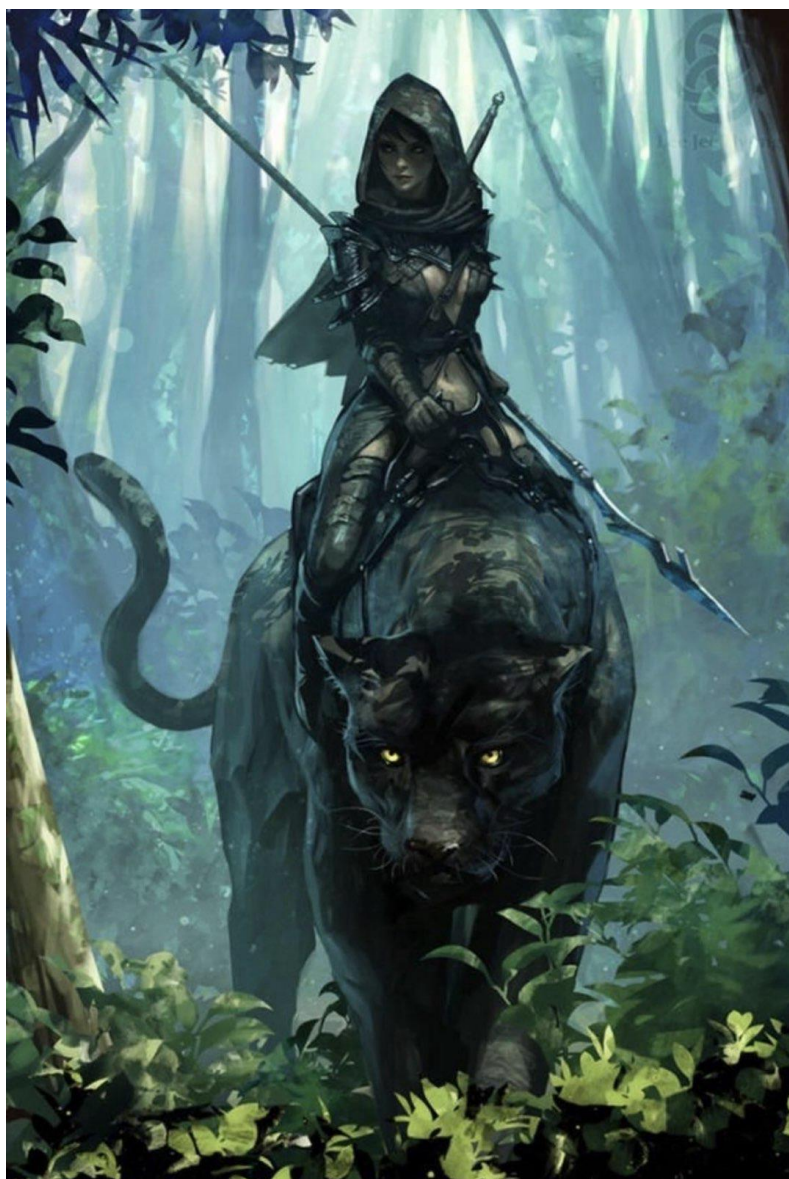
Спочатку лист необхідно висушити, потім, вимочивши його у воді, його необхідно знову висушити. Це призводить до розм'якшення стебла. Про всяк випадок, маю намір зауважити, що головний герой сушив листя на гарячому піску. В результаті цього стебла очищуються від всього зайвого та стають м'якими з допомогою м'якого каменю або ж відбиваються заокругленою палицею, щоб відділити сухі та гнучкі волокна від твердих частин стебла. Для фінального очищення використовуємо жмут розмочених стебел та б'ємо ними по дереву або іншій твердій поверхні. Роблячи це старанно, отримаємо чисті та м'які волокна. Щойно ви переконаєтесь, що волокна саме такі, як потрібно, їх необхідно ретельно розчесати, розділяючи на окремі волокна. Навіть якщо деякі волокна залишаться склеєними, не варто перейматися – мотузки, виготовлені з них, чудовий варіант для: кріплення жердин, під час облаштування укриття, зв'язування предметів та плетіння мотузок та канатів.

Заледве мотузка була готова, головний герой відчув краплі дощу на своєму тілі, а отже і вдача була на його боці. Мотузки з волокон рослин неможливо порівняти з капроновими мотузками, тому намокнувши, вони потребують ретельного просушування, щоб цього уникнути, чоловік заховав мотузку за поясом своїх штанів та почав розбивати кокоси. Розбивши весь десяток, він частково втамував спрагу, що додало легкості організму та насади для нових звершень. Проте перш ніж почати виконувати інші справи, головний герой усвідомив, що без зброї довго протягнути йому не вдасться, тому прийняв рішення змайструвати спис. Створення цього виду зброї з підручних засобів не така вже й важка справа, головне, робити це покроково. Першим необхідним інструментом для створення списа може слугувати раковина молюска. При розшаруванні, ми отримуємо гострі уламки, з яких можна зробити хоч і невелике, проте доволі гостре лезо. Далі, для створення основи спису, необхідна довга палиця. Вона повинна бути гладкою, без відколів та тріщин. Останнім етапом є безпосереднє закріплення отриманих матеріалів мотузком. Саме та єдина створена головним героєм мотузка допомогла скріпити дерев'яний стержень та гостру мушлю, це означало, що спис готовий, отже можна починати полювати на черепах та рибалити. Вдивляючись у воду, новоспечений мисливець помітив кілька морських черепах під назвою «Бисса». Ці тихоокеанські красуні охороняються законом, але для головного героя це не мало жодного значення, адже про яку охорону може йти мова, якщо з того моменту, як море викинуло його на берег острова, він не зустрів жодної живої душі. Саме тому він закинув її собі на плечі та поніс на сушу, залишивши їх протягом певного часу в невеликій ямі, викопаній руками, щоб у майбутньому приготувати їх. До того ж, з панцира Бисси можна отримати не найгірший гребінець для волосся. Дощ закінчився і одразу ж з-під хмар з'явилося палюче сонце. Тепер залишилося лиш наловити риби. Методом «зачекав - штирхнув» за дві години головний герой спіймав два тунця, одну тріску та чотири лосося, котрі поклав у яму до черепах та щоб вони не зіпсувалися під прямими сонячними променями, накрив їх плівкою, яку знайшов на

березі моря. Грандіозним успіхом, до того ж, було те, що окрім знайденої плівки, на берег викинуло пусту літрову пляшку, в яку він перелив дощову воду, що накопичилась в кокосовому листі під час дощу. Підсумок: за пів дня перебування на острові вдалося: втамувати спрагу, знайти для себе провізію та зібрати трохи води на майбутнє, а це означало, що базовий комплекс по виживанню був виконаний і прийшов час дізнатись більше про це місце, але, для початку, було варто розвести багаття. Найкращим багаттям на острові в даному випадку буде «вогняна яма» там, де раніше у головного героя знаходилась провізія. Він дістав звідти всю рибу, поклав три великих каменя, підкинув вісім невеличких гілочок та кілька шматків кори. Змайструвавши триног з палок над вогняною ямою, герой поклав зверху одну з половинок кокосу, який раніше був розділений навпіл. А це, можемо зауважити, універсальний продукт, яким можна використовувати не лише для того, що черпати воду, про що згадувалося раніше, але й чудовий замітник тарілки. Запалив він вогнище легендарним методом «камінь об камінь» під прямими сонячними променями. Готово! Поки герой своїм списом патрав рибу, він періодично озирався в різні сторони та намагався роздивитися острів краще, з часом усвідомивши, що це острів «Гордон» (оскільки він умовно нагадує рівнобедрений трикутник), а це означало, що головний герой знаходився на Аргентинському безлюдному острові Республіки Чилі, архіпелаг Вогняна Земля. Коли наш герой закінчив патрати рибу та поклав її на саморобну тарілку, позаду почувся рев, і те, що йому довелося побачити, трохи його збентежило.

ЧАСТИНА 2–ЗНАЙОМСТВО

Озирнувшись довкола, герой побачив дівчину, котра сиділа верхи на пантері. Він навіть не став чинити опір, усвідомлюючи, що проти чорного звіра, в поле зору якого він потрапив, один лиш спис безсилий. Герой стояв наче вкопаний і дівчина заговорила з ним першою:

—Ти навіть не
злякався? —Я втратив
це вміння.

—Ось воно що....отже, це була правда, що на острів море виштовхнуло одиноке, понівечене тіло, яке доведе власним прикладом

чудодійну силу трав. Сідай на пантеру, якщо що, його звати Балю. Тримайся за мене міцніше. Щойно ми прибудемо, я поясню тобі детальніше, що маю на увазі, і, до речі, у твоїй ситуації, я б чинила так, як мені кажуть, адже ти потрапив у дике місце, де сам довго ніц не протягнеш навіть два дні, але, вибір залишається за тобою.

—В дике місце? Це острів, якщо ми звісно говоримо про одне і теж, вважається безлюдним вже понад дві сотні років.

З глибин році було чути горлання, схоже на індіанський. Дівчина закричала:

—Сідай, кому кажуть!

Балю повернувся спиною до головного героя і той одразу ж заскочив на нього верхи. Щойно тварина почало бігти, в те місце, де ще кілька секунд тому стояв Балю, прилетів дротик.

Пантера бігла з неймовірною швидкістю — близько 60 км/год, минаючи наче спринтер різноманітні перепони. П'ять хвилин безперервної бігонини і вони прибули до так званого сховища. Головний герой зліз з пантери та побачив якісно збудоване бунгало. Перед тим, як зайти до сховища, дівчина поцікавилась, як звати героя, на що він відповів:

– Алан. Зустрічне питання.

– Емма. Заходь всередину та почувайся наче вдома.

Всередині бунгало було неймовірне. Воно було напрочуд затишне та комфортне, з акцентом на природні матеріали та натуральні відтінки. Бунгало поєднувало в собі простоту та зручність, щось на кшталт естетики заміських будинків з елементами фольклору та ремесельних традицій. Відкрите планування та великі вікна дозволяють якнайкраще використати природнє світло та підкреслити просторість приміщень. Палітра кольорів які панувала в стилі цього бунгало, була насичена природніми відтінками: від пісочних та землистих до спокійних бірюзових. Меблі та оздоблення були в основному з природних матеріалів, таких як дерево, ротанг та льняні тканини. Комфортні та м'які текстури створюють приємну атмосферу відпочинку.

Характерними для стилю цього сховища були також декоративні елементи. В інтер'єрі присутнім м'які та теплі джерела освітлення, такі як підвісні світильники з природних матеріалів та торшери з нейлоновими абажурами. Однією з головних особливостей стилю бунгало є низьке горизонтальне планування будівлі, яке сприяє інтеграції з природним середовищем. У Алана з'явилося запитання:

- Де ви все це знайшли, звідки воно?
- Секрет. Присядь, нам варто поговорити.

Алан сів на крісло яке було вкрито шкірою п'ятнистого тигра, Ємма почала

говорити:

— Ти навіть не уявляєш, як тобі пощастило, Алане, що ми з Балу дісталися до тебе раніше, ніж місцеве плем'я «вогнеземельців». Представники уього племені морських мисливців та воїнів авангарду – найдревніші мешканці Вогняної Землі. Відомості про те, що вони вимерли, як пишуть книги з історії – всього лише міф. Ці примітивні люди не розуміють нас, а ми не розуміємо їх. Піти з ними на контакт не вдається, скільки б ми не намагалися. Вони тут не єдині, хто може завдати тобі шкоди – місцева флора та фауна також попіклуються про те, щоб ти припинив ходити на своїх двох, а в твоєму випадку – зшитих двох. Ти можеш навіть не пояснювати, що з тобою трапилось, і який результат, я вже зустрічала таких особистостей, але жодному з них, як виявилось, така ноша була їм не до снаги. Запитаєш, що я маю на увазі? Слухай далі. Зважаючи на шрами, яких в тебе вистачає, можу з впевненістю зауважити, що людиною тебе назвати доволі важко. Без емоцій та почуттів, твоя психіка поступово почне спотворюватися, адже вона не розумітиме, як реагувати в тій чи іншій ситуації, ти не будеш відрізнятися від звірів, окрім, звісно фізичних можливостей. Єма зупинила свою промову на декілька секунд, в той час, як Алан поставив запитання:

- Які основні відмінності психіки тварин та людей?

— Ще Аристотель, античний філософ, праці якого й досі перечитують люди всіх націй, будь-якого віку, рівня освіти, писав : «Людина за природою – соціальна

тварина». Сенс його слів у тому, що реалізуватися, як особистість, людина здатна лише в соціумі, серед подібних собі. Поза межами соціуму, вона набуває риси тварини. Також, не варто зневажати такий аспект, як «інстинкти». Якщо говорити зрозуміліше, мозок складається з двох функціональних частин:

1. Одна відповідає за мислення, а це близько 90%. Щоб вона працювала, необхідна велика кількість енергії, до того ж, всі дії цієї частини мозку займають доволі багато часу.

2. Інші ж 10% займає мозок рептильний. Саме він відповідає за незмінні бажання людини, зі інстинкти. Він працює швидше, хоча і є доволі примітивним, відповідає, більшою мірою, за найпростіші інстинкти. Рептильний мозок працює швидше, хоч і є доволі примітивним, в більшості він відповідає за найпростіші інстинкти. Наочний приклад – плем'я аборигенів, яке проживає тут, вони захочуть поласувати тобою з великим задоволенням за першої ж нагоди. Тваринні інстинкти необхідно підкорювати розумом. Завдяки еволюції розвитку розуму та самоконтролю ми маємо альтруїстів, гуманістів та високоморальних людей. Їхні чесноти підбурюють процеси суспільства та цивілізації в цілому.

Алан поставив ще одне запитання:

- Цікаво. Проте все ж, як відбувся процес становлення нижчих форм поведінки та розвиток вищих психічних функцій?

- Для початку, що таке психіка? Психіка - це загальне поняття, яким характеризують широкий спектр суб'єктивних констант, які вивчає психологічна наука. Живі створіння в процесі еволюції отримали орган, котрий взяв на себе відповідальність за управління важливими процесами. Цей орган – нервова система. Саме оптимізація структури та завдань нервової системи стала базовим джерелом психічного розвитку. Організм здобуває нові властивості та органи в

процесі змін, які відбуваються в генотипі: адаптація в навколишньому середовищі, виживання за рахунок мутацій стали кориснішими з точки зору життєзабезпечення. Отже, людину відрізняє від тварини наступне:

1. Мислення. Це головна базисна відмінність. Людський мозок хоч і не найбільший, проте досить унікальний. Його розвинена структура дає людині здатність здійснювати складні психологічні функції – він має змогу міркувати, запам'ятовувати, усвідомлювати, досліджувати, створювати щось позитивне та важливе для суспільства.

2. Тварина може діяти в межах виключно тієї ситуації, яка їй стає зрозумілою наочно. Вона не вміє абстрагуватися. Людина володіє знаковими системами, має змогу зрозуміти абстрактну ситуацію та розмірковувати образами.

3. Людина може ділитися набутим досвідом з іншими, а також його присвоювати.

4. Тільки людина має відчуття емпатії, що дає їй можливість радіти перамогам інших та співчувати, коли хтось зазнав поразки.

Алан знову поставив питання:

– Чим саме людська діяльність відрізняється від поведінки звірів?

– Людська діяльність включає в себе усвідомлення, оскільки вона є

цілеспрямованою. Людина чітко усвідомлює ціль, оцінює шляхи її досягнення, планує, розмірковує над ризиками. Відмінності людської діяльності:

1. Продуктивний характер, орієнтований на творчість, в той час як активність тварин- на споживацтві .

2. Діяльність людини також пов'язана як з культурою духовенства, так і матеріальною які задіяні у вигляді предметів, що задовільняють власні потреби. Для тварини людських знарядь праці банально не існує. Більш того, людська діяльність вважається історичним продуктом, в той час як активність тварин є наслідком їхньої біоеволюції.

Поки Алан слухав це все та намагався усвідомити, в нього виникло за питання, яке цікавило його навіть більше, ніж попередні:

– А як на рахунок емоцій?

– Перша відмінність людських емоцій від емоцій тварин полягає в тому, що емоції останніх залежать лише від їхніх БІОЛОГІЧНИХ потреб. В той час як емоції людини залежать саме від потреб СОЦІАЛЬНИХ та ВИЩИХ. Наступна відмінність: людина має розум, котрий здатен контролювати прояв її емоцій, оцінювати їх, приховувати та симулювати. Варто також зауважити, що людині притаманні вищі моральні якості, в той час як тварини ними не володіють. Саме тому, не варто зволікати, якщо хочеш повернути частинки себе, тобі варто піти до покинутого корабля, який знаходиться в двох кілометрах звідси та принести мені фільтр для попередньої очистки повітря від забруднень та пилу. Це допоможе забезпечити чисту та безпечну питну воду. Фільтр необхідний для того, щоб закінчити проєкт створення «конденсаційного ловця пари», який знаходиться за цим будинком. Тоді я розповім тобі, що було б варті знайти та яким чином, так би мовити – «повернути», згода?

Емма потягнула руку, Алан в свою чергу відповів взаємністю.

– Згода.

Перед тим, як Алан зібрався вирушити, Емма застерегла його:

– Доречі, на твоєму місці я б взяла ліхтарик та мачете. Ось, візьми, можливо вони врятують тобі життя.

Герой негайно вирушив до корабля, який виднівся з гори. Він вирішив ще робити це під покровом ночі буде безпечніше, оскільки вірогідність потрапити на очі «інікованим» зменшиться. Через пів

години Алан прибув. Корабель - привид значного розміру вкривався корозією, наявність якої доводила, що нікому до нього не було діла, окрім мародерів та тих, кому потрібні деталі для власних виробів. Всередину він потрапив через люк на другому поверсі, піднявшись по якорю. Всередині була суцільна темрява, тому Алан ввімкнув ліхтарик. Якби він міг жахатися, це точно трапилося б після того, що він побачив. Весь корабель був покритий синім слизом. Пройшовши вперед палубою він почав зазирати всередину кімнат – в кожній, абсолютно кожній кімнаті був дивний знак. Це було щось схоже на знамення, а, поруч, біля стягу в цих же каютах – згаслі багаття. Аллан пришвидшився з пошуками супроводжуючи це словами:

– Не просто так Емма мене відправила сюди одного, здається, що все ж цей корабель заселений невідомим угрупаванням.

В самому кінці палуби була каюта з надписом «Каюта Капітана». Алан злегка привідкрив двері, щоб побачити, чи є хтось всередині, але там була лише суцільна тиша, за виключенням звуків слизу, яким краплями падав зі стелі на берці героя. Посвітивши ліхтариком на все приміщення, в кутку він побачив металевий ящик за замком. За допомогою руків'я мачете Алан вибив китайський замок, потім поклав мачете на землю, а ліхтарик поклав собі в рот двома руками, для того, щоб двома руками відкинути кришку ящика, яка мала досить пристойну вагу.

Алан отримав те, що він шукав:

– Це саме той фільтр! Зачекайте... і якась дивна мапа...зараз в мене немає часу її розглядати, потрібно повернутися до Емми.

Алан поклав мапу в кишеню штанів, витягнув фільтр з ящика після чого закрив його, дістав ліхтарик з ротової порожнини лівою рукою, а правою підняв мачете. Раптово він почув шипіння та те, як каюта зачинилася зсередини. Було чути лише звук тіла, яке наближалось та дихало Алану в потилицю. Замах з темняви, який герой зміг уникнути зробивши перекид вбік, одразу ж підсвітивши ліхтариком в бік де відбулося щось незрозуміле і побачив застряглу в

підлозі косу, яка наскрізь пробила ящик, який оглядав Алан. Відвівши ліхтарик правіше, він побачив фактично скелета в червоній мантиї, якого геть зовсім не сліпило раптове яскраве світло. Цей гуманоїд притаївся за дверима та був в очікуванні моменту, коли герой втратить видимість, але рефлексії Алана геть зовсім не зрадили. Окрім того, що він встиг ухилитися, так ще й кинув мачете, який «порахував» всі ребра істоти, у відповідь. Алан підібрав фільтр та кинувся навтьоки. Навівши шуму, він розбудив всіх жителів цього нехитромудрого корабля. З темряви звучав голосний рев натовпу який рухався до місця подій. Герою нічого не залишалось робити, окрім як вискочити через лобове скло корабля одразу ж в океан. Алан плив до берега наче професійний плавець на змаганнях, де на нього, як виявилось, очікувала Емма. Стадо диких дикарів падало з корабля на пісок, наче мед з бочки. Дівчина дістала рятувальний пістолет та вистрелила сигнальною ракетою в натовп закричавши:

— Алан, швидше!

Герой доплив до берега, тримаючи фільтр в руках, на що Емма відповіла:

— Я не була впевнена, що на кораблі ще залишились подібні деталі, проте тобі вдалося відшукати те, що я шукала близько місяця, молодець. Йдемо звідси негайно.

Поки Емма з Аланом бігли через тропічну флору під відкритим нічним світилом в напрямку сховища, Алан все ж озвучив те, що мав намір сказати ще на березі:

— Ти могла б і попередити мене, що там берлога «інфікованих».

— Ти б тоді відмовився. Ми на місці, заходь всередину, розкажеш, що там було, Емма розклала на столі делікатес — філе з лами було надзвичайно соковитим. Алан розповідав про те, що бачив на кораблі протягом всієї трапези. Коли герой наситився, дівчина забрала тарілки зі столу твазанесла залишки їжі на подвір'я до Балю. Коли Емма повернулась до кімнати, вона побачила вже лежала розкладену мапу на столі, на що промовила:

– Неможливо...це ж мапа «Дев'ятнадцять» вона була втрачена багато сторіч тому!

– Чому «дев'ятнадцять» ?

– Десять емоцій, дев'ять почуттів. Якщо сумувати ці числа, сам розумієш, яку отримаємо. Хрестиками тут позначені місця квітів та пелюсток, які розкидані по всьому острові, саме вони й допоможуть тобі повернути втрачене.

Емма пішла до середньої кімнати, з якої повернулась не з порожніми руками:

– Відкрий цей футляр, Алан. Він твій.

Відкривши футляр, Алан побачив дивовижний ніж. Емма назвала його «Сім чудес». – Чому саме «Сім чудес» і хто взагалі вигадав таке поняття?

– В царстві, де природа володіє надзвичайними силами, існують ножі, які можуть взаємодіяти з магією самої Землі. Їхні клинки оживають, коли необхідно захистити урожай або ж джерело життя. Коли їхні гострі леза торкаються трав, відкриваються канали до енергії Землі, які дозволяють рослинам пити з джерела вічної сили. Збирачі трав користуються цим ножем з повагою та обережністю, розуміючи, що вони – посередники між світом природи та людиною. З кожним рухом леза, чари природи розкривають величезний потенціал трав та зілля для лікування захисту та благополуччя. Виключно цим ножем ти повинен розрізати свої старі шви для того, щоб коли зшиватимеш повторно, квітка, яку ти покладеш всередину розчинилась в твоєму тілі, а шрами зникли. Ця назва походить від чудес стародавнього світу:

– Піраміда Хеопса

– Висячі сади Семіраміди

– Статуя Зевса Олімпійського

– Храм Артеміди Ефеської

– Галікарнаський мавзолей

– Колос Родоський

– Александрійський маяк

Алана також запитав, чому спільнота дикарів називають «інфікованими». Емма відповіла:

– Тому, що колись це були люди, проте матінка природа покарала їх за те, чим вони займались, коли були живими, булінгом та лінгвістичною дискримінацією собі подібних, тому жоден з них не вартий називати себе «людина». Вони більше не були з плоті та крові, перетворившись на згорток спорохнілих кісток. Ці клоуни натягнули на себе броню, озброїлись та створили власний культ. Якщо вони зловлять тебе, то намагатимуться перенести свої болячки на тебе, щоб зробити тебе собі подібним. Так і виникло слово «інфікований». Не дай їм це зробити. Твоя ціль тут повинна бути такою ж, як і місія у Прометея.

– Як у Прометея?

– Прометей ніс вогонь людям та опинився він в місті Лемнос, з якого розповсюдились знання, дарунки та багатства. Він жертвував собою, щоб дати нам те, та навчити тому, чим зараз ми володіємо та знаємо. Він діяв всупереч Богів заради нас. Не дозволяй іншим відібрати в тебе те, чим з народження тебе нагородили та те, чому навчився протягом всього життя.

ЧАСТИНА 3– ЩАСТЯ ТА САМОЗБЕРЕЖЕННЯ

Емма почала розповідати, що першою емоцією, яку необхідно знайти – буде щастя:

–Емоція щастя для всіх нас є найважливішою складовою для безперервної роботи організму. До того ж, причина через яку ти можеш хоча б спробувативидавити з себе посмішку полягає в тому, що транспортувальний білок всередині тебе періодично номить «мішечок» з дофаміном. Дофамін- гормон, який синтезується головним мозком, наднирниками, нирках та кишечнику. Проте наразі в тебе суцільна «дофамінова прірва» , результатом якої є твої симптоми апатії, втоми та проблем з концентрацією. Для того, щоб це виправити та повноцінно відчувати радість тобі необхідно знайти квітку під назвою – газанія. Рід газаній офіційно вперше був описаний німецьким ботаніком Джозефом Гертнером (1732-1791) в 1791 році. Назва «газанія» ботанік присвятив ще древнішому вченому на ім'я Теодор Газа (1398-1478) або ж Теодор Газис. Він був грецьким гуманістомписьменником епохи раннього ренесансу (початок XV століття), перекладачем ботанічних праць Теофраста з грецької на латину. Теодор Газис за дорученням Папи Римського перекладав праці Арістотеля латиною, проте був ображений отриманою від Папи Римського платнею за роботу в кілька злотих, які викинув в річку Тигр. А Газа – старовинне місто Східного Середземномор'я яке сьогодні територіально є частиною Палестини. Ось така історія у родової назви газанії. Також існує й інша версія: начебто в перекладі з грецької слово «газа» означає багатство, тому, за різноманіття окрасу квітка отримала свою назву. В народі її знають як «Полуденне сонце». Це пов'язано з тим, що ці квіти схожі на ромашки, розкривають свої бутони ближче до полудня. За своєю природою, газанія – багаторічник, але, впринципі, в середніх широтах її можна культивувати і в якості однорічника. Висота африканської ромашки, як правило, не перевищує 25-30см.. Самі листки досить м'ясисті, насичено-зеленого або темно-

зеленого кольору. За формою – ланцетні, округлі або ж овальні. Їхня нижня частина густо всіяна сріблястим ворсом, який виконує важливі функції: у спеку не дозволяє волозі швидко випаровуватись, а в періоди похолодання захищає рослину від перемерзання. На жаль, фармакологічні та хімічні властивості газанії ще не вивчені.

– Як гадаєш, чому тут була африканська ромашка?

– Була впевнена, що ти запитаєш. Селекціонери завезли на цей острів квіти всіх видів, які лиш вспіли, проте інфіковані переловили їх всіх, до останнього, а квіти стали для них священними, загадково розкиданими та схованими на острові.

– І де ж мені знайти газанію?

– В таборі інфікованих, який знаходиться біля підніжжя гори на піночі. В таборі є кілька жилих будівель, болотяна ферма та велика кількість цікавих тварин. Інфіковані живуть в дерев'яних хижках, які розташовані по всьому табору. Це все, що мені відомо. Спробуй окрім квітки знайти товкач та ступу. Якщо ти впораєшся, в майбутньому ти дізнаєшся, навіщо я просила тебе це зробити.

– А як же ти? Залишишся тут?

– Ні, я з Балу вирушу разом з тобою, але ти маєш розуміти, що так буде не завжди. Рушаємо.

Довгою дорогою, пройшовши, певно, через половину острова, вони наштотхнулись на стежку, яка веде до його середини, вона вивела їх до того самого табору. Емма сказала, що підійметься на височину та буде спостерігати за всім, що відбуватиметься, додавши:

– Я буду слідкувати за обстановкою та за нагоди ми з Балу надішлемо тобі підкріплення.

– Яке ще підкріплення?

Емма з Балу віддалилися від головного героя, залишивши його питання без відповіді. Алан йшов стежкою та побачив те саме знамення.:

– Ну що ж, побачимо, що в нас тут, дванадцять інфікованих, розкладена палатка, багато бочок а ще більше глечиків, в яких певно, що зберігають воду, а також скрині, і де ж...Ось, знайшовся! Маленьке заглиблення прямо в центрі табору, а в ньому газанія, але як же я її дістану, якщо вони не відходять від неї ні на крок.

Після цих слів в табір прилетів шмат сирого м'яса, а за ним прибігла зграя голодних диких вовків і почалась боротьба вже не за шмат м'яса, а за територію. Ємма закричала:

– Алан, дій, в тебе обмаль часу!

Головний герой побіг з неймовірною швидкістю, оминаючи як інфікованих, так і тварин. В таборі запанував хаос, тому ніхто діла не мав ні до Алана, ні до квітки.

Опитившись на місці та впавши на коліна перед квіткою, Алан дістав свій ніж та зрізав її максимально обережно, на скільки це було можливо. Поклавши газанію під вухо, Алан переметнувся в палатку, де, як і припускав, лежали товкач і ступа. Схопивши їх він почав забиратися звідти, що йому вдалося та він залишив територію табору, який незабаром сховався в хащах. В результаті перемогу вибороли вовки, а сам табір згорав вщент, адже комусь з інфікованих спало на думку розмахувати факелом з іншого боку палатки, від чого та спалахнула, а вогонь розповсюдився по всій території. Повернувшись до притулку Ємми, Алан розпочав підготовку до процедур, проте спочатку звернувся до Ємми:

– Я не втрачу свідомість через надріз?

– Ти навіть не відчуєш. Завдяки саме цьому ножу, ти не відчуватимеш болю. Дій.

Головний герой, з заплющеними очима, почав розрізати шрам зліва біля грудей, потім, взяв газанію та поклав її всередину, впаав на коліна, підійняв голову в гору, та посміхнувся:

– Неймовірно...як же добре почуватися просто щасливим...без будь-яких турбот та просто радіти життю, як воно є. Ємма додала:

– Емоцію радості вивів Арістотель, хто оцінював щастя – як прекрасне благо: «Щастя є найвищим благом, тобто ціллю, якої прагне людина, і до якої спрямовані всі інші прагнення». А газанія, в свою чергу, мовою квітів, або ж флораграфії означає: «Пишаюсь тобою». Проте мені б не хотілось, щоб ти на radoшах погодував собою місцеву фауну, тому, зваживши все, мною було прийняте рішення знайти одне з почуттів, а саме: «самозахист». Я забезпечу тебе груповим альпіністським спорядженням, яке я колись силою забрала у одного з інфікованих, між іншим, випадково. Нам доведеться підкорити одну зі скель висотою в два кілометри та двісті метрів, щоб дістати пелюстку, яка росте на дереві, що носить назву «Веселковий евкаліпт». Це одне з найяскравіших дерев на планеті. Недосвідчено око може припустити, що над стовбуром дерева попрацював художникабстракціоніст, однак, різноманітний окрас має цілком наукове пояснення. Слово «веселка»

в назві дерева не випадкове: кора дерева практично переливається всіма барвами веселки. Це дерево було знайдене в невеличкій евкаліптовій рощі на шляху до Хану, Мауї. Рослина не виробляє ефірні масла, тому дерево залюбки обирають для озеленення тих місць, де в оформленні земельної ділянки, відсутність запахів є головною умовою. Меблі з дерева, якісний білий папір а також столярні вироби, саме для цих речей «веселковий евкаліпт» став основним матеріалом у виробництві. Оскільки рослина майже не схильна до захворювань, вона не потребує хімічної обробки, а отже продукція з неї можна вважати екологічно чистою. Попит на такі меблі та папір доволі високий, тому існують спеціальні «плантації», на яких вирощують ці чудові рослини. Напевно, інфіковані навіть насіння з собою на острів спромоглися прихопити... Тож бо, до справи!

Емма відвела Алана до тієї скелі та розпочала інструктувати певний навчальний курс:

– Найнеобхідніший та найнадійніший елемент страхувального ціпка – динамічна мотузка. Для сходження дуже рекомендую користуватися подвійною мотузкою, в ідеалі – дві однакових мотузки різних кольорів по 50 – 60 метрів. Це в першу чергу забезпечить

безпеку лідируючого скелелазу та дозволить в разі необхідності спуститися з маршруту максимально швидко та з мінімальними втратами. Проаналізуймо простий приклад. Ти, або ж я збилися з лінії маршруту, полізли не туди, куди було потрібно та натрапили на непереборну перешкоду, або в гіршому випадку хтось з нас зірвався та отримав травму. При умові використання подвійної мотузки достатньо організувати «дюльферную» станцію та спуститися подвійною мотузкою з подальшим просмикуванням, дорогою збираючи проміжні точки страхівки. За використання одинарної мотузки, особливо, якщо лідер вийшов на дистанцію більше ніж на пів мотузки, для спуску доведеться зробити набагато більше маніпуляцій. Саме тому, залишимо одинарну мотузку для підготовлених спортивних скелелазних доріжок. Наступний важливий елемент страхувального ціпка – точки страхування:

- закладні елементи

- скельні гаки

- Закладні елементи зручніші у використанні. Їх можна швидко встановити та швидко зняти безпосередньо в процесі взбирання. Діставши їх зі скелі, закладні елементи готові до подальшого використання. В процесі сходження хтось з нас збирає встановлені лідером закладні елементи та на станції, до прикладу я, передаю їх тобі для використання на наступній ділянці. Кількість та вид закладних елементів підбирають зважаючи на особливості вибраного маршруту сходження. Стандартний набір закладних елементів включає в себе п'ять стоперів різних розмірів та десятьох френдів також різних розмірів. За потребою набір доповнюється гексами або ж трикамами. На деяких ділянках буває недостатньо підходящих тріщин для організації страхування закладними елементами. В цьому випадку використовуємо скельні гачки. Класичний скельний гачок забивають скельним молотом в тріщину відповідного розміру на максимальну глибину. Скульний гач тримається в скелі за рахунок сили тертя, саме тому, на групу потрібно два скельні молоти, тому, чим краще був забитий гач – тим надійнішу точку страхування ми отримаємо. Задля

вилучення скельного гака за скелі молот також необхідний. Тому для групи також необхідні два скельні молоти – один для мене, інший – для тебе. Встановлення та вилучення скельних гачків – справа не легка та зовсім не швидка. Скельні гачки стають непридатними буквально після кількох разів їхнього використання, досить часто, їх просто залишають в скелі. Для з'єднання мотузки з точками страхування необхідно використовувати відтяжки. Альпіністи сходять зі страхуванням через закладні елементи, за цих умов, використовувати скелелазні відтяжки не зручно та небезпечно. Справа в тому, що стандартні скелелазні відтяжки досить короткі, зазвичай десять-двадцять сантиметрів, оскільки вони розраховані на короткий маршрут зі страхуванням через стаціонарні шлямбурні гачки. Використовуючи скелелазні відтяжки на альпіністському маршруті суттєво підвищується тертя мотузки на точках страхування і виникає небезпека викидання закладних елементів, коли мотузка протягується. Тому для сходження я не використовую відтяжки коротші ніж шість сантиметрів. Відтяжка складається з двох максимально легких карабінів без муфти та петлі з дайнеми. Звісно я не могла б не згадати про систему страхування. Переважно призначена для альпінізму та скелелазіння, з регулюючими обхватами ніг та вагомою кількістю вантажних петель для розвішування спорядження. В більшості випадків, поясної обв'язки буде достатньо. Буде корисно використовувати додаткову спеціальну розгрузку для більш зручного розвішування страхувального спорядження. На обв'язку кріпляться самострахування з муфтованим карабіном для роботи на проміжних станціях. Ну і звісно ж скельні капці. Для альпіністського сходження краще обирати досить просторе взуття з прямою колодкою, в яких нога менше втомлюється. Оскільки часто доводиться сходити по тріщинах, добре, якщо взуття закриває кісточку та забезпечує від подряпин та травмування.

Одягаємо все це на себе та рушаймо, тільки не затримуємось.

Процес одягання був досить короткотривалим, Алан зробив все, що говорила йому Емма і вони розпочали свій підйом. Ви могли б припустити, що з ним щось трапиться в процесі сходження на гору –

аж ніяк, все пройшло легко та спокійно без жодних пригод. Діставшись до веселкового евкаліпту, головний герой обережно підібрав пелюстку, яка впала та поклав собі в кишеню штанів, після чого поставив запитання:

– Звідки та чому на землі з’являються опалі пелюстки, тобі ніколи не було цікаво?

– Можу лишень розповісти про китайську легенду, одну з найвідоміших, котра розповідає про два природні духи Манджу та Сага, що опікувалися різними частинами однієї рослини. Манджу турбувався про квіти, а Сага був хранителем листя. Якось вони вирішили зустрітися і заради цієї зустрічі знехтували своїми обов’язками. Вони закохалися один в одного з першого погляду. Проте, оскільки вони чинили всупереч своїй меті, Бог прокляв їх – розділив квіти та листя: коли розпускаються квіти – листя опадає, а до того часу, як листя виростає, в’януть квіти.

Вони обережно спустилися дійшовши до притулку. Алан віддав квітку Еммі, за її проханням, і вона, в свою чергу, почала товкти пелюстку. Приготувавши суміш, головний герой випив її та отримав самозбереження, наявність якого допомагало йому протягом всього життя, він став знову розсудливим та обережним.

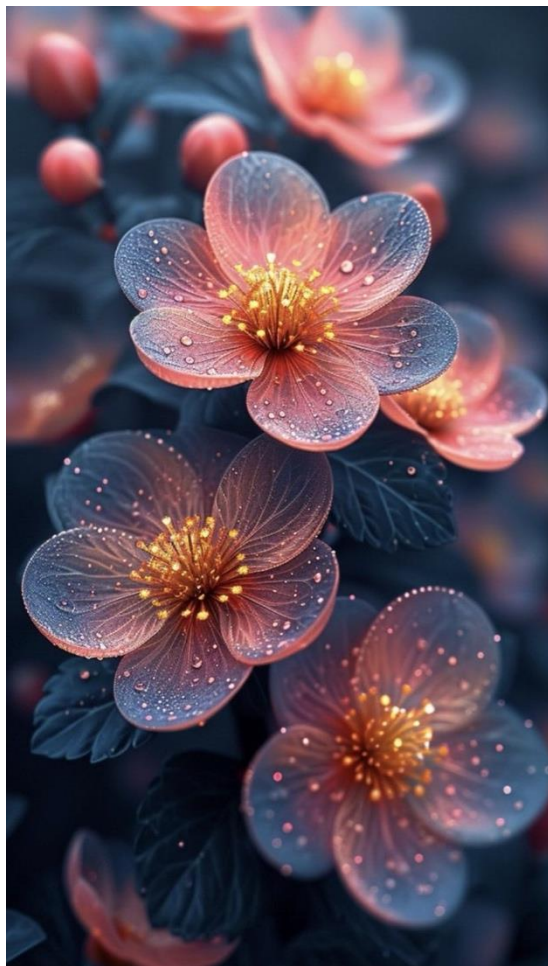
ЧАСТИНА 4– ЦІКАВІСТЬ ТА ПРИСТРАСТЬ

Отримавши першу емоцію та почуття, Алан промовив:

– Знаєш, радість – це звісно круто, але з появою почуття самозбереження я почав побоюватись твого Балу.

– а квітка Він тобі не нашкодить, якщо ж звісно ти не будеш ним занадто цікавитись. Наступне твоє завдання буде отримати емоцію «цікавість», а квіткацікавості в нас – це манолія. Магнолія буває овальною або в формі еліпсу, зазвичай луската. Сама по собі квітка

зазвичай чимала, але її різкий запах може викликати головний біль. Користь квітки в повсякденному житті полягає в тому, що вони мають гарний попит в косметології для зміцнення волосся. Ця квітка багата на ефірні олії (в листі – 0,59%, в квітках – 0,15%). Ефірна олія з листя містить ефірні, спиртові, фенольні та карбонільні сполуки. Окрім них також присутні алкалоїди, глюкозиди а також цитраль та цинеол. З коли виділяється магнофлорин. Магнолія була виведена в 1820 році у Франції обдарованим французьким ботаніком Етьєном Сулунжем, звідки вона швидко розповсюдилась по Великобританії ті іншим країнам Європи. А ось, що стосується саме емоції «цікавості», то перша згадка по неї пішла від німецького доктора права Рудольфа фон Ієринга. Тобі варто знайти квітку на поляні, куди бояться йти інфіковані. Запитаєш, чому? Тому, що воно галюциногенне, а оскільки страх ти ще не взмозі відчувати, то з твоїм серцем в разі марень все буде гаразд, воно працюватиме рівно та без перебоїв, навіть, коли тобі щось буде здаватися. Повна назва місця «Поляна прашурів», воно

відмічене на мапі. Я відведу тебе туди проте заходити туди з тобою не буду, в екстреній ситуації ти сам повинен взяти себе в руки, все, чим я можу тобі допомогти – це слова підтримки, ходімо.

Дійшовши до поляни, а це місце було насправді вражаючим, Алан не побачив жодної живої душі навкруги. Поля -красиві та колосисті, лиш мертві тіла навкруги, а в повітрі кружляє певна таємничість та запах, неначе вирує феромон, який так і манить, лише в центрі поля проростала одна єдина у всій своїй красі єдина магнолія. Емма сказала Алану:

– Все в твоїх руках, будь ласка будь обережний та прислухайся до себе та своїх бажань.

Алан зробив десятки кроків назустріч, як раптом йому примарилась ціла гора монет. Його це геть не зацікавило, тому він продовжував йти.

До довгоочікуваної квітки залишилось близько двадцяти п'яти кроків. Зробивши ще з десяток, він почув, як люди, які обіцяли підтримку та любов, кличуть його до себе. Але все ж, Алан навчився бути сильним одинаком, тому, незважаючи на хоч і маленький, проте все ж інтерес, відмовився від цього. Ще десять кроків вперед – і він вже практично перед самою квіткою. Раптом перед його очима з'явилась мрія – всі його поставлені цілі досягнуті, війна в його країні закінчилась і відношення людей один до одного змінилось на краще, вони подобрішали. Головному герою залишалось лише простягнути руку, щоб злитися в одне ціле з цим спокусливим туманом, він майже зробив це, як раптом втрутилась Емма:

– Не роби цього! Це обман, ти просто розчинишся в тумані, який не дасть тобі зробити хоч би одного подиху. Подумай про те, що ти зумієш всього досягти без будь-яких потурань. Потрібно лишень потерпіти та працювати так, як ти це вже робив. Повторював знову і знову, щоб досягти успіху, адже ніщо в цьому світі не дається просто – за все потрібно платити.

Поки Емма говорила це, Алан робив крок за кроком, після почутого «...за все потрібно платити», він не вагаючись зрізав квітку так, як ніхто раніше це не робив. Туман одразу ж розсіявся і все скінчилось. Емма підбігла до героя, щоб запитати, як він, на що почула:

– Чесно, я задоволений собою. Але вшиваймося звідси хутчіше.

Вони прибули до свого сховища, а сам Алан вже був готовий до нового вшивання.

Цього разу він вшив собі магнолію в праве плече. Магнолія мовою квітів звучить так:

«Все одно ти будеш зі мною».

Після процедури йому було цікаво пощупати Емму, він проявляв до дівчини відверту зацікавленість та називав її симпатичною. Дівчину це збентежило, все почало відбуватися занадто різко і вона зрозуміла, що для більш тактовних «підкатів» не вистачало пристрасі, в зв'язку з чим було прийнято рішення вирушити на пошуки одного з почуттів – пристрась. Пристрась уособлює троянда, навіть її пелюстки вистачало, щоб почати розуміти, що той чи інший партнер має на увазі. В природному середовищі троянди - це листопадні або вічнозелені чагарники та чагарнички висотою від п'ятнадцяти сантиметрів до трьох метрів і вище, покриті тонкими пробігами, котрі застилають землю або ж чіпляються за опору. Всі троянди за формою чагарнику поділяють на чагарникові та плетенисті. Вони зазвичай мають бокаловидну форму, витягнуту конусом з вузькою основою. Це класичний вид бутону троянди. Коли троянда розпускається, вона має вигляд стандартного конуса, це вважається її характерною особливістю. Троянду часто використовували в релігійних церемоніях, для прикрашання храмів, в якості піднесення святим. З цією квіткою асоціюється ідея містичного центру, Раю, саду Ероса, милосердя, прощення, божественної любові, мучеництва та перемоги. Ніжна та розкішна бліда квітка могла поширювати довкола себе тонкий та свіжий аромат, цей аромат був її словами, сльозами та молитвою. Чому ж троянда стала символом любові? За легендою, червона троянда була створена з крові Адоніса, коханця Афродіти, таким чином ставши

символом любові та жаги. Емма сказала Алану, щоб він йшов на сусідню частину острова, де постійно під прямими сонячними променями гріються та проростають ці ж троянди, адже це теплолюбива рослина, яка ненавидить знаходитись в тіні або ж на протязі. Не гаючи час він раптово вибіг зі сховищата через п'ятнадцять хвилин був на місці. Частина острова з квітучими трояндами був досить затишним та безпечним. Алан протягнув руку до першої пелюстки, яка запала йому в око та вколовся, але все ж зірвав квітку. Дорогою назад з вказівного пальця правої руки, ледь помітно, на землю крапала кров. Не встиг він дійти, як з-за чагарників він почув рик дикої кішки. Як виявилось – це був ягуар. Головний герой пустився навтьоки, він спіткнувся та впав на землю. Відповзаючи назад, він почав прощатися з власним життям, а ягуар з розбігу летів прямо в його сторону, але так і не зумів сягнути Алана, адже у відповідь на ягуара накинувся Балу. Була жорстока битва в результаті якої, Балу перекусив своєю потужною щелепою сухорляве горло ягуара, відкинувши його вбік, щоб інші представники фауни могли підживитись. Так вони разом повернулись до Емми, дівчина вискочила з дому переляканою, і була такою до тих пір, поки не оглянула пантеру, надалі видихнула та промовила:

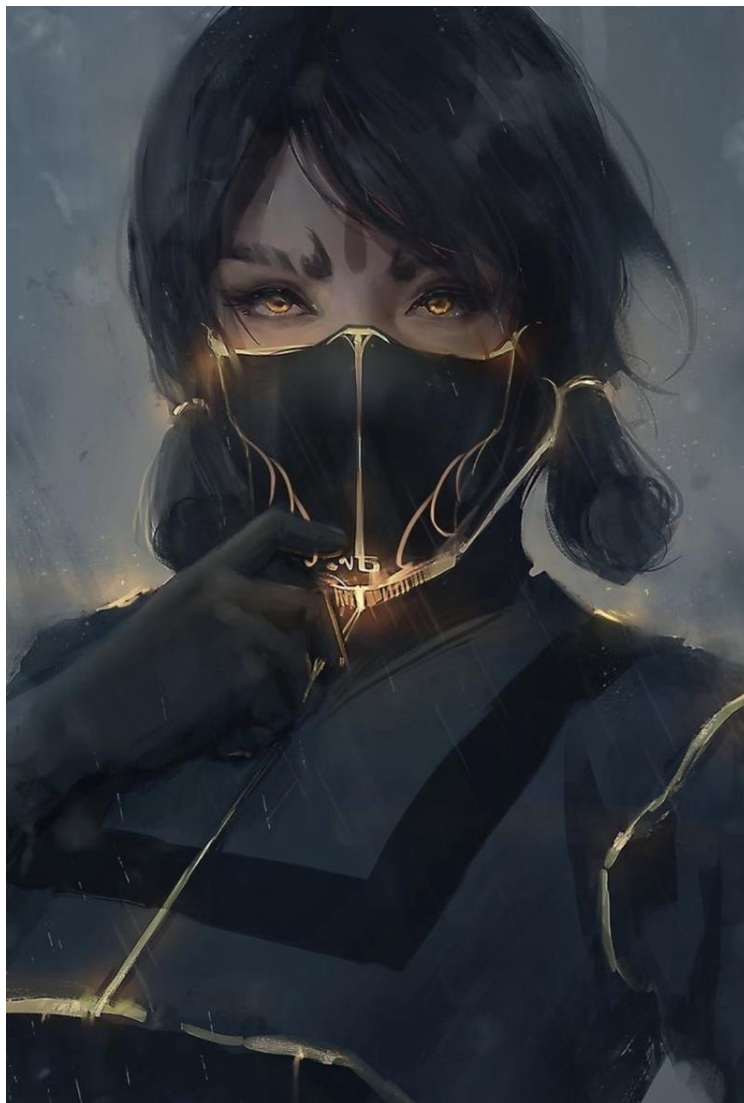
– Балу, не смій більше ніколи вибігати без мого відома!

– Між іншим, він врятував моє життя, не варто підвищувати на нього голос.- втрутився Аллан та погладив пантеру.

Зайшовши разом з головним героєм в дім, Емма розпочала процедуру «толочіння» пелюстки. Через дві хвилини вона закінчила та звеліла Алану випити суміш. Він покійно зробив все, що вона сказала та після запитав:

– Чи не хотіла б така леді пройтись разом зі мною сьогодні ввечері безлюдним островом та споглядати, як місяць рухає величезні маси води під час приливів? Емма цієї ж миті почервоніла та пробурмотіла собі під ніс: – Подіяло.

ЧАСТИНА 5– ПОДИВ ТА ЖАЛІСТЬ

Наступного дня герої сиділи разом та снідали після нічної прогулянки, як раптом в двері хтось постукав, Емма злякалась не на жарт:

– Невже інфіковані знають, де ми живемо?! Варто піти і перевірити, в Балу немає рук, він точно не міг би постукати. В двері.

Алан з Еммою пішли відчиняти двері, і щойно вони це зробили, в дім залетів лише дятел, який переплутав дерево з входними дверима, Емма здивувалась, а ось Алан лишень посміхнувся а міміка на його обличчі була все така ж. Дівчина подумала, що наступним кроком буде – здобути таку емоцію, як подив та почала розповідь про цю властивість:

– Алан, ти навіть не підійняв брови та не відкрив очі ширше, коли птаха залетіла, тобі варто знайти емоцію подиву, яка знаходиться в місці під назвою «Кривоухові топі». Емоцію подиву розкрив Жан Франсуа Ліотар, французький філософ- постструктураліст та теоретик літератури. А квітка, яку тобі варто знайти, називається орхідея білої чаплі. Її природне середовище включає в себе трав'янисті болота та поляни, де вона росте на вологій, проте добре дренованій землі. Пилوک з квітів орхідеї може викликати сонливість, головний біль, кашель, першіння в горлі та сльозотечу. Завдяки низці фармакологічних властивостей її використовують в медицині при психоемоційних розладах, мігрені, хворобах серця. Відвар з орхідеї призначають у випадках хвороб підшлункової залози та шлунково-кишкового тракту. Слиз використовують для лікування запалення горла та кашлю. Орхідея була виведена штучним шляхом за допомогою запилення Джоном Доміні в 1856 році, британським садоводом та гібридизатором рослин. Цього разу я разом з Балу залишаюсь тут, попереджаю, бодота

там не прості, є ділянки де вони повноцінно можуть бути зибучими, остерігайся неприємностей та дивись під ноги. Рушай.

Поки Алан йшов, його охопило непоборне бажання всього лиш бути поруч зі своєю сім'єю... Він вже майже на місці. Кривоухові топі були досить значних розмірів, а сама квітка своєю білизною був, наче білосніжка серед семи гномів. Важко не помітити білу, чисту квітку посеред фактично чорного болота. Герой рухався болотяною місцевістю без перешкод на своєму шляху, лишень по щиколотку набрався багнюки, проте, це найменше, що могло б з ним трапитись. І ось він на місці. Перед тим, як зрізати квітку, він нахилився, щоб оглянути її уважніше та почав описувати її:

– Наземна листопадна орхідея висотою двадцять сантиметрів відноситься до видів рослин під охороною. Її квітки гарні та крупні, перлинно-білі з широкою бахромчастою губою, нагадує летючу білу чаплю. Дивовижна рослина, прийшов час забрати тебе з собою. Лиш рука потягнулась до ножа, як раптом звідки не візьмись з'являється андатра та перехопивши ніж побігла в глиб болота. Звісно ж Алан ринувся за нею. Біжучи з усіх сил, він перечепився через камінь та впав, тим самим, застряг в болоті. Головний герой не панікував, він почав розмахувати руками та дуже швидко рухати ногами, все глибше занурюючись в глибину цієї маси. Практично опинившись в ній по шию, він згадав, що потрібно робити, а саме: верхню частину тіла необхідно витягувати на поверхню, переміщуючи центр тяжіння з ніг на тулуб та лягти на куртку. Одяг призупинить затягування в трясовину. Далі він схопився за найближчий чагарник та повторював такі ж рухи один за одним та йому все ж вдалося вибратись, після чого, він безсилий довго сидів на землі склавши руки, розмірковуючи, що ж йому сказати Еммі стосовно ножа. Раптом йому в спину прилітає невелика частинка палиці та вереск:

– Невже тебе не можна хоч на хвилину спокійно залишити наодинці?! Будь пильніше, підіймись та візьми ніж, який я відібрала в тварини. Алан зробив все, що йому веліли і зрізав квітку. Вони разом повернулися додому, де головний герой вже був готовий розпочинати

процедуру. Він взяв ніж та зробив надріз в області правого передпліччя. Через короткий проміжок часу, Алан вдивлявся в очі Емми не відводячи погляду, після чого, потім відбувся той самий подив, на що Емма промовила: – Тільки зараз мої незвичайні очі тебе здивували? Без твого погляду розумію, що вночі вони мене видають. Мова орхідеї «білої чаплі» віщує: «Я буду думками з тобою навіть уві сні».

– Наразі тобі час віднайти почуття жалю, щоб стати добрішим до оточуючих. Для цього тобі потрібно знайти пелюстку Бугенвілії, квітка якої знаходиться в храмі . Лиш зайшовши туди, ти зрозумієш, чому пелюстки знаходяться саме в храмі, а не деінде на просторах острова. Я піду з тобою та буду чекати біля входу, ходімо.

Прибувши до храму, який знаходиться в захолусті острова та був значних розмірів, Емма сказала:

– Це одне з небагатьох вцілілих святилищ інфікованих. Цей храм не вітає чужинців та береже свої секрети. Йди.

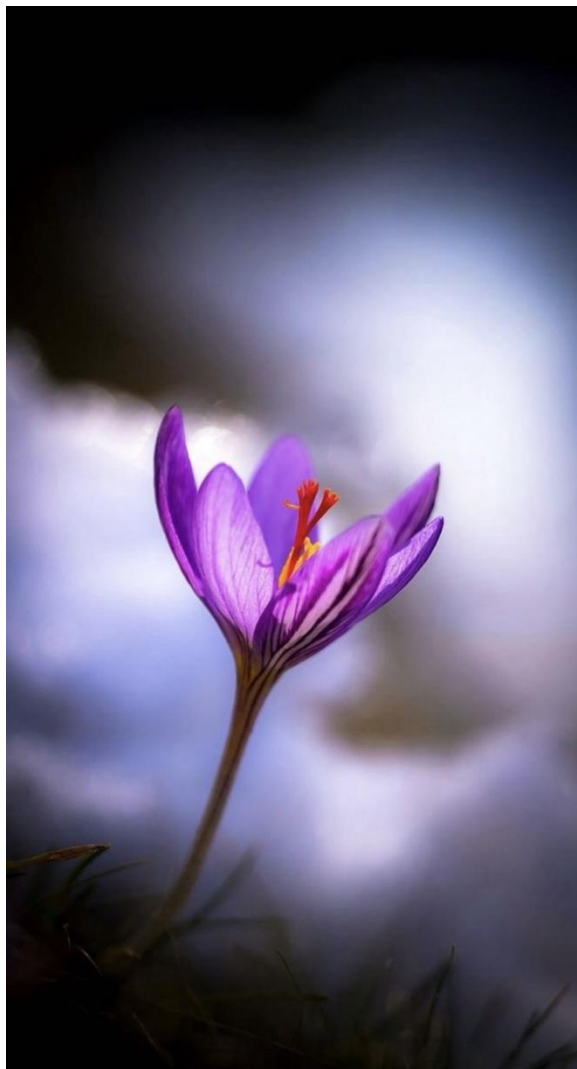
Алан йшов довгелезним земельним коридором, який був завдовжки близько кількох сотень метрів. В центрі храму на колінах, з опущеними головами сиділи інфіковані. Скорбота за своїми братами була сильнішою для них, ніж наявність чужинця. Труни та незрозумілі картини були засипані тією самою бугенвілією. Тепер завдання полягало лиш в тому, щоб вихопити одну пелюстку та швидко забиратися з цього місця, що Алан звісно ж і зробив. Лише після того, як він доторкнувся пелюстки, інфіковані почали гарчати та кидатись на нього. Вони вважали, що він перший розпочав бійку тим, що посягнув на їхню власність, та взяв пелюстку прямо перед їхнім носом. Вони кинулись за головним героєм, а Емма з Балу за криками зрозуміли, що час забиратися звідти. Так вони і вчинили – щойно з'явився Алан, вони швидко підхопили його з собою, а інфіковані своїми криками навели шуму на весь острів. Незабаром вони прибули додому. Емма взяла пест та ступу за допомогою яких зробила суміш, але перед тим, як віддати Алану, розповіла трішки про бугенвілію:

– Рослина має гладеньке, майже без тернини, стебло. Овальне та глянцеве листя часто можна не побачити за прицвітниками, а знизу листки оксамитові на дотик. Сама квітка родом з Бразилії. До того ж, листя квітки овальне, загострене до кінця, довжиною п'ятьвісім сантиметрів. Зверху вони яскраво-зелені, з іншого ж боку- світліші. Трубчасті квітки непримітні, світло-жовті, досить мілкі та швидко в'януть. Декоративність кущам додають яскраві прицвітники – брактеї, котрі нагадують папір. Бугенвілія, на відмінну від більшості тропічних представників, майже не розмножується насінням. Навіть після найкращого цвітіння, рослина часто скидує звичайний пустоцвіт. В природніх умовах метелики, колібри та деякі інші представники розносять насіння тропічними лісами з невеликою вірогідністю розмноження. Свою назву квітка отримала на честь французького першовідкривача Луї Антуана де Бугенвіля. Це тобі для саморозвитку, а тепер, випий це.

Випивши суміш, він почав відчувати, як важко буває Еммі, та, побачивши її зовнішній стомлений вигляд, йому захотілось обійняти її. Та не так сталося, як гадалося, Емма викрутила обидві його руки та порекомендувала герою дотримуватись дистанції та йти спати.

ЧАСТИНА 6– ЗНІЯКОВІННЯ ТА ДОВІРА

Прокинувшись вранці, Алан застав Емму за перевдяганням. Реакція не змусила на себе довго чекати:

– Тебе часом нічого не збентежило?!

– А повинно?

– Точно...Ти ж поки не маєш цього. Наступним кроком буде знайти емоцію зніяковіння. Емоцію зніяковіння вивів Пол Екман, американський психолог, професор Каліфорнійського університету, спеціаліст у сфері психології емоцій, а також міжособистісного спілкування. Квітка, яка відповідає за зніяковіння, це шафран крокус,

трав'яниста рослина родини півникових, стебло не розвивається, листя лінійне.

– Сама собою квіткапоодинок, була виведена селекціонером Гарольдом Х'юзом. Корисні властивості шафрана в медицині часто використовують в якості спазмолітика, стимулятора кровообігу та пришвидшення обміну речовин. Відомо, що чай з шафраном допомагає у випадках наявності атеросклерозу, метеоризму та деяких розладах кишківника. Шафран корисний для серцево-судинної системим, калій підтримує здоров'я судин та нормалізує тиск. Також спеція знижує рівень холестерину в крові, зміцнює імунітет та сприяє виведенню токсинів. Ну і звісно ж, як будь-яка інша спеція, шафран підвищує апетит та стимулює травлення. У своєму складі він має кроцини – похідні водорозчинного каратеноїду кроцетином та різноманітними глюкозидами кроцину. Квітка налічує в собі вітаміни А, С, РР, майже всю групу В, кальцій, калій, флавоноїди та каротиноїди, ефірні олії, камедь та азотисті речовини. Рослина знаходиться в печері під назвою «Зелень». Найзручніше туди потрапити з берега, горою вниз. Печера тобі здаватиметься казковою. Вся заросла, вона виглядає наче тихий та спокійний закуток, але насправді це місце надзвичайно оманливе. Флора та фауна печери може вразити великою кількістю метеликів, світлячків а також купою різних жовтоцвітів. Тобі варто йти далі кам'яним перешийком, який з'єднує кам'яну дорогу з виступом біля стіни печери, де ти і віднайдеши витончений та довгоочікуваний шафран. Будь обережний, нехай щастить.

Алан вирушив на пошуки шафрану та зробив все, як йому сказала Емма. Всередині печери була несказанна краса. Головному герою здалося, що він на зйомках фільму «Аватар», адже такої гармонії тварин з природою він ще ніколи не бачив в своєму житті. Під кам'яними стелями, освітлювали печеру світлячки, а метелики самі сідали на плечі наче це хтось свій, а не чужинець. І ось, коли Алан був вже майже біля шафрану, він не помітив прірву та потрапив в неї, впавши на купу кісток. Їхня кількість була жахаючою, не найкраще видовище, а запах був ще гірший. Завдяки світлячкам, які полетіли вниз, вслід за Аланом,

він спромігся розгледіти деяку округлість навколо себе та велику кількість ціпків, а також, не повністю обгризені кістки, від смороду яких у Алана ледь не спрацював рвотний рефлекс. Очі почало виїдати та Алан швидко підскочив та схопився за перила, які заледве можна було побачити під земляним покривом. Це було місце, куди інфіковані скидали мертві тіла, як свого виду, так і своїх жертв. Підійнявшись нагору, він зрізав квітку та побіг стрімголов до Емми, щоб розповісти про побачене. Він розповідав все у найдрібніших деталях, однак почуте її геть не здивувало, адже вона знала, що там могло чекати на Алана та сказала:

– А тепер, розпочнемо процедуру, і я перекажу все тобою щойно розказане, щоб ти міг усвідомити цю емоцію детальніше.

Зробивши надріз Алан поклав квітку в ліве плече – рана раптово затягнулась, а Емма переказала історію, в наслідок чого головний герой почервонів заледве не втративши свідомість почав падати, проте Емма різко підхопила його. Перед падінням Алан намагався чинити супротив навіть перебуваючи в такому стані, він не вірив, що його спіймають, а не просто дозволять впасти, тоді ж Еммі спало на думку, що наступне необхідно відшукати:

– Без довіри діла не буде. Прийшов час починати довіряти один одному. Спершу, я хочу, щоб ти знав те, що мовою квітів шафран крокус каже «Ти подарував(л)а мені незабутні моменти». Тепер, коли ти знаєш трішки більше, нам варто вирушити до маятника, який знаходиться близько трьох кілометрів звідсіля. Це безпечне місце, там немає ні тварин, ні інфікованих, а лиш гармонія та спокій. Не знаю, в чому його особливість та яка сила там панує, проте, запевняю тебе, допоки ти знаходишся біля нього, ти відчуватимеш таку ж безпеку, як і тут, в мене. Необхідно взяти пелюстку квітки під назвою фрезія, яка лежить на гранітному камені. Аромат фрезії квітково- деревний, освіжаючий, з делікатною нотою цитрусів. Містить в собі букет гострих нот та квіткової свіжості, неймовірний аромат, який розповсюджується на велику відстань. Ця квітка має ще одну назву «капська конвалія». Квітуха рослина родини «півникових». Існує

велика кількість з ароматом саме цієї квітки, наприклад : «Hugo Boss – Hugo Just Different», «Nouveau Paris – Brilliant Garland», «Chole – Nomade». Фрезію називають квіткою аристократів. Неоціненного вкладу в культивування рослини сягнув німецький ботанік Фрідріх Фріз, на честь якого в подальшому було названо квітку. Я піду з тобою, оскільки теж хочу відійти від напруги, перебуваючи там, і разом з тим милуватися природою без побоювань. Рушаймо.

Незабаром, герої прибули в те саме місце. Маятник стояв одразу ж на березі океану, і хвилі, які були в ту мить спокійними, навіювали особливу атмосферу. Емма наказала взяти пелюстку та не роззявлювати рота, адже часу було обмаль. Повернувшись назад, дівчина за традицією заколотила суміш, Алан випив її та йому раптово захотілося потеревеніти, його погляд на Емму став значно м'якшим.

ЧАСТИНА 7– ГНІВ ТА ОБУРЕННЯ

За вечірнім столом Алана як і було раніше сказано, потягнуло на відверту розмову, він запитав:

– Емма, скажи мені буд ласка, як ти ставишся до поняття справедливості вцілому? – Для мене – це принцип, завдяки якому людина повинна отримувати те, на що вона заслуговує. Маю на увазі як позитивні так і негативні вчинки. Справедливість, як на мене, означає, що нагорода потрібна бути рівноцінне досягненням, а покарання – рівноцінне злочинам. Якщо говорити відверто, це запитання викликало в мене гнів, оскільки несправедливості в світі занадто багато, і, на превеликий жаль, нам доводиться боротися з нею.

Ось тобі і наступне завдання, а саме, знайти квітку під назвою «чорна петунія», яка уособлює емоцію гніву.

— Фармакологічні властивості петунії до сьогодні майже не вивчалися, але все ж, як виявилось, запах петунії сприятливо впливає на стан організму, як людини, так і тварини: підвищує працездатність, покращує роботу серця та судин, активує захисні властивості організму, стимулює харчування. Саму ж емоцію відкрив світу американський філософ та психолог Уільям Джеймс. Він також є одним з засновників прагматизму та функціоналізму. А якщо ширше обговорювати саму квітку, то її історія наступна, вона вперше потрапила до рук ботаніків в 1793 році. Відомий спеціаліст в цій області Жан-Батіст Лемарк, назвав її *Nicotinia*, що перекладається як «нікотин». Потім рослину перейменовували кілька разів. Вперше культуру почали піддавати селекції в Європі, а в 1843 році відомий ботанік Вільморен поєднав гібридні сорти петунії в один клас. В результаті селекційних робіт спеціалістам вдалося вивести квіти з махровими пелюстками.

В порівнянні з новими сортами гібриди першого покоління були менш пристосовані до погодніх умов та зовнішніх подразників. Також, існує легенда, яка розповідає про життя дівчини Петунії, яка любила збирати запашні квіти в горах. Страшний та злий дракон, який проживав в цій місцевості, одного разу побачив дівчину, яка вразила його своєю красою. Дракон схопив Петунію та забрав із собою. Опинившись в лігві дракона, дівчина обійшла приміщення та заспівала. На її неймовірний голос злетілись всі пташки. Вони сказали Петунії: «За свій спів проси все, що забажаєш, ми все зробимо!». Красуня попросила принести їй найгарніші квіти, щоб потім виготовити з них фарби для малювання. Кажуть, що серед усіх квітів, найпрекраснішими були петунії, яку назвали на честь дівчини. Отримавши бажане, Петунія звернула увагу на стіни печери — вони були ідеальним полотном для малюнку. Дівчина розмалювала всі стіни яскравими малюнками. Дракону це сподобалось та він вирішив відпустити Петунію. Квітку можна знайти на місцевості, яка відмічена

на мапі під назвою «випалена земля». Я з Балу піду з тобою, але ми будемо лише спостерігати. Ти повинен налаштувати себе, Алан. Пішли, і ти побачиш, що я мала на увазі.

Прибувши до місця, герої зіткнулись з відчуттям, наче тут відбувся апокаліпсис. В полі зору не було ні рослин, нічого живого, лише полум'я, яке розгоралось знову і знову під натиском вітру. І лиш з центру цієї землі стирчала одна єдина вціліла чорна петунія.

Алан запитав у Емми:

- Я звісно все добре розумію, але яким чином я маю це зробити?
- Босий. Лишень твоє тіло може витримати цей жар, взуття ж розплавиться лиш потрапивши на вугілля. По-перше, дай своєму тілу відпочити, по-друге, розвантаж розум та згадай, які випробування тобі вже вдалося подолати.

Алан зняв взуття, як йому і сказала Емма, а потім повільно, але впевнено почав йти через вогонь, промовляючи собі:

«Я вижив, тому, що вогонь всередині мене горів яскравіше, ніж навколо мене». Без поспіху, герою все ж вдалося пройти вогняну ділянку та прямо на місці зрізати квітку. яку він тримав в руках так, наче тримає новонароджену дитину. Щастя Емми не мало меж, вона заледве повірила, що має справу з особистістю, яка змогла це зробити.

– Неймовірно... Вийшло! Взувайся та швиденько повертаємося додому. Прибувши, Алан почав для себе вже стандартну процедуру, але одразу ж перед надрізом в правий бік грудей, Емма сказала, що мова петунії каже – «Я не задоволена твоєю поведінкою!» після цих слів, Аллан з жорстокістю закінчив процедуру та вираз обличчя головного героя змінився, став злісним та агресивним відносно свого здоров'я. Ноги пекли, стільці були розламані, а Емма була надзвичайно наляканою таким перебігом подій, що її не на жарт зачепило, проте відступати просто так вона не планувала, зібравшись з думками, повна рішучості дівчина спробувала заспокоїти Алана:

– Прошу тебе, зупинись. Ти не зміниш ситуацію, якщо це заволодіє тобою. Холоднокровність, навіть по відношенню до тих же

інфікованих, наше все, зрозумій ти це нарешті. Тобі потрібно знайти квітку яка уособлює обурення. Простіше кажучи, обурення – це незадоволення, злопам'ятність та злоба. Також обурення вважається певною мірою мстивістю. Це те, що тобі потрібно – солодкий смак помсти, коли ти доводиш людям, що ти чогось вартий, що може бути краще... Тому, воно тобі необхідне. Тобі варто вирушити до лісового масиву, який знаходиться одразу ж за моїм домом – буквально півтора кілометри звідси, та взяти квітку тирлича, а я зачекаю на тебе тут. В народі тирлич використовували в якості загальнозміцнюючого, протикашльовий, протиглистового засобу. Відвари рекомендували при ревматичному артриті, підпрі, скорбуті, жовтусі, печії, закрепах та навіть при алергічних захворюваннях. Квітки вузько-дзвоникуваті, довжиною два – два з половиною сантиметри, розташовані на віршині стебел в пазухах верхніх листків. Пелюстки всередині сині, ззовні – сіро-зелені. Назва роду походить від імені іллірійського царя Гентиса (II ст. до н. е.), який, за переказами, перший відкрив лікувальні властивості рослин цього роду та лікував чуму корневищами довтого тирлича. Можливо, ти хотів у мене щось запитати?

– Так, навіщо мені гнів?

– Ціль гніву – підтримання виживання. Він загострює увагу та змушує остерігатись потенційних загроз. Гнів – це природня реакція, коли ми піддаємось нападам або небезпеці, як фізичній, так і емоційній. Він змушує швидше діяти, задля власного захисту. З тебе досить, вирушай на пошуки тирлича. Не пройшло навіть години, як Алан повернувся не з пустими руками, Емма негайно вичавила всі соки з пелюстки та дала випити головному герою. Алан почувався набагато краще, а Емма промовила: – Мовою квітів тирлич символізує перемогу більш достойного.

ЧАСТИНА 8– ПЕЧАЛЬ ТА СУМНІВИ

Алан відкрив очі рано вранці через плач Емми, він негайно підбіг до неї та запитав: – Емма, люба, що трапилось?

– Балу...він не може підійняти на задні лапи... Мене охопила одна з найросповсюдженіших емоцій. Я розумію, що випустити все з себе назовні нормально, але дякую тобі, що в цю мить ти поруч. Я попіклуюсь про пантеру, а ти піди та знайди квітку під назвою стреліція королівська. Квітка, яка родом з далекого острова Мадагаскар, безперечно змусить звернути на себе погляд та не залишиться без уваги. Її незвичайні бутони, соковите темне листя на

вигляд справді екзотичне та надзвичайно приваблює. Саме тому стреліцію також називають «райською птахою». Квітка знаходиться на границі сяючого океану, недалеко від берегів. Ти побачиш під променями сонця цю красу. Стреліція королівська зазвичай вважається не токсичною, але може бути ядовитою, якщо її проковтнути у великій кількості. Випадки отруєння зазвичай від легкого до помірного ступеня, з симптомами, включно із спазмами в черевній порожнині та нудотою. Випадки отруєння можуть бути навіть серйознішими, ніж здаються на перший погляд. Плоди та насіння вважаються найбільш токсичними частинами рослини. Ледь не забула, для саморозвитку, емоцію печалі вивів Роберт Плутчик, який був почесним професором медичного коледжу Альберта Ейнштейна. Селекціонером квітки стреліція є шотландський ботанік Френсіс Массон, який назвав квітку на честь королеви Софії- Шарлоти Мекленбург- Стерлецької. Я розповіла все, що знала, а тепер до справи.

Не поспішаючи, в гарну сонячну погоду Алан прийшов до місця де знаходилась квітка без будь-яких проблем, але на березі побачив дещо дивне: гігантська анаконда довжиною близько семи-восьми метрів поступово намагалась проковтнути чорного каймана. Алана це розізлило лише тому, що він ще не міг до кінця зрозуміти, яку емоцію він відчуває, тому він швидко метнувся до квітки, аби зрізати її. Як результат, після зрізу стреліції анаконда переключилась на головного героя, залишивши попередню жертву на потім. Встигнувши зреагувати, Алан під час нападу змії проштиркнув ножом нижню частину її щелепи, що для неї було фатальним. Далі, повернувшись додому Алан побачив, як голова Балу лежить на на ногах у Емми та тяжко дихає. Він розумів, що наразі ніяк не може допомогти, та хотів зрозуміти, як воно зараз відчувається Емма, тому негайно розпочав процедуру. Він вшив квітку в ліве передпліччя, а Емма промовчала, так, як стреліція з точки зору флорографії означає «мовчазна». Лише неординарність було її значенням. Алан підійшов до Балу та почав його гладити. Він нарешті зрозумів, як насправді починається дівчина.

Від чого було ще тяжче, розуміння її прив'язаності до тварини, якою рідною ця тварина для неї стала. Алан намагався словесно підтримати Емму, на що дівчина відповіла:

– Сумніваюсь... Я не розумію, яким чином йому допомогти, залишається лише сподіватись, що з часом він одужає. А ти йди та знайди квітку під назвою Левовий зів, який лежить біля урвища північніше від мого будинку. Будь обережним, коли будеш йти вершиною, не впади вниз. Ця рослина з китицевими суцвіттями, її двогубі бутони нагадують вигляд лєвової голови, звідки й пішла назва. Квітки чималі, рубінового окрасу.

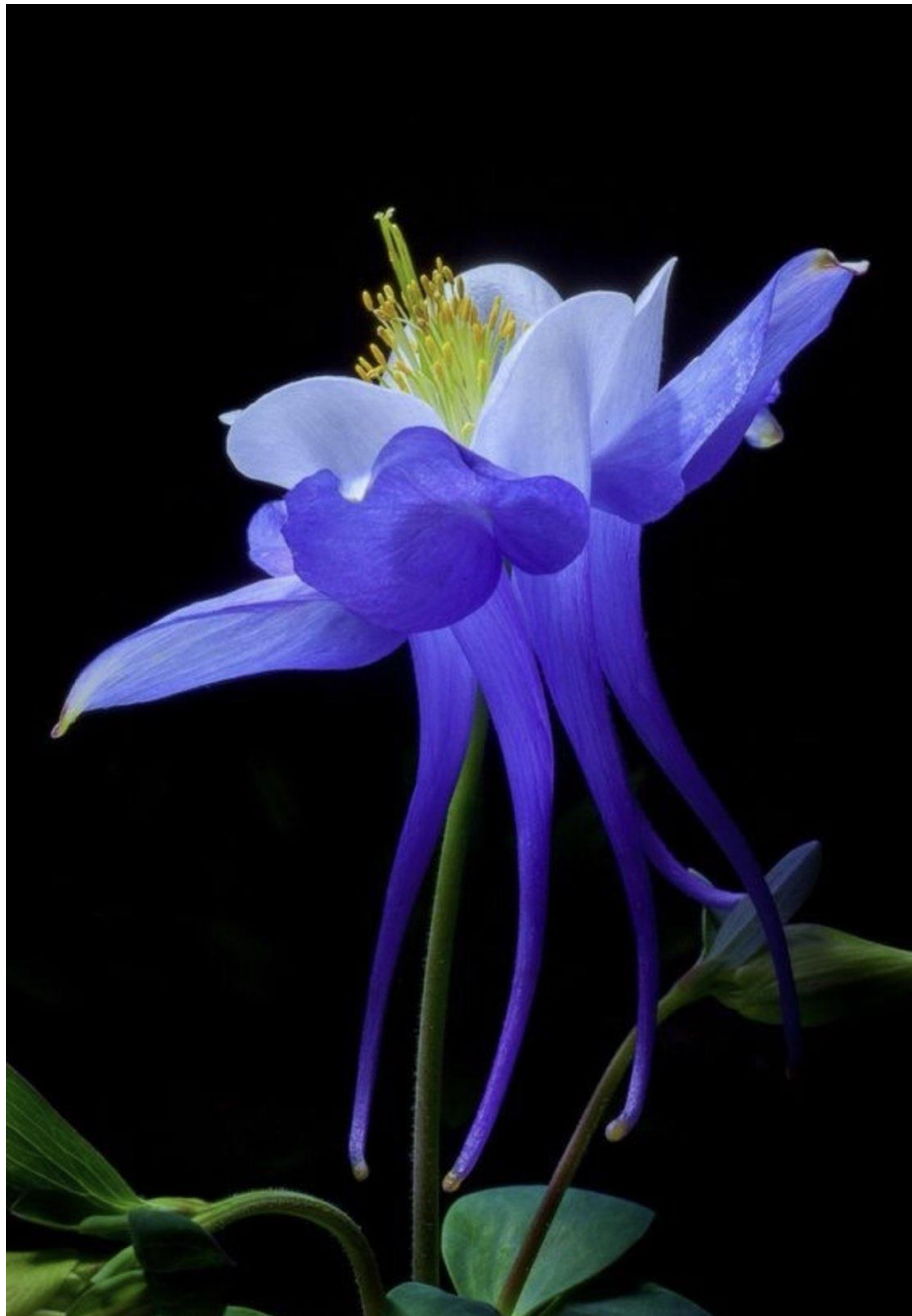
Поки не забула, емоція печалі печалю здатна допомогти нам зрозуміти, що нас ранить, та чого нам не вистачає, щоб далі жити та не здаватись.

Алан прямував за пелюсткою та успішно його віднайшов. Він діяв обережно та уважно, коли тягнувся за пелюсткою, яка лежала на краю урвища. Один необережний рух та банально під тяжінням власної ваги головний герой міг зірватися в прірву. Прийшовши додому він віддав пелюстку Еммі, а вона в свою чергу переклала голову пантери на ноги героя. Створивши суміш Алан випив її а потім запитав:

- Але... для чого мені потрібні ці внутрішні хвилювання
- Сумніви відіграють для тебе роль джерела усвідомлення, а взаємостосунках між людьми сумніви лежать в основі внутрішнього світу в нашому житті. Також сумніви дають можливість відчувати небезпеку на інтуїтивному рівні та уникати її. Сумніви можна перетворити в інструмент самовдосконалення.

ЧАСТИНА 9– ЗНЕВАГА ТА ЖАЛЬ

Заснувши на підлозі герої прокинулись від топотіння лап у домі. Відкривши очі та не зрозумівши до кінця, що взагалі відбувається, Емма побачила, як Балу підбіг до неї, що зробило дівчину неймовірно щасливою – тепер він знову може ходити ти стрибати, як це було раніше. А ось на Алана пантера почала скалити зуби, реакція Емми була:

– Агов, ти чого, що на тебе найшло?

Напівтону головний герой поставив запитання дівчині:

– Може ти все ж скажеш, що з ним?

– Я і сама до кінця не можу зрозуміти його зараз, але здається, він відчуває до тебе зневагу. Це й буде твоїм наступним завданням. Йди на лавові озера на північний захід від мого будинку та знайди прохід всередину, який називається гірський коридор. Саме там знаходиться неактивна лавова зона і там дивним чином проросла аквілегія. Неактивна лавова зона – це місце застигаючої лави. Колір води там червоноватий та тьмянний. В самому гірському коридорі є велика кількість в'ялотекучих лавових річок, і можна спостерігати процеси викиду магми з недр планети. Зі стелі та виступів також тече лава, тому тобі необхідно бути дуже обережним. Емоцію зневаги вивів Джон Готтман, доктор наук та почесний професор психології. Селекціонером аквілегії була Хільдегарде Бінгенська, німецька монахиня, візіонерка та авторка натурофілософських трактів. – В стародавньому Римі з корінця аквілегії робили есенцію афродизіаку, а ось індійці часто використовували цю квітку як приправу. Аквілегії цінували за їхні лікувальні властивості. Екзотичні квітки еквилегії – мають всі кольори веселки, різної форми, різних термінів цвітіння. Сизо- зелені ажурні розетки листя аквілегії – гармонійне доповнення для інших квітучих рослин. Аквілегії чудово komponуються в міксбортерах, рабатках, біля водойм та в кам'янистих садах та в садах природнього стилю. Низькорослі органічні сорти в альпінаріях та контейнерних композиціях. Квіти довго можна зберігати у зрізі. Використовуються для використання картин з сухоцвіту. Аквілегія містить в собі алкалоїд аквілегінін (0,05%), вітамін С, цианогенні з'єднання глюкозиду. Алкалоїди знайдені в наземній частині рослини та квітах, листя беладонни містять також вітаміни. Насіння збагачене жирними маслами і також містить алкалоїд аквіледінін. Лікувальні властивості аквілегії дають можливість застосовувати її як заспокійливе та знеболювальне в періоди болючих менструальних циклів у жінок. Це

чудовий сечогінний та проносний засіб. Її використовують при наявності шлункових коліків, местопатії, маститі та в якості альтернативного лікування від целюліту. Стосовно квітки ми закінчили. Спостерігай за лавою уважніше, там дуже спекотно та практично немає чим дихати. Часу буде обмаль – тож рушай.

Алан знайшов необхідні озера та зайшов всередину через чорний коридор під ними. Це був наче геть окремий світ – лава стікала зі стелі та виступів у стінах печери, навкруги була величезна кількість розплавлених порід та мінералів. На щастя, головному герою не довелося йти далеко за квіткою, вона була одразу ж в закутку біля входу в гірничий коридор. Але щойно Алан потягнувся за ножем, з лавової ями вилізла лавовий хробак – паразит, який є повноцінним дорослим організмом. Спереду голови хробахавиступають два відростки, з боків росташовані очі, але вона нічого не бачила, оскільки у хробаків відсутній зір. На череві личинки розташована паща, якою хробак здатен присмоктатись до гладких поверхонь. Один з таких хробаків намагався присмоктатися до Алана, але він роздавив цю істоту ногою, замастивши взуття її зеленою кров'ю. Це переполошило головного героя, здається, він щось почав розуміти. Зрізавши квітку Алан побіг до Емми додому. Дівчина була щаслива побачивши його. Головний герой негайно розпочав процедуру та зашив квітку собі в правий зовнішній косий м'яз живота, а Емма розповіла, що мовою квітів аквілегія каже: «Невдячність». Емма додала, що позитивна функція цієї емоції – відрізнити шкоду від користі. Зневага – це попереджувальний сигнал. Алан подивився на Баллу з такою ж зневагою, як і він на Алана, вони зустрілись поглядами та довго відводили погляд один від одного до того моменту, поки Баллу не очікувано не втратив свідомість. Дівчина підбігла до пантери та у розпачі дивилась на неї промовляючи: –Пробач за те, що не змогла вслідкувати за тобою... Далі дівчина звернулась до Алана:

– Настане день і ти зрозумієш, що немає часу на те, щоб недоговорювати та недовіряти...своєму щирому серцю, і удар по тім'ю

змусить тебе замовкнути. Знайди пелюстку акації, який і відповідає на жаль. Як знайдеш та принесеш – я тобі розкажу, навіщо воно тобі. Кажуть, ця рослина містить в собі небезпечний алкалоїд цетизин. Якщо наїстися плодів акації чи перестаратися в лікуванні кашлю за допомогою настоянок з трав термопсису, можуть з'явитися нудота, рвота, запаморочення, слабкість, холодний піт. Також він виділяє мед, акацієвий мед – продукт з унікальними смаковими характеристиками. Він широко використовується в кондитерській справі, косметології, а також в лікуванні різних захворювань. Завдяки своїм якостям, смаку, довготривалій кристалізації та унікальним властивостям цей продукт бджільництва більши цінується та відповідно коштує. Мед з акації має в собі велику кількість вітаміну А, каротину, який допомагає зміцнювати зір та впоратись з кон'юктивітом, катарактою чи глаукомою. Мед білої акації має також натуральні речовини, які добре впливають на стан нирок та печінки, нормалізують тиск та обмін речовин. Пелюстка знаходиться на простому кладовищі, тільки не так як ти його зараз собі уявляєш. Він не такий, як у містах, це звичайні заглиблення довжиною як середньостатистична людина в піску. Чотириста метрів від мене праворуч з лицьового боку будинку. Йди.

У головного героя не виникло ні труднощів, ні проблем у її пошуках. Пелюстка лежала на одній з могил. Він спокійно підняв її та відніс назад до Емми. Вона ж в свою чергу створила «мікстуру», яку довелося випити Алану, і тоді він зрозумів, як воно. Емма дещо промовила до Алана:

– Жаль змінює наші погляди, нашу поведінку. Завдяки цьому відчуттю, ми аналізуємо те, що відбулося, краще зрозуміти себе та інших в результаті приймаємо більш осмислені рішення.

Алан почув слова дівчини та потім попросив звичайний кухонний ніж. Вона запитала навіщо він йому, на що той відповів:

– Здається, я знаю причину, через яку Балу стало погано. Але це лишень здогадки, я не впевнений, але варто спробувати. Довірся мені.

І вона дала головному герою кухонний ніж, а він в свою чергу зробив маленький надріз на тілі пантери в області тазу і з нього потекла зелена кров.

– Тепер мені точно відомо, у чому власне справа – його вкусила лавова личинка та він заразився сказом.

– І як мені тепер його вилікувати? Запитала Емма.

– Ефективних методів лікування не існує, але задля полегшення його страждань, ми перенесемо його в затемнену, ізольовану від шуму теплу палатку. Далі, нам потрібно або ж знайти, або ж створити морфін та колоти протягом двох неділь. До того моменту, коли я знайду всі квіти, буде лишень два варіанти розвитку подій: смерть або життя.

ЧАСТИНА 10 – СТРАХ ТА НІЯКОВІСТЬ

Зранку Емма розбудила Алана, адже всю ніч вона провела в роздумах яким чином здобути морфін та сказала:

– Я піду на макове поле та зберу цілий кошик маку, в ньому ж є морфін. А ти вирушай на пошуки квітки лікорис, яка знаходиться в печері снів. Подивишся на мапу та зрозумієш, де це знаходиться. Сам же лікорис уособлює емоцію страху. Ефективним компонентом екстракту лікорису є галлантамін, який використовується при

міастенії, прогресуючій м'язевій дистрофії, наслідках полеомієліту, церебральному паралічі у дітей, сенсорних чи рухових розладах, викликаних захворюваннями нервової системи, менструаціях. Спиртовий екстракт лікорису має ефект зниження внутрішньоочного тиску та протизапальним діям. Основними компонентами екстракту лікорису є лікорин, псевдосолодок та бетаїн, який перешкоджає синтезу ДНК та РНК, викликає набухання та розчинення ракових клітин а також володіє сильною інгібувальною дією та на пряму вбиває ракові клітини шлунку.

– Ніхто не знає, хто саме був селекціонером цієї квітки, але відомо, що, квітка прибула в Японію з Китаю ще приблизно 3000 років тому. Квітку назвали на честь морської богині Lycoris, яка, згідно давньогрецької міфології, була надзвичайно гарною. Англійці прозвали квітку червоною павуковою лілією та ураганною лілією через її дивовижні особливості цвісти перед початком періодів ураганів. Не зважаючи на те, що лікорис – це досить приваблива рослина, в Японії її ніколи не дарують та не саджають у своєму саду або ж на своєму подвір'ї. Зазвичай квітка проростає на землі зіткнень, де було пролито чимало крові. Звідси й назва «квітка померлих». Завдяки своїм ядовитим властивостям, лікорис допомагає відлякувати диких тварин та інших шкідників. Тому, за традицією японці саджють її на кладовищах та на кордонах рисових полів. На рахунок емоції «страху», вона була виведена Сореном Об'є Кьоркергором, датським теологом та філософом, а також поетом та релігійним письменником, якого багато хто вважає першим філософом – екзистенціалістом. Вирушай в печеру, сподіваюсь, ти не залишишся там навічно. Чимало інфікованих там полягло. Вперед.

Перед виходом головний герой запитав у дівчини де саме всередині печери розташована квітка:

– Алан, чесно, я не можу дати відповідь тобі на це запитання, страх охоплював мене кожного разу, коли я знаходилась всередині, вірю в те, що ти сміливіший за мене. Емма пішла деінде, а Алан поглянув на

маппу та побачив, що вхід до печери розташований в бухті на південному березі в довжелезній мисі. Дійшовши до місця та зайшовши всередину, він помітив, що прямі переходи в глибину перегородженні нагромадженням з гострих каменів, а стіни печери прикрашені наскельним живописом. Обхідною дорогою Алан побачив порцеляновий тотем, а також галюциногенні трави, які росли поруч, а саме – болиголов. Надпис на стіні зліва від головного героя була: «З'їж, щоб йти далі, туди, де почнуться кошмари.» У Алана не було вибору, він зробив все, як було написано на стіні та через короткий проміжок часу після вживання болиголова прямі переходи нвчеб-то стали туманними та з часом розвіялись. Це означало, що трава діяла з кожним разом сильніше та відкривата очі там, де нічого не видно розсудливій людині.

Переходами у повітрі плавали ілюзійні риби, літали ілюзійні птахи, а також дикі ілюзійні прямоходячі звірі. Петляючи одним з переходів, стежка під ногами головного героя почала запалюватись та привела його в глухий кут, де на стіні був надпис: «Мрії.». Головний герой повернувся назад до роздоріжжя та почав обмірковувати, що ж малося на увазі, як раптом в іншому переході в самому кінці синім полум'ям загорівся інший тотем. Алан негайно ринувся до нього че за декілька кроків, майже доторкнувшись до тотема, впав на коліна від нестерпного головного болю. З тотему назовні вийшли голоси, які погіршували ситуацію повторюючи: «Скажи, скажи це!». Алан викрикнув на всю печеру: « Нереалізація своїх мрій та амбіцій!». Голоси одразу ж припинились, останнє, що почув з тотему Алан було: «Свобода...». Туман розвіявся, тотем зник, а замість нього з землі стирчала квітка лікориса. Алан негайно її зрізав і якнайшвидше ринув геть з тієї печери. Так він потрапив до прихистку, слідом за ним прибула Емма, яка почала розпитувати про все, через що Алану довелося пройти та побачити. Він розповів все як воно було. Квітка була у нього і він почав зашивати її в зовнішній косий черевний лівий м'яз. Емма сказала, що мовою квітів лікорис каже «Чекатиму того дня, коли зустрінемося знову». Далі, Емма сказала, що розм'яшила мак та з нього вийшла пристойна кількість

морфіну, який вона готова вколоти пантері – що вони й почали робити. Зайшовши в палатку, Балуспрямував свій погляд на Алана, зазираючи прямо у вічі, головний герой відчув страх. Те, чого він так довго не відчував різко здолало його, лишень один хижий погляд. Поки це відбувалось, Емма дуже обережно вколола пантеру в тазобедренний суглоб, що доло можливість тварині зменшити біль та заспокоїтись. Дівчина сказала Алану:

– Пробач йому, у мене виникло почуття ніяковості перед тобою за таку поведінку. Це буде твоїм завданням.

– Перед тим, як ти скажеш, що мені потрібно буде робити далі, я б хотів запитати, навіщо людям взагалі потрібен страх?

– Коли ми маємо здоровий страх, ми краще розуміємо можливі наслідки наших дій, це допомагає нам розраховувати наші кроки та робити правильний вибір. Страх може іноді мотивувати. Він змушує нас діяти швидко та рішуче. Так ось, продовжимо, це буде твоїм наступним кроком – знайти лист заміокулькасу, який подарує тобі це відчуття з усіма його складовими. Своє наукове ім'я рослина отримало тому, що її листові пластини ззовні дже нагадують листя замії, яка росте в Америці. Заміокулькас це низькоросла трав'яниста рослина. Коренева система культури бульбова, відростки крупні та соковиті. Кожен лист розсічений на декілька пар сигментів. Під час довготривалого посушливого періоду, чагарник може скинути верхню шапку листків. Це допомагає рослині краще акумулювати вологу. Його проста назва «доларове дерево». Доларове дерево відрізняється високою стійкістю до паразитів, але на ослабленому чагарнику може оселитись павутинні кліщі, щитівки та тля. Листя знаходиться біля рошчі, метрів сімсот звідсіля, там їх дуже багато. Легкий ґрунт та гарний повітряний та водяний обмін тому пояснення. Йди, я залишусь тут та доглядатиму Балусу.

Як дорогою, так і прибувши до місця призначення, з головним героєм не трапилося нічого особливого. Рошча більше нагадувала спокійне міщанське місце, куди можна було прийти, лягти на землю та

любоватися зірками в нічний час. Прийшовши назад до прихистку, головний герой простягнув дівчині отриманий лист заміокулькаса, і та, в свою чергу зробила жижу, яку Алан звісно ж випив. Емма пішла перевдягатися в легший одяг перед сном, Алан з цікавості пішов за нею в кімнату та злегка відчинив дверця. Дівчина встигла зняти з себе тільки верхній одяг, коли помітила, що за нею спостерігають. З розлюченим виразом обличчя вона вийшла з кімнати й промовила:

– Сьогодні, завдяки тобі, спатиму в тому ж одязі, в якому ходила островом. Алан все це робив не просто так, а для того, щоб відчути, як то воно зникнути, що Емма і змогла викликати у чоловіка.

ЧАСТИНА 11 – ЗАНЕПОКОЄННЯ ТА ТУГА

Алан прокинувся посеред ночі від страшного звуку. Лютий рев не дозволив йому більше насолоджуватися сном. До того ж, він також чув бурхливий голос Емми, на що головний герой пробурмотав собі під ніс:

– Як завжди бавиться зі своїм «кошеням».

Через двадцять хвилин звуки зникли, Алан знову отримав спокій та почав насолоджуватись сновидіннями. Проспавши до обіду, він прокинувся від спраги, але перед тим, вирішив глянути, як там Балу. Коли він зайшов до палатки, Побачив заплакану Емму, яка лежала на землі. Перелякавшись, Алан кинувся до дівчини та припідняв її голову.

Коли вона відчула доторки – розплющила очі, відкинула головного героя та спокійним тоном запитала в нього:

– Ти певне чув крики цієї ночі, хіба ти не міг вийти та допомогти мені з Балу, який заледве не помер від жахаючого болю? Мені довелося одній його тримати, однією ругою заспокоювати, іншою – колоти. Дякувати Богу, у мене все вийшло. Я не можу заспокоїтись через це. Як ти взагалі можеш зараз ось так спокійно стояти? Гаразд, пробач мені, я скипіла. Щоб ти краще розумів мене, знайди квітку, яка називається стронгілодон великокитицевий, в народі на нього кажуть «нефритова лоза».

– Роста ця дивна квітка в яру. Єдина інформація про неї, якою я володію, це те, що цей вид був знайдений групою невідомих людей в 1937 році на Філіпінських островах. Блідо-зелена листва складається з трьох листівок. Квіти за формою кігтя ростуть у вигляді підвісних ферм або псевдо драцен, сімдесят та більше квітів можуть сягати довжиною трьох метрів. Колір бірюзової квітки схожий на деякі форми мінералів бірюзи та нефриту, варіюються від синьо-зеленого до м'ятно-зеленого. Короткі, довгуваті, м'ясисті насінневі коробочки сягають завдовжки до п'ятнадцяти сантиметрів та містять до дванадцяти насінин. А ось на рахунок такої емоції як занепокоєння, то першим питання про поняття «занепокоєння» порушив та ввів до наукових обертів австрійський психолог Зигмунд Фрейд, порівнюючи його з готовністю індивіду до небезпеки: підвищена сенсорна увага та сильне напруження, а також неприємні емоційні переживання, які є сигналом передбачуваної небезпеки. Це все, що тобі необхідно знати наразі. Не гай марно час, рушай на пошуки. Нехай щастить! Перед виходом Алан зайшов в дім, щоб подивитись, не на мапі знаходиться яр. В результаті у нього виникло розуміння того, що все це знаходиться на схилі та певно для нього там влаштована засідка, адже пристойний відрізок часу від інфікованих не було аж нічогоісінько чути. Головний герой вирішив, що як би негарно це було по відношенню до Емми – зламати її шпилькою замок від скрині, в якій лежить сигнальний

пістолет. Не пройшло навіть п'ятнадцять хвилин, я Алан впорався з цим завданням – так йому буде безпечніше, ба більше, комфортніше. Підійнявшись до яру, він побачив, що все навкруги засаджено деревами, з яких звисають так звані «лози». На радощах підбігши до першого дерева, він з-за спини отримав удар молотом по колінному суглобу та впав на землю. Інфікований, який це скоїв, підняв Алана за волосся, а той, в свою чергу, стояв на колінах. Інші інфіковані припинили грати в хованкіта зібрались навкруги обступивши головного героя. Натовп радів, вони бажали йому смерті. До натовпу підійшов інший інфікований, який тримав в руках шаблю. Певно Алана хотіли привселюдно стратити. Коли шабля була піднята над його головою, земля різко здригнулась і з боку, де була верхівка схилу, вниз почали скачуватись валуни. Від переляку інфіковані тимчасово забули про Алана та заскочили в яр, залишивши полоненого на землі. Чим швидше валуни скочувались, тим більше прискорювались та починали підскокувати. Таким чином, один з валунів пролетів у головного героя над головою, а інші, прокотились повз. Інфіковані, зрозумівши, що небезпеки більше немає, кинулися в бік Алана, але той, в свою чергу, швидко зреагував, а саме дістав вже заряджений сигнальний пістолет ти вистрелив в одне з дерев, які були поруч. Пожежа здійнялась раптово. За принципом ланцюга, одне дерево передавало полум'я на інше. Так по всій території почалося справжнє пекло, поки не запалало останнє дерево. Поки тривала пожежа, головний герой зрізав ножем стронгілодон та вшився геть. Прибувши додому, в сховище Алан вже був готовий до стандартної процедури, але, перед цим кинув оком на дві записки, які лежали на столі. В одній було сказано: «Стронгілодон мовою квітів каже: «Захоплююсь тобою»». Поруч була ще одна, в якій було написано: «Знайдеш мене в палатці». Прочитавши записки, Алан вшив собі стронгілодон в праву ключицю, щоб було досить боляче. Він почав хвилюватись за Емму, адже вона завжди була присутня під час процедури та говорила все, що написано на листках прямо в очі. Головний герой в буквальному сенсі вилетів з дому, щоб побачитись з дівчиною, але все виявилось простішим, ніж Алан собі

надумав. Емма сиділа з пустими очима, поклавши Балу до себе на коліна. Алан запитав:

– Про що ти зараз думаєш?

– Знаєш, я тужу за тими днями, коли Балу міг бігати, стрибати та навіть без слів примудрявся бути найкращим другом... Я би все віддала, аби він одужав. Люди влаштовані таким чином, що лишень за мить до кардинальних змін або ж в мить втрати починають по справжньому цінувати ті чи інші речі...Щоб ти мене зараз зрозумів, йди на північ за закинутого села інфікованих та принеси мені пелюстку червоної камелії. Там всього лише два дерева. Вдар по одному з них ногою, листя саме почне осипатись тобі в руки. З листя камелії також роблять ефірні олії, які мають тонізуючу, анестезіючу та антисептичну дію, та виробляють препарат еугенол. Камелія походить з Японії, Китаю та В'єтнаму. Перша офіційна згадка про неї датується приблизно 1725 роком до н. е.. В той час один з китайських імператорів оголосив настій з листя камелії своїм улюбленим напоєм. Тепер ми всі з задоволенням п'ємо цей напій, який називаємо чаєм.

Через сорок п'ять хвилин Алан повернувся з одним листком. Перед тим, як віддати його Еммі в руки, він сказав, що село інфіковані потрохи розібрали, оскільки океанські хвилі під час штормів змивали будинки під чисту. Дівчина приготувала «відвар». Головний герой випив його та не лише згадав, а ще й поглибився в сказані тоді Еммою слова. Йому стало важко на душі, але він розумів, що тільки в їхніх руках, поки не пізно, знаходиться життя пантери. Перед тим, як вирушити спати, Алан запитав:

– Навіщо мені занепокоєння?

– Це наче внутрішня система сигналізації, яка готує нас до небезпеки та допомагає нашому тілу підготкуватися до неї.

– Туга?

– Щоб зберегли психічне здоров'я необхідно іноді знаходитись в такому стані.

ЧАСТИНА 12 – СТРАЖДАННЯ ДОРІВНЮЄ ЗЦІЛЕННЮ

Настав ранок. Емма зібрана підійшла до Алана зі словами:

– Ось і фінішна пряма твоїх пошуків. Тобі залишилося знайти найчистішу з негативних емоцій – страждання. Ти сам бачив, як воно мені доводилось, коли я дізналась, що життя Балу тримається на волосині, і, тому, сьогодні все вирішиться, як з ним, так і з тобою. Я втретє піду на макове поле, щоб потім створити ліки, а ти вирушай до кривавого струмка. Знаходиться струмок на сході. Мапа детально підкаже, яким чином тобу буде легше туди дістатися. Першим слово «страждання» описав у своїй книзі Йоган Вольфганг фон Гете. Книга називається «Страждання молодого вітру». Квітка, яку тобі потрібно знайти, називається – хірантодендрон п'ятипалий, або ж, як кажуть в народі – «рука диявола».

– Першим, хто знайшов цю дивну рослину був іспанський ботанік Вісенте Сервантес в 1975 році та описав він її так: дерева хірантодендрону п'ятипалого сягають двадцять сім метрів завдовжки, а їхні стовбури в обхваті можуть доходити до двох метрів. Листя хірантодендрону п'ятипалого крупні, черешкові, серцевидні, неглибоколопасті, знизу овкриті пухом, з червоноватими прожилками, які розташовані по черзі. У квітки хірантодендрону п'ять шкірних чашолистиків, з яких ростуть п'ять яскраво-червоних величеньких зігнутих тичинок, які виглядають, наче руки, що тягнуться доверху. «Кістки» та «кігті» утворюють тичиначні нитки та пильовики. Діаметр квітки до десяти сантиметрів. Плоди рослини крупні, продовговаті, мають п'ятилопасні капсули, в яких міститься чорне насіння. Більше мені немає чого тобі сказати, час діяти.

Уважно розглянувши мапу, Алан вирушив до тієї річки. Вже на місті йому здалося, наче тут було побоїще. Засніжені окраїни перемішані з пурпуровим червоним кольором були неймовірно прекрасними, а трохи далі від струмка було криваве заглиблення, в якому проростала квітка хірантодендрону. Алан відчував у цій всій красі підвох, але в нього не залишалось нічого вибору, окрім як зайти по коліна в це «месиво». Щойно обидві його ноги торкнулися дна, він одразу ж почав відчувати больові як внутрішні так і фізичні відчуття – все тіло звело, в розум вичерпувався від різних негативних імпульсів. Простягнута ним до квітки рука провалилась донизу через втрату сил. Усвідомивши, що без сили волі тут не обійтись, Алан іншою рукою дістав ніж та помістив його собі між двома рядами зубів. Впавши від браку сил спочатку на коліна, а потім обома руками, занурився з головою в цю заглибину, далі з самої основи зрізав квітку махнувши своєю головою. Вдосталь насорбавшись червоної рідини він кинув ніж на берег та йому не залишалось нічого іншого, окрім як схопитися зубами за хірантодендрону та з останніх сил вистрибнути з цієї кривавої безодні. Ось, Алан лежить на березі, на спині, з квіткою в зубах та розуміє, що тепер в нього є всі емоції, залишилося лишень зашити квітку в своє

тіло та він знову зможе відчувати всю їхню палітру. Вирівнявши дихання, головний герой встав, підібрав ніж та вирушив до сховища. Емма вже була на місці та готувала останню порцію морфіну для Балу. Алан тим часом розрізав останній шрам на лівій ключиці та помістив туди хірантодендрон. Раптово він поглянув на свої руки та побачив знову свої вени та сухожилля, radoшам не було краю. Дівчина сказала йому, що мовою квітів хірантодендрон п'ятипалий говорить: «Варто спостерігати за тобою», а також додала:

– Можу тебе привітати, ти виконав колосальну роботу, щоб знову повернути себе.

Аллан відреагував на слова Емми:

– Як же я неймовірно почуваюсь, але, доречі, навіщо потрібні страждання?

– Страждання викликають плідні, кардинально трансформуючи душевне напруження, яке на емоційному рівні допомагає людині усвідомити те, чому варто трапитись. В стражданнях людини відкривається глибока мудрість, яка вища за здоровий глузд. А тепер, поверни мені ніж та ходімо зробимо останній укол, який вирішить подальшу долю Балу.

ЧАСТИНА 13 – ПЕРЕВОРОТ

Коли вони підійшли до палатки пантери, тварина почала агресивно реагувати як на Алана, так і на Емму. Він не хотів ні їсти, ні пити, не підпускав до себе хазяйку навіть щоб вона його погладила, відмовлявся підпускати до себе будь-кого на відстань витягнутої руки, ховався у затінку. Емма зрозуміла, що вже занадто пізно намагатися допомогти і сказала: – Пробач, що не змогла тебе вберегти... Алан, тобі потрібно негайно дізнатися про цю хворобу дещо, наприклад: перші згадки про сказ зустрічається в дуже давніх джерелах, про нього говорить Гомер в своїй Ілліаді, а у п'ятому віці до н. е. – Демокрит.

Ця хвороба є невиліковною для тварин, захворіти може будь-хто з савців, ми не є виключенням. Лише 1% людей може одужати після цієї хвороби, і те, лише у випадку, якщо вчасно звернутися до лікаря. Вірус сказу надзвичайно небезпечний, оскільки головною ціллю цієї крихітної молекули РНК – потрапити до твого мозку, а саме, задля ураження твоєї нервової системи. В мене немає вибору, окрім як звільнити Балю. Він сам вирішить, в яких умовах йому буде ліпше піти спочивати. Як би я не хотіла його не відпускати – це необхідно зробити. Ти ж йди на пристань біля калгрідського миса, там на березі буде стояти шлюпка. Я її підготувала для того, щоб коли мені все набридне, могла відплисти з цього острова. Але чим довше я тут знаходжусь, тим більше мені хочеться пізнавати для себе щось нове та дивовижне. Ця шлюпка тепер твоя. Місія доручена тобі – виконана, без сумніву повертайся додому. Прийди на те місце, підготуй все до відбуття, а я відпущу Балю та дожену тебе, щоб попрощатися.

Алан пішов, в останнє оглянувши сховище, він залишив на пам'ять про себе клаптик свого одягу. Калгрідський мис знаходився більше шести кілометрів від місця, з якого він вирушив. До настання вечора він прибув на місце. Шлюпка стояла на березі, прикрита повітряно - пухирчастою плівкою. Головний герой прибрав плівку і вжу був

готовий рушати, як з води виринули вони – інфіковані. Один з них відрізнявся своїм величезним зростом та дредами на голові, Алан одразу зрозумів, хто з них вожак та пильно дивився на нього. Вожак вигукнув йому:

– Не смій тікати, ти оточений! Ти ж не хочеш, щоб хтось постраждав? З місця, звідки Алан спускався на березі зі шлюпки, дикарі вивели Емму зі зв'язаними руками. Дівчина лишень встигла промовити:

– Мене схопили...

Після чого, отримала потужний удар долонею по обличчю. Інфікований, який вів її з правого боку, вимовив:

– Довго ж ви переховувались. Маю визнати, зловити вас було не так вже й легко. Хитрість та навички допомогли вам вижити, проте, зараз, я та мій народ не маємо бажання позбавляти себе такої знахідки. І так... забув представитись, я – Урук, син Грифа, вождь слідопитів. Мої вимоги прості. Якщо ти хочеш врятувати цю дівчину та забратися геть з цього острова – принеси мені кров трьох вождів з різних племен. Їхня венозна кров знадобиться мені у майбутньому, як онтологічні флюїди, щоб я міг бути привабливим та харизматичним для кожного, або ж навпаки – ненависним. Нехай ця дівчина, яку ми привели, пояснить, що таке флюїди.

Емма, схлипуючи через те, що її рот був наповнений кров'ю, через зуби промовила: – Флюїди – це невидиме випромінювання, яке не відчувається, воно поширюється від людського біополя. Кожна людина володіє своїми вібраціями. За умови контакту флюїдів однієї людини та іншої, організми відчувають або симпатію, або антипатію один до одного. Тобто хвилі притягуються, або відштовхуються. – Правильно. Ну що, як тобі пропозиція, мандрівник?

Головний герой не мав іншого вибору, окрім як погодитись, заради спасіння як життя Емми. Так і власного, зібравшись з силами, він відповів:

– Згода. Та лише за однієї умови.

Урук запитав у Алана:

– Що за умова?

– Пообіцяй мені, що з нею нічого не трапиться, вона буде недоторканною, тоді я виконаю те, про що ти в мене просиш.

Не довго думаючи, вождь сказав:

– По руках. З цього моменту, після заключення угоди, я відступлю на дикий Захід до фортеці. Ти знайдеш мене там. Дівчина піде з нами – мені так буде спокійніше, адже вона нікуди точно не дінеться. Тобі вирішувати... Кров всіх вожаків, що в майбутньому стане флюїдом в моєму тілі, принеси всіх одразу, або ж по одному. Кожен представник з лідерів племен знаходиться наступних місцях:

1. Плем'я Карха: – лідер – Авад (вождь авангардів)

МІСЦЕРОЗТАШУВАННЯ – Дикий Схід (Меридіан).

2. Плем'я Утару: Лідер – Рея (вождь часових)

МІСЦЕРОЗТАШУВАННЯ – Дика Північ (Долина Родючості).

3. Плем'я Нора: Лідер – Тирса (вождь мисливців).

МІСЦЕРОЗТАШУВАННЯ – Дикий Південь (Колиска).

Не смію тебе квапити, чужинцю. Підготуйся, справа не з легких.

Далі Урук дав команду відступати, забравши Емму разом з собою, а Алан в свою чергу, сів до шлюпки та думав, з кого ж розпочати.

ЧАСТИНА 14 – АВАД • РЕЯ • ТИРСА

Коли Алан сидів на шлюпці, він згадував слова Емми, коли вони лишень познайомились:

– Але ж вона пригадала лише морських мисливців та воїнів авангарду, а ось про часових та слідопитів не сказала жодного слова. Можливо на цьому острові триває війна фракцій, коротше кажучи – війна за володарювання. Їм потрібен посередник, Який обере справжнього

короля або ж королеву свого народу. Мені потрібно повернутися до прихистку Емми, подивитись, яке спорядження там є, не йти ж до лігва інфікованих з пустими руками. В прихистку він витратив більше години свого часу, проте йому так і не вдалося знайти хоча б щось необхідне, проте, коли він вже наближався до виходу, дощечка на підлозі прогнулась під його ногою. Алан почав розбирати дощечки руками та знайшов там металеву скриню, а на ній був вигравіруваний надпис: «Відповідь світу на зухвалий виклик». Головний герой витягнув скриню, за вагою, вона була досить тяжка, замкнена за допомогою навісного замка, хоча... як замкнена, він відпав від одного удара ногою. Те, що було всередині приємно здивувало Алана. У скрині він знайшов дві одиниці холодної зброї, які називались «Саї» та «Шенбьяо», а також одну димову шашку. Шенбьяо складається з металічного ударного грузу у вигляді дротика, закріпленого на мотузці, а саї – це клинкова зброя, схожа на тризуб, в якому середній зубець в кілька разів довший, ніж інші. Довжина саї може сягати 600мм., а маса близько 700 гр.. Бокові зубці гарно заточені та розташовані таким чином, що можуть завдати серйозної шкоди супротивнику. Створюючи такий клинок, першочергово звертають увагу на баланс між клинком та рукояткою.

– У мене є невичерпна кількість запитань, якого дідька, в неї це все було! Звісно ж, найближчим часом я не отримаю на них відповіді, та що ж, радіємо тому, що маємо. Почну з племені Карха, до справи.

Шлях на схід був досить довгим. Меридіан розташовувався на плоскогір'ї. Коли Алан прийшов до того місця, його першою перешкодою була шестиметрова стіна, яка закривала місто від сторонніх очей. За допомогою шенбьяо, він переліз через стіну, закинув металевий дротик, який в свою чергу заплутався через вістря на вершині стіни. Таким чином Аллан опинився в Меридіані. Тут було повно інфікованих купців, вартових та просто місцевих, зі своєю релігією та обрядами. Головний герой припускав, що перший вожак інфікованих на ім'я Авад знаходиться в золотому помісті прямо в центрі Меридіану, куди він і вирушив. Таємно та непомітно він подолав кілька вулиць завдяки хіджабу, який був щедро розкинутий по всьому місту.

Підійшовши впритул до дверей, Алан не насмілювався постукати, натомість, він почав дражнити маленьких дітей, насміхався з них, а ті, в свою чергу, почали кидатися в нього камінням до тих пір, поки один з них не влучив каменем у скло, розбивши його. Двері відчинились та один з авангардців почав сварити дітей за їхню поведінку та розбите скло. Це зіграло Алану на руку та він тихо проскочив повз вартового. Так він опинився всередині помістя, де все навкруги було вкрите золотом. Кілька сотень золотих злитків лежало біля ніг Авада. Він спостерігав, як його народ прославляє його, промовляючи, що, він, начеб то, Месія та забезпечить порядок на острові. Тим часом головний герой думав, яким чином отримати його кров. Три пустих шприця лежало в нього в маленькій сумці на поясі, один з них в найближчий час повинен бути заповнений. Лише вожді мали тілесну форму, інші ж інфіковані не мали циркуляції крові по тілу, лиш чорна жижа. Однак, навіть кров вождів вважалась брудною, не такою, як в людей. Алан почав діяти через хитрощі та вимовив до Авада:

– Пане, дозвольте звернутись?

Аваде власною персоною не став ігнорувати головного героя:

– Чого тобі?

– Я архітектор та декоратор ваших садів. Робота зроблена, з вашого дозволу я б хотіла щоб ви побачили особисто плід моєї праці. – Я сьогодні наче не наймав робочих!

– Це від нашого колективу подарунок особисто вам, без жодної вашої золотої монети.

– Цікаво... Ну що ж, ви мене вмовили, ходімо.

– Лише одне прохання – без вартових.

– Чому ж це?

– Мистецтво дозволено споглядати лише Вам. Далі справа залишатиметься за вами – виставляти на потіху натовпу, так би мовити, ефект неочікуваності.

– Хм... Згода, веде!

Далі, головний герой вийшови разом з лідером інфікованих з ромістя, відвів його в перший закоток, який потрапив йому на очі, Аваду це не на жарт збентежило, тому він запитав:

– Навіщо ви привели мене сюди? Сад з іншого бо...

Не встиг він вимовити до кінця слово «боку», як Алан не вагаючись встромив шприц прямо в шию Авади, і той втратив свідомість. Підхопивши лідера за руки під час падіння, головний герой відтягнув тіло в бік до темного закутка, обережно поклавши його на землю, промовивши:

– Перший є. На щастя, не так вже й складно було, хоча і ризиково. У мене є трохи часу, щоб забратися звідси геть, поки авангардці не запідозрили пропажу Авада. Наступна – Рея. Я йду за тобою.

Алан вирушив на північ, в долину родючості. Коли він прийшов туди, то здивувався, яке ж наївне та довірливе те плем'я – ні стін, ні башт, жодного захисту. Вони вірили, що якщо будуть поводити себе вперто та з добротою в серці, то їм неодмінно це повернеться у відповідь. Головний герой зняв з себе хіджаб, підійняв листя, яке лежало на землі та через нитки куртки почав їх пропихати. Цією територією ширилась велика кількість котів – більше сотні покладистих, доглянутих домашніх тварин. Рею було не важко віднайти з двох причин:

Перша – на кожному з його пальців було по каблучці. Інші ж мешканці долини каблучок не мали взагалі.

Друга – на її голові був зафіксований лавровий вінець з кришталя. Це означало, що їхня територія залишається вільною та вони не бажають зла іншим народам, а також, ця жінка вважається воїтельницею цієї землі. Головний герой стрімко вирушив до неї з, як він думав, геніальним планом, але не встиг він підійти до неї впритул, як раптом часові направили свої списи на сонну артерію головного героя та запитали:

– Яка твоя ціль?

Запала десятисекундна тиша. Часовий запитав ще раз:

– Може я вже нарешті почую відповідь на своє запитання?!

– Я... займаюсь фарбуванням волосся для нашої володарки, слідкую за її красою.

Після цих слів, Рея повернулась обличчям до Алана:

– Та ну, а чому ж я про це не знаю? Самозванець!

Аллану нічого не залишалось, окрім як наважитись на відчайдушний вчинок. Він підбив руками списи часових та стрімко витягнув свої саї, котрі були закріплені на поясі його штанів. Ринувши до Реї, він буквально залетів їй за спину за допомогою саї, створивши навкруги її голови ціпок, після чого наказав часовим не наближатися, інакше, народ алишиться без вождя. Рея почала горлати:

– Слухайте все, що він говорить!

А сама поставила запитання герою:

– Чого ти хочеш, їжі, води, медикаментів, чого?

– Лишень трішки твоєї крові. Простягни руку.

Рея так і вчинила. Вона закотила рукав свого костюму, Алан поклав один сай на пояс і тією ж рукою дістав пустий шприц. Взявши трохи крові, він поклав шприц до сумки, а потім сказав Реї:

– Дай їм команду відступити, я забираюсь геть звідсіля.

Рея звеліла часовим відійти назад на десять кроків, щоб головний герой міг залишити територію. Вони зробили все, що було наказано. Герой відпустив Рею та обтрусив листя. Таким чином Алан забрався геть прямо на південь, до Колиски.

Подолавши нелегкий шлях на південь, він наблизився до Колиски. Це була територія, де увесь час кружляв сніг. Віє заспокоював, але і в той же час насторожував, адже за слідами морські мисливці могли помітити слід від чужого взуття. Неочікувано до головного героя підбіг інфікований, який був весь побитий та подряпаний. Його звали Лихар. Він заговорив:

– Зупинись. Якщо підеш далі – потрапиш у засідку. Вск під твоїми ногами закидано пастками, які ти не бачиш крізь товстий сніжний

покрив. Не варто допитуватись, хто я та навіщо допомагаю тобі. Лишень відчуваю, що маю це зробити. Ось, тримай.

Він передав до рук головного героя ріг бика. Алан запитав:

– Навіщо це мені?

– Подуй в нього, щоб призвати до себе морських мисливців та негайно забирайся з місця, де ти це зробиш. На цей звук збіжаться вони всі до останнього, адже цей ріг є жезлом для Тирса, для керування своїм плем'ям. Маніпуляція – це не про нього. А ріг він неодмінно шукатиме, адже я його викрав. Про всяк випадок, ти не бачив мене, а я не бачив тебе.

Інфікований ринувся геть кудись в далечінь. Алан стояв під величезними поривами вітру та уважно оглядав давакувату річ в його руках. Він і гадки не мав, як правильно повернути цю справу та що робити після, але він не мав вибору, окрім як зробити те, про що говорив той інфікований. Набравши повні легені повітря, він подув в ріг з такою силою, що його звук був схожий на звук пароходу. Головний герой кинув ріг на землю, а разом з ним одну димову шашку. Морські мисливці через хвилину опинились всередині димової завіси, шукали живий організм, який їх потурбував, ну і лідера племені також. Як не дивно, Тирса не було видно. Обійшовши мисливців збоку, Алан спрямував погляд вперед по засніженій дорозі, з надією знайти там лідера. Так і трапилось. Лиш одне запитання вилетіло з роту Тирси до героя:

– Як ти пробрався сюди?!

Відтак головний герой відключив вожака, вдаривши його по голові. Поки Тирса був у відключці, Алан не гаючи час, взяв кров з руки вожака племені інфікованих. З трьома зразками крові він вирушив на Захід, щоб повідомити Уруку про виконане завдання та витягнути Емму.

ЧАСТИНА 15 – ІНКЛЮЗИ

Місцевість, де проживав Урук зі своїм народом називалась Пелена. Територія, на якій вони були розташовані, майстерно прихована від сторонніх очей. Лише ті, хто точно знають куди йти, зможуть знайти її. Перед входом на ворожу територію, четверо слідопитів зупинили Алана, для того, щоб той показав докази про те, що він роздобув всі три флюїди. Алан показав їх, йому сказали очікувати на місці, доки один з інфікованих не сповістить про це Урука. Очікування було не довгим – через вісім хвилин слідопит повернувся зі звісткою, що Алану дозволили прохід, проте не варто роздивлятися все та бродити як заманеться, а вирушити одразу ж до вождя. Під супроводом, Алан зайшов до тронної зали фортеці, де потираючи руки сидів Урук, який одразу ж наказав Алану:

– Показуй!

Герой неохоче діставав заповнені шприці зі своєї сумки. Наступні слова були за ним: – Спочатку, скажи де дівчина?

– Бачу, ти не віриш моїм словам! Ти отримав моє слово про її недоторканність. Вона в безпечному місці – відповів Урук.

– Так не піде. Покажи її мені, інакше прямо в цій залі, на власні очі ти побачиш, як те, що ти так давно хотів та про що мріяв – зникне.

Урук переглянувся зі слідопитами та махнув головою до них. Після своєрідного жесту начальник караулу слідопитів вдарив дерев'яною стороною списа по ногам Алана і той впав на коліна. Потім Урук припіднявся та цілеспрямовано аішов оглядати головного героя. Коли справа дійшла до сумки, то вона виявилась порожньою. Люті вожака інфікованих не було меж. Спіймавши Алана за горло, Урук підійняв героя вгору та заволав:

– Ти нас всіх тут дурнями вважаєш?!

– Емма попереджала мене, що вам не варто довіряти.

– Я б міг однією рукою скрутити твою жилаву шию, якби ти не був мені потрібен!

Урук кинув Алана на землю та продовжив:

– Я не знаю, де ти заховав шприці, таким чином, щоб мої слідопити цього не помітили, проте, маю визнати – ти чудово блефуєш. Не бався з вогнем, даю тобі ще один шанс. Я хотів доручити це завдання своїм підопічним, але воно буде твоїм – знайди для мене інклюзи.

– Інклюзи?

– Інклюзами називаються будь-які тваринні або рослинні вкраплення в бурштині. Сотні мільйонів років, смола дерев крапала на землю, створюючи їх. Бурштин, з інклюзом завжди був дороговартісним і це не дивно. Для свого багатства я один повинен володіти таким камінням. Також, це дозволить вивчити фауну та флору, які населяли планету Земля до нашої ери. Знайди мені інклюз оси, скорпіона, цикади, павука, саламандри та одну м'ясоїдну рослину яка носить назву роридула. Твій час обмежений, не змушуй мене довго чекати. А тепер, забирайся!

Алан був не з простих, коли слідопити вивели його та зачинили ворота, він підібрав скинуті ним же шприці в траві недалеко від входу і сказав про себе:

– Дуринда ти, а не син Грифа. От де тепер мені знайти ті кляті інклюзи. Раптово до Алана впевнено підбіг Лихар, той самий, що допоміг з лідером морських мисливців та почав говорити:

– Прошу, пощади. Я тобі не ворог. Мені остогидло слухати ідіотські накази, хочу просто робити сам те, що вважаю за потрібне. Дай вгадаю, Урук відправив тебе на пошуки інклюзів, правда ж?

– Так, та яке тобі діло до мене та до моїх справ вцілому?

– Знучу ж таки, не запитуй, навіщо я допомагаю тобі, візьми лиш інклюз недорозвиненого дракона. Він переходив з покоління в покоління в моїй сім'ї. Я отримав його від бабці у спадок, яка теж була проти, якщо можна так сказати, «диктатури». Вік цього інклюзу ніхто не знає напевно та не може визначити. Кожного разу, коли ти проходитемеш біля бурштину, він починатиме тремтіти – це означає, що унікальні інклюзи десь поруч. Перший інклюз тобі потрібно знайти самотійно, та після знахідки, цей унікальний бурштин з істотою всередині, золотою стежкою відмітить, де знаходяться всі інші. Лише тримай його в руці під час пошуків, щоб золоті стежки не зникли прямо перед очима. Прощай, більше ми з тобою не побачимось.

Залишивши Алана наодинці з пританням, де ж хоча б приблизно шукати перший інклюз, Лифар зник. Головний герой вирішив оглянути інклюз, який передав йому Лифар, уважніше, та помітив, що зверху на ньому ще залишилося трохи трави та малесеньких тюльпанів, які тільки-тільки почали проростати. Тюльпановий степ розташовувався не далеко, буквально дві милі від головного героя. Знайшовши степ, герой почав блукати ним та помітив, як група польових мишей намагається щось відкопати. Він розігнав їх, вдаривши кілька разів ногою по ґрунту, та побачив мерцання крізь землю. Алан почав вікопувати приховане набагато активніше голими руками, в результаті цього, головному герою вдалося знайти інклюз павука. Однією рукою піднявши його, а в іншій – тримаючи інклюз Лихаря, він побачив перед собою п'ять золотих стежок. Все, що залишалося Алану – вирішити, з якої ж розпочати.

ЧАСТИНА 16 – ОСА ТА ЦИКАДА

Головний герой пішов в глиб джунглів – туди, куди прямувала стежка. Коли Алан прийшов до кінця стежки, він побачив бджолине гніздо. За розповідями Емми, Балу любляв харчуватися медом, а це було його улюблене місце, щоб підживитися смаколиком. Що ж відомо про осине гніздо та про ос в цілому. Будівництво починається влітку, а закінчується восени. В більшості випадків, будівництвом гнізда займається матка, яка змогла пережити зиму. Воно будується з кори гнилих дерев та має сірий колір. В сотах гнізда зазвичай живуть личинки майбутніх робітничих ос. Вони є одними з основних будівельників таких гнізд. В цілому, в гнізді може поміститись близько десяти тисяч робітничих особин, а також матка. Найбільше гніздо у світі було знайдене в Новій Зеландії – воно було більше метра

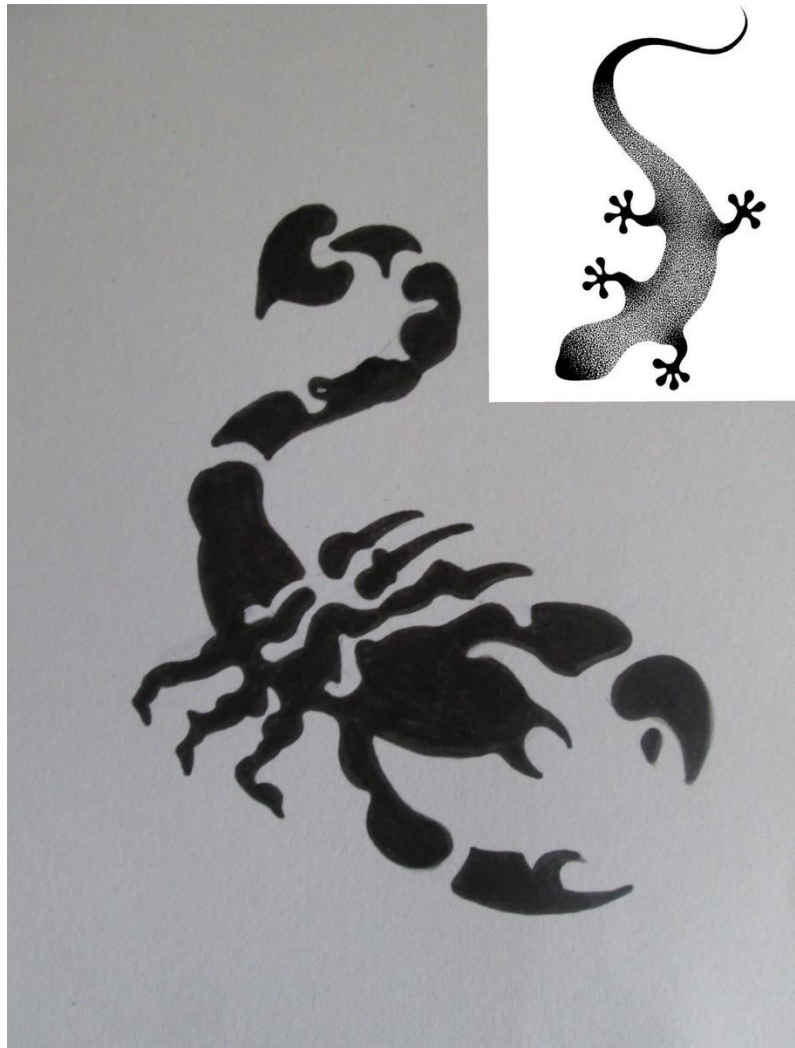
діаметром. Робітничі оси будують гнізда переважно під землею – в закинутих норах гризунів, а також в звичайних ямах. Іноді оси можуть будувати гнізда прямо на території житлових будівель. Сьогодні існує чимало запитань стосовно винищення їхніх гнізд. Зимою оси залишають свої гнізда та в подальшому починають будувати нові. Задля їхнього винищення, люди вдаються до послуг певних служб. В певних випадках після зняття осинового гнізда, з нього можна робити ручні вироби. Оси – це назва комах з підряду стебельчасточеревних ряду перетинчастокрилих. Існують дві основні категорії ос: одиночні оси, котрі ведуть самотній сбосіб життя (часто не будують гнізда) та суспільні оси (проживають колоніями). Шершні – рід найкрупніших представників суспільних ос. Оси ненавидять запах хвої, тому на природі, можна нанести на шкіру ефірне масло сосни, ялинки або ялиці. Ефірне масло – це дуже концентрована речовина, достатньо однієї – двох крапель на скроні чи на шиї. Після цього до людини не підлетить жодна оса, навіть, якщо поруч знаходитиметься їхнє гніздо. До ос відноситься велика кількість видів з характерною формою тіла та регулярним малюнком у вигляді п'ятен, переважно жовтого кольору. Жало – це змінений яйцеклад самки, у самців він відсутній; на відмінну від бджіл, оса не втрачає жало та не вмирає при укусі. Оси не є справжніми синантропами, вони не залежать від людини біологічно. Вони потрібні для того, щоб боротися з шкідниками, схожими на них. Суспільні оси – мисливці, які контролюють кількість потенційних комах – шкідників, таких як: тля та гусінь. До того ж, оси – чудові опилювачі, які переносять пилок, відвідуючи квіти, щоб підживитися нектаром. Пік осинового сезону влітку залежить від погоди в конкретному регіоні, проте наприкінці серпня, оси якраз вирощують потомство, тому, так би мовити, летять не вагаючись, намагаючись вхопити якомога більше чогось солодкого та збагаченого білками. Солодкому надають перевагу самі, а ось протеїни для підростаючого покоління. Найрозповсюдженішим їхнім видом вважається синагрис, німецька, австрійська та французька оса. Отрута оси містить в собі

велику кількість алергенів, серед яких описані: фосфоліпаза, антиген п'ять та гіалуронідаза, структурно ідентичні отрутам інших представників видів сімейства. У людей, які не мають алергічної реакції на бджолину отруту, та які не витягнули жало, на місці укусу утворюється невеликий нарив, а жало виходить самостійно. Однак, якщо людина після укусу не витягне жало, в неї може початись нестерпний головний біль, нудота, висипка та набряк. Ворогами осси вважають мурах. Вони часто нападають на осині гнізда з ціллю роздобути личинки, які є кладязем білкової їжі для них. Окрім того, мурахи та оси в природніх умовах конкурують між собою у питанні роздобутку їжі. При тому, оси вдаються до цікавої тактики в боротьбі з нападниками. Для захисту гнізда та їжі, вони не користуються жалом, а беруть мурах у щелепу та відносять на незначну відстань, в цьому випадку, мураха не може зорієнтуватись на місцевості, що більш ніж влаштовує її конкурентів.

Алан спочатку не розумів, як можна дістати інклюд оси, який лежав зверху на тій же гілці, де було закріплене осине гніздо, про те все ж, у нього з'явилась ідея. Він взяв невелику палицю з одним центром та двома кінцями, витягнув зі своєї куртки резинку, та скріпив це у одне ціле, отримавши елементарну рогатку. Герой підняв з землі камінець, прицілився та вистрелив прямо в ціль. Гніздо впало на землю. Алан мав кілька секунд, щоб підібрати інклюд, доки оси не розлютились. Він підбіг до бурштину, підійняв його з землі та почав бігти до найближчого озера, оскільки воду оси не надто любляють. Перед тим, як зайти в озеро, головний героя все ж таки вкусили кілька разів, але, на щастя, вони не стали смертельними. У нього не було алергічної реакції, лише зуд. Перечекавши в озері кілька хвилин, доки оси полетять, він викарабкався з нього щасливим, хоча й обкусаний з інклюдом оси в руці. Взявши до іншої руки інклюд недорозвиненого дракона, Алан вирішував, яким шляхом йти далі. Стежка вела його дорогою до передгір'я, за один кілометр від нього. Діставшись до місця призначення, він натрапив на рій цикад. Цикади в більшості – це доволі великі комахи, які проживають в спекотних країнах. Знайти

їх можна на дерево-чагарниковій рослинності. В світі існує більше трьох тисяч видів цикад. Більшість з'являється з циклічністю від двох до п'яти років, проте невелика кількість дорослих особин з'являється кожного року. Спів самців цикад допомагає спіймати самок. Цикади використовують спеціальну звукову мембрану, котра коливається за допомогою м'язів. Отриманий металічний звук резонує у спеціальних щільностях всередині тіла, сягаючи високої гучності. На вигляд вони не досить привабливі, однак для людини вони безпечні: не жалять та не кусають. Їх головним противником вважаються піщані оси, мтсливці за співучими цикадами. Личинки розташовуються під землею на корінні, де вони можуть жити протягом довгих років, до кінця їхнього життєвого циклу. Перші цикади з'являються до першого літнього сонцестояння. Паразитують як дорослі комахи, так і личинки. Зимають цикади на будь-яких рослинних залишках. До розпускання виноградної лози, вони харчуються бур'янами, потім переходять на молоді пагони. Смокчучим ротовим апаратом, проколюють шкірку та їдять тканину листка. Проти цикад досить ефективними є усі групи синтетичних інсектицидів: фосфорорганічні, перетороїдні та неонікотиноїди. Алан помітив, що інклюз цикади був прикріплений до дерева на рівні його голови. Головний герой одразу ж усвідомив, що не матиме жодних проблем з цим інклюзом, просто потрібно підійти та відірвати. Проте не так сталося, як гадалося. Щойно Алан зайшов у рій, його голова почала неймовірно боліти від співу цих комах, котрий неможливо витримати. Вони намагались пролізти у всі можливі щілини на його голові. Головному герою довелося натягнути на голову куртку та йти наосліп, обмацавши все дерево завширшки, та обмастивши всі руки свіжим та липким янтарем. Незабаром йому вдалося відклеїти інклюз та вийти з рою уикад наосліп на досить пристойну відстань. Тепер в асортименті Алана було два непотрібних йому інклюзи, чим він був невимовно задоволений. Але в подальшому на нього очікують небезпечніші живі організми, а саме: скорпіони та саламандри.

ЧАСТИНА 17 – СКОРПІОН ТА САЛАМАНДРА

Шляхом за інклюзом скорпіона, унікальний інклюз, який проклав стежку, привів його до тихого берегу острова, де навкруги лежали обгризені кістки та пусті людські черепа. Територія була схожою на мінне поле. Все кишіло жовтими піщаними скорпіонами. В одному з черепів, а саме, там, де колись були очі, лежав той самий бурштин з забальзованим скорпіоном всередині. Обгризене тіло лежало біля спаленого дерева, від якого залишились самі вуглі та з якого ще колись давно крапала смола, до тих пір, поки не прийшли інфіковані та не спалили це місце вщент. Що ж до самих скорпіонів, піщаний скорпіон – Це досить велика комаха, його довжина сягає восьми сантиметрів.

Та хоча скорпіон веде нічний образ життя, спостерігати за його поведінкою нескладно. При опроміненні ультрафіолетом, хітиновий панцир скорпіона яскраво світиться синьозеленим кольором. Його нервова система складається з надглоткового вузла, біляглоткової комісури та черевного нервового лагцюга. Від надглоткового двохлопасного вузла йдуть нерви до очей та хеліцерам. Отрута скорпіонів містить в собі сильні нейротоксини та негативно впливає на центральну нервову та серцево-судинну системи. Отрута накопичується у «хвості» скорпіона, а саме в грушевидному членнику під назвою «тельсон»., який закінчується голкою, котра загинається доверху, на вершині якої розташовані два отвори для отруйних залоз. Тіло скорпіонів, як і всіх павукоподібних, мають два відділи, голово-грудина та черевно. Просома, тобто голово-грудина, займає меншу частину тіла та покрита панцирем, який несе середні та бокові очі. Самі скорпіони також мають воррогів. До їхньої отрути малочутливими є їжаки, мангусти, та деякі ящірки. Харчуються скорпіонами також деякі змії, птахи – такі як сови, кажани. Мавпи-бабуїни також ласують цими павукоподібними, з легуїстю відриваючи їхнє жало. Основним раціоном скорпіонів є різноманітні безхребетні цвіркуни, таракани, маленькі павуки, а великі особини з легкістю харчуються навіть мілкими хребетними, такими, як: ящірки, мілкі гризуни. Стародавня медицина широко використовувала скорпіона. В смаженому вигляді його призначали від застарілого кашля та при хворобах органів травлення. Оливкова оліія, в якій смажили скорпіона, при зовнішньому застосуванні лікує вогнищеву алопецію, геморой, біль у поясниці.

Оглянувши, що ж можна зробити в такій ситуації, Алан вирішив скористатися шенбю. Він закрутив його так, що кунай, який був закріплений на кінці мотузки, влетів точно по центру дерева, далі, різко потягнув на себе, за рахунок чого, дерево впало прямо біля його ніг. Залишилося трішки, всього лише майстерно тримати балансування на п'ятнадцять метрів в один бік, та стільки ж в інший. Перші кроки Алана були досить впевненими. Страх та невпевненість в собі долали

його, серцебиття пришвидшувалося. Він розумів, що якщо впаде, то буде заколот клешнями та отруйними хвостами скорпіонів на смерть, проте іншого вибору він не мав. Він згадував слова Емми, що лише завдяки його відвазі, він досяг таких висот, лише завдяки своїй настирливості він вселяє в серця людей віру, що все можливо, і не важливо, які ти маєш фізичні можливості, важливіше мати дисципліну та кожного дня прикладати зусиль для своїх досягнень, проте і не варто забувати про відпочинок, адже це невід'ємна частина будь-якого шляху до успіху. І поки Алан все це прокручував в себе в голові, він і не помітив, як дійшов до краю дерева.

Повільно та максимально обережно він підійняв інклюд, а далі поспіхом повертався назад по дереву, ледь не впавши наприкінці, проте все ж зробив потужний стрибок вперед. Так він знову опинився у безпечній для себе зоні, де скорпіонам на нього було байдуже. Єдине, що постраждало – шенбяо, трос обірварся на дві частини, а канай загубився десь в глибинах піску. Чотири з шести інклюдів були у нього, залишилося лишень два бкрштина, і те, що спочатку здавалося герою неможливим, буде виконано. Тримавши інклюд скорпіона в лівій руці, а унікальний інклюд в правій, Алан побачив, що золотих стежок залишилося лише дві. Він обрав ту, яка прямувала до верхнього краю лісу, за три з половиною кілометри від нього. Щойно він дістався туди, то здивувався, якою ж неймовірною буває природа. За рахунок прямих сонячних променів, зжовкле листя почало розгорятися та утворилась маленька пожежа, а саламандри, які там проживали, буквально стояли у вогнищі. Характерна особливість саламандри – незвичайний холод тіла, який дозволяє їй знаходитись у вогні, не згораючи, а також гасити будь-яке полум'я. Саламандри – це символ червоного втілення філософського каменя. Зимують саламандри під корінням дерев, у трухлявих пенях, під купою листя, де можуть збиратися по декілька десятків. Саламандра стійка до низьких температур, холодне заціпеніння настає у неї при температурі від 0°C до -2°C, -4°C. Природними ворогами в природі для саламандри є змії, хижі риби, птахи, кабани. Харчується ця тварина двічі-тричі в тиждень, хоча їхнім

дитинчатам необхідно харчуватися кожного дня. Раціон: дощові черв'яки, метелики, яловиче серце, печінка. Саламандри розмножуються досить незвично, в залежності від природніх умов та підвидового статусу популяції самки можуть відкладати яйця, або ж затримувати їх в задній частині яйцеводів – матці, де й відбувається розвиток. Саламандри використовують для підсмажування, розігріву, підрум'янення різноманітних страв, розплавлення сиру, створення скоринки на сендвічах та бутербродах, карамелізації десертів, засіки овочів, підтримання температури готових страв. В перекладі «саламандра» в прямому сенсі означає «жаровня». Поки пожежа не розійшлася по всьому лісі, головний герой спрямував свій погляд на інклюд дитинча саламандри, котрий прилип до дерева у вертикальному положенні. Швидше за все, дитинча таким чином хотіло врятуватися, проте смола не дозволила йому це зробити. Часу залишалося все менше й менше, тоді Алан дістав саї та кинув одним ту частину кори дерева, де розташовані передні лапи, а інший до задніх лап. Таким чином інклюд разом з корою впали з дерева та Алан кинувся його ловити, щоб той не розбився об землю. Інклюд він спіймав, а ось саї через високу температуру розплавилась. Головний герой забрався з того місця геть, і все, що йому залишалося знайти – інклюдію з плодитої рослини роридула.

ЧАСТИНА 18 – ГЕНЕОЛОГІЧНЕ ДЕРЕВО

Остання стежка вказувала на болото недалеко від поселення Урука, в стоп'ятдесяти метрах від головного входу. На місці Алан розгледів роридулу Горгони без проблем. Саме така її повна назва. Вона росла тихо на краю під деревцем, до того моменту, поки смола не почала крапати. Опис її наступний: характерного вигляду цьому чагарнику додають подовжені цільні або відкриті ланцетні листки жовто-зеленого кольору, зближені на кінцях гілок та поблискуючі від краплин бальзаму, що виділяється залозистими волосками, які повністю вкривають цю рослину. Відмерлі бурі листки у роридули Горгони звисають вниз від основи листяної частини пагонів, злегка закручені на кінцях, наче змії з голови Мндузи Горгони. На клейкому листі можна побачити велику кількість померлих комах, або тих, котрі з останніх сил намагаються врятуватися, а також павуків та клопів, що висмоктують їхні соки. Роридула не переварює знайдених комах, оскільки секрет її залоз не містить в собі протеолітичного ферменту, та складається з суміші смолистих та каучукоподібних речовин. Залозки роридули мають принципово іншу, ніж у росянок, будову: їх ніжка не має провідникової тканини, а в еліпсоїдальній голівці проходять розширення в нижній частині, каналці, в яких збирається секрет, що виділяється епідерміальними та паренхімними клітинами головки. Роридула має тичинки, які реагують на подразники, зв'язник яких в нижній частині сильно потовщений, а пильники в бутоні та в неопиленій квітці інвертовані та притиснуті до тичиночної нитки. Всередині потовщеної частини зв'язників міститься цукровий сік. Насіння роридули висипаються, коли тріскаються коробочки, та не мають особливих пристосувань. Цю рослину було віднайти досить легко. Ні хижих звірів, які її охороняють, ніяких тобі перешкож, щоб отримати інклюз не було. Чиста перемога. Час повертатися до Урука. За старою традицією. Він викинув шприці в траву у те ж місце, слідопити провели його всередину, посмішка на обличчі Урука сягала його вух, коли він побачив головного героя, та сказав йому:

– Швидше, покажи їх мені!

Алан пафосно викинув усі інклюдії і навіть тей, який вказував шлях. Урук прокричав:

– Еврика! Залишилися лише шприці. Гадаю, ти їх знову мені не покажеш, в тебе часу завтра до обіду, інакше, тобі кінець! А зараз, даю тобі п'ять хвилин побачитися з дівчиною. Слідопити відчинили двері, які знаходились одразу ж за тронем Урука. Це була холодна та тьмяна темниця. Алан спустився вниз сходами. Лише зверху через решідки пробивалась крапля світла, оскільки ка мера знаходилась під землею. Емма була підвішана на кандали. Привідкривши очі та побачивши Алана, вона хриплим та низьким голосом сказала:

– Води..

Алан стрілою підбіг до дівчини, розкрутив флягу та залив залишки води їй в рот. Потім взяв одну з цеглин, які щедро були розкидані в темниці та з пересердя порозбивав кайданки.

– Що ж вони з тобою зробили? – запитав у неї Алан.

З обох її ноздрів текла кров, обидві руки були в синцях та гематомах, права брова розчісана.

– Віддай їм флюїди, я більше не витримаю. – сказала Емма.

– Ще один день, тримайся. Коли наступного разу зайдуть слідопити, зроби вигляд, що ти прикована, притримуючи пальцями наручники. Розумію, що зараз не найкращий час, проте я маю запитати, звідки в тебе в металевій скрині під назвою «Відповідь всьому світу на зухвалий виклик» таке спорядження? Це не палицю заточити, розкажи мені про це, доки залишилось трохи часу до повернення слідопитів.

– Моя сім'я... батько був японським санобі, а мати м куноіті. Батьки шукали миру та спокою. Варто було їм переїхати на цей острів, як народилась я. До підліткового віку все було чудово, доки батьки не пішли за провіантом та не були загнані глибоко в підземне сховище інфікованими. Я чекала спочатку години, потім дні, місяці, а потім роки, проте вони не повертались. Лише Балу придивлявся за мною та

захищав від небезпек. Я не змогла дістатися того прихистку. Вдвох з Балу ми б їх не подолали, воно добре охороняється. До їхнього сховища потрібно йти прямо, в двох кілометрах від наших вхідних дверей. Якщо ти зможеш коли-небудь туди зайти, то прошу тебе, принеси мені хоча б щось, що від них залишилося, адже напевно що їх більше немає.

– Я тебе не підведу. Зараз зайдуть слідопити, зроби, так як я тобі казав. Так і трапилося. Час засікався, рівно через п'ять хвилин зайшли інфіковані та забрали Алана з темниці. Коли він стояв перед Уруком знову, то почав насідати:

– Я вимагаю, щоб ви привели ту дівчину до ладу. Я виконав одне з твоїх доручень, надайте їй першу допомогу.

– Буде виконано. Пам'ятай, у тебе час до завтра до обіду, інакше ти більше її ніколи не побачиш, а ми підемо за тобою.

Алан так заметушився, що забув підібрати шприці та покластий їх в сумку. Він одразу ж ринувся на пошуки батьків Емми. Опинившись у тому місці, він насправді побачив багато інфікованих – більше двох десятків. Вони охороняли проламаний в горі прохід, проте зачіпка, як туди зайти безслідно була знайдена. Інфіковані не врахували, що вода, котра тече під горою – це така собі лазівочка. Спустившись схилом до низу, Алан затамував подих та з головою занурився в воду, його стрімко почала зносити течія. Сильний напір води не давав права на супротив. В останній момент головний герой зумів схопитися за балку. Алан почав підійматися нею до верху, озирнувся та зрозумів, що це був водоспад, а внизу на нього очікував обрив. Назад доведеться прориватися з боєм. Під горою прямо над балкою була пророблена дірка. Алан ледве проліз через неї. Коли він встав у повний зріст на дерев'яну підлогу, то все, що він там побачив – це поворот праворуч, прямо до замкнених металевих дверей в маленьку кімнату, а там два бездиханних тіла, котрі лежали на підлозі. Головний герой не мав жодних сумнівів, що це були батьки Емми. Адже, кого б ще інфіковані так відчайдушно б охороняли. Оглянувши тіла поближче, Алан жахнувся, як у матері, так і у батька з

черева стирчали японські ритуальні ножі під назвою кусунгобу. Те, що вони зробили, називається сеппуку. Роблячи сеппуку, самураї демонстрували свою мужність перед обличчям болю та смерті, а також чистоту своїх помислів перед богами та людьми. На долоні у покійного батька Емми лежала записка, підійнявши її, Алан почав читати. Головного героя розчулили написані на папірці слова, а саме:

«Люба Емма, якби ми могли подарувати тобі в житті щось одне єдине, ми б подарували тобі можливість бачити себе нашими очима. Лише тоді ти зрозуміла б, яка ти для нас особлива.» Аллан вирішив, що саме ця записка буде доказом того, що він знайшов її батьків. Скрутивши записку та поклавши її собі в сумку, головний герой підійшов до дверей, де стояла охорона. Ручка була вирвана. Батьки Емми навмисно так вчинили, щоб ніхто до них з малодушних не міг пробратися. Але так, пройшли роки, гвинти навкруги дверей були розхитані, а з іншого боку, де стояв Алан, можна було без проблем вибити двері сильним ударом з ноги, на що Алан і наважився. Він розпочав відлік:

– Один...Два...Три!

Загримло, і двері, котрі були вибиті Аланом, на смерть прибили одного з інфікованих. Головний герой вилетів звідти, наче лама. Почалась переслідування. Повз вуха свистіть стріли та списм. Алан вирішив схитрити, він негайно не побіг до Урука, а зробив коло, щоб заплутати невідомих йому інфікованих, а наприкінці, заскочив до медвежої барлоги, перечекавши кілька хвилин, щоб все вщухло. На щастя, в барлозі не було ні медведиці, ні її малюків. Аллан виліз звідти, обтріпався та пішов до резиденції Урука зі словами: – В останній раз!

ЧАСТИНА 19 – СЛАВТЕ ПОВЕЛИТЕЛЬНИЦЮ

Залишалась одна година до обіду. Алан все зробив вчасно, зібравши всі докази про рідних Емми, але вийшла одна проблема. Перед тим, як увійти через центральні ворота в резиденцію Урука, він згадав про те, що коли ринувся на пошуки сім'ї Емми. То забув підібрати шприці з флюїдами. Він скорпульозно оглянув місце, де їх залишив, та нічого не знайшов. Алан запанікував, проте, йому нічого не залишалось, окрім як зайти всередину з опущеною головою. Головний герой покликав слідопитів, на що ті люб'язно відчинили перед ним двері та провели всередину. Коли Алан опинився там, то зустрівся з грізним поглядом голови слідопитів. Показовим рухом Урук дістав з-за спини три шприці та сказав:

– Думав, ми їх не знайдемо? Знаєш, моє доручення ти виконав, проте не передав до рук, а ми так не домовлялись. Тому я не можу відпустити дівчину. Сьогодні ви разом йдете на шибеницю.

– Ти не можеш так чинити!

– Ще й як можу!

І тут, неочікувано, через велетенське пірузове скло, пробивши його собою, всередину приміщення влетів Балу. Він був вдвічі худішим, ребра просвічувались і вся морда в шрамах. Урука захопив ступор:

– Боже....це ж він! Негайно прикінчіть його!

Почалась битва. Слідопити накинулись на пантеру. Один за іншим від лап Балу гинули інфіковані. Тварина була розлючена. Навіть, коли в ньому застрягав спис, він все одно продовжував, як властиво загнаним в кут тваринам, боротися за життя. На голосний рев, в повному нерозумінні вибігла Емма. Коли вона побачила, що відбувається, та між ким, була не на жарт шокована. Але її менталітет не дозволяв стояти та спостерігати м вона ринулась до Урука, щоб помститись за своє ув'язнення в темниці. Урук дістав зі свого чобота захований ніж та почав ним розмахувати перед дівчиною, але вона

перехопила руку, різким рухом своєї долоні вибила холодну зброю з руки нападника, а потім потягнулась за флюїдами в його лівій кишені. Хоча й на вигляд Емма здавалась тендітною, проте бойової підготовки та навичок було більше ніж вдосталь. Діставши шприц з флюїдами, вона вже хотіла кидати їх Кайдену, але Урук був не згоден з ними розпрощатися. Перехопивши її направляючу руку, він кричав їй прямо в обличчя:

– Така влада буде належати лише мені!

Емма кричала у відповідь:

– Якщо ж вони не дістануться нам.. отже не будуть належати нікому!

Дівчина швирнула шприці просто в повітря. Алан побачивши, як розгортаються події, ринувся за флюїдами. Він зробив дальній стрибок в висоту та за мить до падіння, як шприців, так і його самого – всетаки зміг спіймати. Головний герой лежав на землі скрутивши себе в позу ембріона. Емма ударом ноги відштовхнула Урука та наказала Балю покінчити з вождем остаточно. Повільно, неначе звір вийшов на полювання, пантера почала підкрадатися до Урука, і.. за однин укус його просто не стало. Збентежена дівчина підбігла до головного героя впритул. Щойно вона почала його підіймати – Алан вколов Емму всіма трьома видами флюїдів в ліву трапецію. Перелякано вона запитала його: – Навіщо...?

На що Аллан відповів:

– Лише ти можеш просвітлити їхній розум.

Алан вийняв шприці з тіла Емми та підійнявся з землі. Вони обоє озирнулись довкола, але Балю більше не було в приміщенні, він зник, наче й не з'являвся. Виходячи разом у двір табору, вони побачили, що всі існуючі на цьому острові інфіковані почали сходитись до них. Їх притягував запах та шарм дівчини. Не взмозі чинити опір, вони ставали на коліна та промовляли «повелительниця». Навіть Авад, Рея та Тирса прибули, щоб поглянути на новоспечену королеву народів. Емма не знала, як реагувати та що робити. Вона запитала Алана:

- Що далі?
- Прав. Тепер вони тобі підвласні.

Емма наказала, щоб всі інфіковані встали з колін, а потім, наказала, відбудувати острів так, щоб це не заважало тваринам жити в гармонії та ідилії з природою, займатись саморозвитком, вивчати флору та фауну, припинити самоствердження за рахунок інших та припинити війни з іншими народами. Для початку, Емма наказала кожному племені по черзі прийти завтра ж на це ж місце для вивчення таких предметів як математика, фізика, хімія. Потім відвела в бік Алана та попросила його розповісти, чи вдалося йому знайти бодай щось під час пошуків її батьків. У відповідь він простягнув папірець, де були написані ті ж слова, котрі головний герой прочитав перебуваючи в підземному сховищі. Також, Алан сказав, що їх більше немає. На що Емма відповіла:

– Потрібно провести їх в «останню дорогу», але спочатку, я хочу, щоб ти був моїм асистентом та бачив, як я буду намагатися вкладати в інфікованих знання. Ти допоможеш мені в цьому, почнемо завтра після обіду.

ЧАСТИНА 20 – НАУКА

Настав новий день, Емма з Аланом зійшли на п'єдестал, щоб спочатку виступити перед кланом Авада – авангардцями, а потім, перед іншими. Алан запитував, а Емма відповідала:

– Для початку, що таке математика? Тосна наука, яка з самого початку займалась вивченням кількісних відношень та простороїх форм, що зумовило появу двох основних напрямів математики – алгебри та геометрії відповідно.

– Далі. Навіщо взагалі потрібна математика?

– Аналізувати та систематизувати, знаходити закономірності та встановлювати причинно-наслідкові зв'язки, розмірковувати та робити висновки, мислити логічно, стратегічно та абстрактно.

– Добре. На чому базується математика?

– Саме і цей період математика виникає як теоретична наука, заснована на системі доказів, за допомогою яких встановлюється істина припущень та виявляються їхні зв'язки та взаємозалежність. Такі зміни характеру математики відбулися в Стародавній Греції.

– Відмінно. Як математика впливає на мозок?

– Вивчення правил та застосування їх в задачах робить мислення людини логічним та послідовним, тобто розвиває вміння розмірковувати, формулювати думки та виявляти взаєозв'язки.

– Неймовірно! Чому математику називають «царицею наук»?

– В цілому, математику можна розглядати, як систему знань, яка дозволяє нам зрозуміти та пояснити світ навколо нас, а також використовувати цю інформацію для вирішення конкретних проблем. Вона є основою для розвитку інших наук та технологій, і тому заслуговує називатися «царицею наук».

– А хто саме сказав фразу «математика – цариця наук»?

– Карл Гаус.

– Неперевершено! Яку роль відіграє математика в сучасному світі?

– Математика відіграє ключову роль в сучасній економіці та фінансовій сфері. Вона забезпечує точні та надійні розрахунки, які допомагають прогнозувати та аналізувати економічні процеси. Без математики було б неможливо розробляти моделі, прогнозувати ринкові тенденції та приймати обґрунтовані рішення.

– Супер! Як математика впливає на психіку?

– Важливість математичних моделей в психології важко переоцінити. Вони дозволяють нам зрозуміти, як працює наш мозок, як приймаються рішення, як формуються емоції. Завдяки математичним моделям ми можемо виявити фактори, які впливають на нашу поведінку, та передбачити результати різноманітних психологічних експериментів.

– І контрольний! Хто винайшов математику?

– Давньогрецький математик та філософ – Піфагор перший заклав основи математики як науки, заснував школу піфагорців, вивів метод побудови багатокутників та принцип перемноження натуральних чисел – таблицю Піфагора.

– З питаннями певно досить. Тепер, розкажи їм все, що ти знаєш про математику.

Емма підготувалла реферат на тему цієї науки та почала розповідати:

– Спочатку, місце математики в системі наук. Математика – це фундаментальна наука, методи якої активно застосовуються в багатьох природніх дисциплінах, таких як: фізика, хімія та навіть біологія. Сама собою, ця область знань оперує абстрактними відношеннями та взаємозв'язками, тобто такою основою, яка самотійно не є чимось дійсним. Проте, тим не менш, варто матиці вступити в область будь-якої науки про світ, вона одразу ж втілює в описане, моделювання та передбачення більш ніж конкретних та реальних природніх процесів. Математика – як інструмент пізнання світу. Математика – це точна наука, яка не терпить свавілля в тлумаченні та різноманітних спекуляціях. Це втілення порядку та жорстокої логіки. Вона допомагає зрозуміти світ довкола, дізнатись більше про його закони, так як ці

закони підкорюються тому ж самому порядку, що панує і математиці. Мову, якою говорить природа, ми успішно можемо перекласти на мову математики та усвідомити структуру взаємозв'язків будь-якого явища, і після того, як ми формалізуємо ці зв'язки, ми маємо будувати моделі, передбачувати майбутні стани явищ, які описуються цими моделями, лише на папері, або в пам'яті обчислювальних машин. Ейнштейн, у відповідь на запитання, де знаходиться його лабораторія, посміхнувся та показав на лист та олівець. Його формули теорії відносності стали важливим етапом на шляху пізнання Всесвіту в якому ми живемо. І це відбулося до того, як людина почала опановувати космос і тільки тоді експериментально підтвердила правильність рівнянь великого вченого. Завдяки застосуванню математики в моделюванні та прогнозах, нам не потрібно проводити дорого вартісні та небезпечні для життя експерименти, перед тим як реалізуємо якийсь важкий проєкт, наприклад, в освоєнні космосу. Ми можемо завчасно розрахувати параметри орбіти космічного апарата, який запускаємо з землі для доправлення космонавтів на орбітальну станцію. Математичні розрахунки дозволяють не ризикувати життям людей, а прикинути завчасно всі необхідні для запуску ракети параметри, гарантувавши безпечний політ. Звісно, модель, вона на то й модель, що не може врахувати усі можливі змінні, тому трапляються ікатастрофи, проте вона забезпечує досить надійні прогнози. Медицина та охорона здоров'я також існують завдяки математиці, яка використовується: по перше, при проектуванні медичних приладів, а по-друге, під час аналізу даних про ефективність того чи іншого лікування. Навіть прогноз погоди не обходиться без застосування математичних моделей. Математика розвиває розумові можливості. Математика дозволяє розвивати деякі важливі розумові якості – аналітичні, дедуктивні, а це, в свою чергу, можливість уособлювати, критичне мислення, та вміння прогнозувати, мислити на кілька кроків вперед. Заключення. Математика та інші точні науки надзвичайно важливі для інтелектуальної досконалості конкретного індивіду. Звісно, збалансований розумовий розвиток особистості, мається на увазі засвоєння не лише точних предметів, а також і гуманітарних

дисциплін. Читання якісної літератури, наприклад, також необхідне для вас, якщо ви хочете розвиватись. Золоте правило – все хороше в міру, справа гармонійно розвиненого розуму, універсальність на базовому рівні. Дякую вам за те, що вислухали.

Авад був у приємному захваті від того, яким високим рівнем знань володіє ця дівчина. Емма порадила їм не втрачати мотивацію, намагатись бути вправними та навчатись, уважно слухати та пізнавати світ. Рея та її часові прийшли якраз вчасно. Вони ту з питань фізики. Також вони принесли з собою трохи екзотичних фруктів, кокосів, бананів та інших. Емма з Аланом відмовилися від пропозиції набратися вітамінів та одразу ж перейшли до справи:

– Що таке фізика?

– Фізика – це наука про природу в що не є загальному сенсі. Вона вивчає матерію та енергію, а також фундаментальні взаємодії природи, що керують рухами матерії. Деякі властивості загальні для всіх матеріальних систем, наприклад – збереження енергії. Такі властивості називають «Законами фізики.» – відповіли наче одне ціле всі присутні.

– Чудово! Назвіть мінімум чотири розділи фізики.

– Класична механіка, термодинаміка, електродинаміка, квантова динаміка, молекулярна оптика, фізика коливань та хвиль, а також загальна теорія відносності.

– Навіть дуже добре. Тепер, чому ж навчає фізика?

– Фізика – це розділ природознавства, наука про матерії, її структуру, та рухи, найпростіші та загальні закони природи. Вивчення цієї дисципліни допоможе використовувати отримані знання в технічній та природничій сфері.

– Ти права. Для чого нам потрібна фізика?

– Явище фізики в житті людини досить вагоме. Фізика дає нам знання про оточуюче середовище, формує кругозір, вона допомагає формувати духовну форму людини. Адже, якщо задуматись, не знаючи

фізики неможливо навіть зварити яйця. Фізика до того ж ще й корисна – вона може змусити думати, що сприяє розвитку мозку.

– Продовжуй! Яке головне завдання фізики?

– Головним завданням фізики є розробка загальних універсальних законів природи, математичного опису будови, руху та взаємодії матерії.

– Останнє. Хто вважається батьком фізики?

–Галілео Галілей.

– На цьому все. Тепер, розкажи все, що знаєш про фізику.

– Фізика в перекладі з давньогрецької – «природа». Фізика – це область природознавства, наука, яка вивчає найбільш фундаментальні закономірності, які визначають загальну структуру та еволюцію матеріального світу. Вона є одним з трьох китів, на яких тримається сучасна система світоустрою, фізика – це наука про природу в найширшому розумінні. Окрім того, що вона вивчає матеріальні та енергетичні параметри організації всесвіту, вона також ставить перед собою завдання пояснення та логічного підґрунтя фундаментальних взаємодій в природі, які керують рухами матерії. Насправді, саме фізика є основним рушієм технічного прогресу людства в цілому. Саме фізики дали можливість людству зробити неймовірний стрибок в науці. За останні сто років людина заволоділа енергією атома, запровадила електрику у всіх сферах життя, завоювала повітряний, водний та почала досліджувати підводний простори. Створила міцні матеріали, які наділені небаченими до того властивостями, обчислювальні машини, які виконують роль мільярдів логічних операцій за секунду, проникла в безкрайні глибини людського мозку, побачила найменших жителів нашої планети Земля.

Інфіковані племена часових були задоволені почутим. Прибув Тирса з морськими мисливцями, їхні очі майоріли цікавістю. Алан почав розпитувати Емму вжу на рахунок хімії:

– Що потрібно знати про хімію?

– Атоми та молекули, елементи, кількість речовин, еквівалент, кислоти та основи, реакції окислення та загальні хімічні закони.

– Гаразд. Що таке хімія та на які основні області ми можемо її поділити?

– Це наука про будову та властивості різних речовин а також перетворення однієї речовини на іншу. Хімія може бути органічна та неорганічна.

– Продовжуй. Які види хімії існують?

– Аналітична хімія, неорганічна хімія, органічна хімія, біохімія, фізична хімія та технічна хімія.

– Супер! Яке головне завдання хімії?

– Отримання речовин, необхідних в народному господарстві, таких як: пластмаса, мінеральні добрива, ліки та інші речовини шляхом хімічних перетворень.

– Не зупиняйся. Які закони хімії існують?

– Закон збереження маси, закон збереження енергії, закон збереження заряду, періодичний заряд.

– Ти майже завершила. Хто ж створив поняття хімії?

– Антуан Лоран Лавуазьє (1743-1794 рр.) – французький природознавець, засновник сучасної хімії, член Паризької академії наук Лондонського королівського суспільства.

– На сьогодні з тестами покінчено. Тепер, розкажи все, що ти знаєш про хімію.

– Хімія – одна з найважливіших та обширних областей природознавства, наука про речовини, їхні властивості, будову та перетворення, які відбуваються в результаті реакцій. Оскільки всі речовини складаються з атомів, які завдяки хімічним зв'язкам мають здатність формувати молекули, то хімія займається в основному вивченням взаємодії між атомами та молекулами отриманими в результаті таких взаємодій. Предмет хімії – хімічні елементи та їх з'єднання, а також закономірності, яким підкорюються різноманітні хімічні реакції. Зачатки хімії виникли ще з часів появи людини розумної. Оскільки

людина завжди так чи інакше має справу з хімічними речовинами, її перші експерименти з вогнем, гарбвння, приготуванням їжі можна назвати зачатками практичної хімії. Поступово практичні знання накопичувались, та на самому початку розвитку цивілізації, люди вміли готувати деякі фарби, емалі, отрути та ліки. Спочатку людина використовувала біологічні процеси, такі як: бродіння, гниття, печіння, плавлення. Використовувались редокс-реакції, які не відбуваються в живій природі, наприклад: відновлення металів з їхніх сполук. Хімія як наука почала існувати в XVI – XVII сторіччях, після низки наукових відкриттів, які закладені в основу механістичної картини світу, розвитку промисловості, створенні фабрик, появі буржуазного суспільства. Однак, через те, що хімія, на відмінну від фізики, не могла бути вираженою кількісно, виникали суперечки, чи можна назвати хімію кількісно відтворюваною наукою або ж це певний вид пізнання. Важливу роль в пізнанні структури речовин зіграли відкриття XIX сторіччя. Дослідження тонкої структури емісійних спектрів та спектрів поглинання наштовхнуло вчених на думку про їхні зв'язки з будовою атомів речовин. Відкриття радіоактивності показало, що деякі атоми не стабільні, мають ізотопи та можуть самовільно перетворюватись на нові атоми. Процеси, які протікають в хімічній речовині, або ж в сумішах різних речовин, являють собою хімічні реакції. При протіканні хімічної реакції завжди утворюються нові речовини. В загальному, це процес зміни структури молекули. Як результат реакції, кількість атомів в молекулі може збільшуватись, зменшуватись або ж залишається сталим. В ході реакції змінюються зв'язки між атомами та порядок розміщення атомів в молекулах.

Всі племена залишались на своїх місцях, і Емма, не втрачаючи можливість, промовила:

– Сьогодні ви послушали підготовчу шкільну програму, а завтра, чекаю на всіх, для того, щоб ви послушали про «красномовність». Всі клани приходять разом в один і той же час. Всім надобраніч.

ЧАСТИНА 21 – МИСТЕЦТВО ГОВОРИТИ

Прокинувшись зранку, герої герої провели свої ритуали, щоб виглядати пристойно для виступу перед різними племенами. Що б там не було, та все ж потрібно бути прикладом для наслідування. Племена вже кілька годин були на своїх місцях та готові слухати. Тепер, питання ставила Емма головному герою:

– Розповідай все, що тобі відомо на цю тему та зроби акцент на діловій та соціальнопобутовій красномовності.

– Соціальна значимість красномовності високо оцінювалась ще в античну епоху. Платон говорив про риторику, що це «завоювання душі словами». Аристотель вказував на те, що мистецтво говорити – це природний дар, талант. На його думку, успішна промова оратора залежить від чесності та благородства намірів того, хто говорить, від логіки мовлення до піднесення, захоплення оратора. Як бачимо, благородство цілей, етичність ще в давні часи була критерієм оцінки мовленнєвої взаємодії. Справа в тому, що риторика, мистецтво говорити, красномовність – явище історичне та вимоги до нього тісно пов'язані з особливостями епохи. Так, наприклад, історія є свідком, що під час потужних народних революцій публічні виступи, хто б то не був, відрізнялись виразною емоційністю, словниковий запас характеризувався підбором відповідних слів та виразів, яким властиві пафос, піднесення, звеличення. Риторика, окрім історичного, має також національне коріння. Швидкість мовлення, манера говорити, жестикуляція, поведінка під час виступу співвідносяться з національними рисами. Звісно, зв'язок характеристик мовлення з історичними та національними рисами має характер тенденції, а не суворого закону, однак, з цією тенденцією доводиться рахуватися тому, хто готується до публічних виступів та хоче, щоб вони були успішними. Ораторське мистецтво філігранне, воно існує в різних жанрах. В наш час, коли людство нарешті усвідомило те, що спільними загальнолюдськими зусиллями можна зберегти природу, умови нашого

існування на земній кулі, потрібна єдина екологічна політика, дипломатичні контакти та взаємодія. Однак, особливості мовлення дипломата, без сумніву, є. Зазвичай вони характеризуються тим, що дипломат представляє в своїй особі всю країну та відстоює її інтереси. Кожному його слову надається більше значення. Звідси і жорстокі вимоги до підбору слів, до емоційного забарвлення мовлення, до її сенсового аспекту, логічній будові, стилю мовлення та до інших характеристик, включно з такими, як дикція та інші. Адже, якщо дипломат має погану дикцію, це може завдати клопоту в переговорах, його можуть неправильно зрозуміти, через це можливі непотрібні та некоректні висновки, що може слугувати причиною неприємних наслідків. Специфічні риси має також мистецтво лектора або ж пропагандиста. Лектор повинен бути гарним спеціалістом тієї області, з якою він знайомить слухачів, рівень його кваліфікації як профільного спеціаліста слухачі помітять доволі швидко, в ході знайомства з його повідомленням, доповіддю, з його мовленням. Проте лектор – пропагандист повинен, окрім як володіти методичним аспектом, ще й вміти «подати» матеріал найбільш зручним способом, побудувати свої наративи таким чином, щоб виникло бажання йти цим шляхом наукового пошуку. Іншими словами, лекторська красномовність обов'язково повинна бути підкріплення майстерністю без жодних але. Ділова красномовність завоювала собі відповідне місце в класифікації видів риторики зовсім нещодавно. Нікому в часи Аристотеля, Демосфена не спало б на думку виділити цей вид красномовності як специфічний. Зараз саме ця гілка ораторського мистецтва цвіте «пишним цвітом». Однак потрібно пам'ятати про те, що формулювання цілі бесіди, цікавої для одних, не завжди заслуговуватиме на увагу інших. Тому, припускаючи свій варіант цілі, варто пам'ятати про те, що її потрібно обговорити з представниками іншої точки зору. Якщо бесіда проходитиме на досить високому посадовому рівні, обмін думками про цілі бесіди іноді варто перенести на папір, тоді буде легше продумати формулювання цілей та осмислити їх. Проте, якщо узгодження в усній формі, формулювання

цілі бесіди має бути максимально короткою, однознано зрозумілою та цікавою для всіх, хто готовий взяти участь в діловій бесіді. Звертаючись з пропозицією провести ділову бесіду, варто пам'ятати та зважати на спецтфічні людські якості майбутнього співрозмовника, про попередні спроби мати з ним справи, вдалі, чи ні, нарешті, про стан його здоров'я, настрій та самопочуття в даний момент. Можливо, першою, ключовою фразою повинно бути щире співчуття по відношенню до нього з вашого боку з того чи іншого приводу, а можливо, таке співчуття він розцінить як безтактність, за спробу «всунути свого носа до чужого проса» – вся справа в індивідуальних особистостях даної людини.

– Як на рахунок військового та духовного красномовства?

– Військове красномовство має бути чітким, коротким та сильним. Щоб мати вплив на маси військ, начальника повинні зрозуміти солдати, він повинен здобути їхню довіру. Окрім того, промова полководця має відповідати характеру армії та обстановці всередині. Ще в давнину полководець був разом з тим оратором. Генріх IV розпочав нову епоху в історії красномовства: замість дій, для нього було достатньо лише кілька слів, аби його військо йшло прямо до цілі. В середньовіччі до суспільної промови допускалися представники виключно вищих, привілейованих прошарків: військово-аристократичного та духовенства. Єдиною сферою реалізації права «на промову», котра була достпна практично кожному, залишалась духовна промова. Старозавітна риторика просякнута перш за все героїко-патріотичним пафосом боротьби малого народу з сильними та багаточисельними противниками. Саме ці молитви характерні для військової риторики Олівера Кромвеля. «Солдатська кишенькова Біблія», яка розповсюджувалась всередині війська, один з перших солдатських катехизисів, котрі мали за мету виховання високих морально-вольових якостей війська. Ідея релігійного обов'язку стала офіційною ідеологією армії Кромвеля. Вперше у воєнній історії від солдата вимагали, щоб він виконував свій обов'язок. Військове красномовство зникає у Європі першої половини XVII сторіччя.

Релігійний пафос військових промов гине, разом з вождем протестанства. В абсолютній монархії Людовіка XIV держава виступала в особі монарха, якому піддані зобов'язані були підкорюватись без жодних винятків, і замість суспільної думки ми бачимо лише «державний монолог» короля. Додам також щодо духовного красномовства – рід духовного красномовства зазвичай був пов'язаний з викладом та реалізацією різних релігійних тем. За тисячі років християнства були розроблені жанри церковнобогословської мови. До таких жанрів можна віднести: проповідь, вітання, некролог, бесіду, повчання, послання, лекцію в духовній симінарії, а сьогодні сюди також можна віднести виступи священнослужителів.

– І останнє на сьогодні. Що називають академічним красномовством?

– Під «академічним» красномовством маємо на увазі чітко науковий характер красномовства, яке відрізняється глибокою аргументованістю, чітким стилем мовлення, до того ж має специфічну термінологію. Академічне красномовство сприяє розвитку творчого мислення. Воно відрізняється за пізнавальним напрямом, інформативністю, аргументованістю та високою логічною культурою в цілому, а також інтелектуальною прогресивністю та естетичним оформленням. Стосовно теми красномовства, у мене все. Заразх всі можуть прямувати на полювання, щоб здобути провізію для себе, а ввечері ми продовжимо, так би мовити «лекції», проте вже на тему «медицини».

Емма з Аланом спустились з п'єдесталу, дівчина сказала головному герою, що його промова чудово поставлена, а вміння зацікавити натовп – неймовірно корисний талант.

Час сплинув швидко, вже до шостої години вечора, інфіковані знову були готові слухати Аллана:

– Зараз я розповім вам про елементарні ази медицини та загальні поняття, що таке медицина. Медицина – це сукупність наук про хвороби, їхньому лікуванні та запобіганню. Її також можна назвати

«мистецтвом зцілення». Ця тема допоможе вам впоратись з різноманітними травмуваннями і як надати один одному першу медичну допомогу. Чому це важливо? – запитаєте ви. Тому, що рано чи пізно настане час, коли ваше здоров'я, або ж життя ваших рідних та близьких буде «триматися на волосині», і щоб продовжити ці безцінні хвилини, години, дні, тижні, місяці та роки життя, необхідно володіти певними навичками. Існує кілька видів медицини:

1. Наукова.
2. Практична.
3. Діагностична.
4. Ядерна.
5. Військова.
6. Радіаційна.

– В нашому випадку, сучасних ліків на острові ми не маємо. Не маємо і розуміння, які вони на вигляд. Для цього існує лікування без ліків та називається «рефлексотерапією». Це один з найефективніших методів безмедикаментозного лікування. Рефлексотерапія дозволяє впливати на всі органи та системи організму за рахунок активації внутрішніх резервів, володіє потужним знеболюючим, протизапальним а також імуномодулюючим ефектом. До відомих різновидів рефлексотерапії можемо віднести акупунктура. Але оскільки ви не маєте плоті, окрім ваших лідерів, найкращим методом лікування для вас буде мікрострумова терапія. Як би це не звучало смішно, вам потрібно буде зайти по пояс у воду, де плавають електричні вугрі. Буде достатньо малесеньких імпульсів струму. Вугор використовує напругу від трьохста до шістсот вольт. Атака електричного вугря складається з чотирьох до восьми розрядів короткими чергами. Сьогодні, я вважаю, цього буде достатньо. Завтра розберемо останні дві теми для вивчення – «ремесло та бартерний обмін» а також «стихійні лиха». Нікого більше не затримую. Зустрінемося на цьому ж місці зранку.

ЧАСТИНА 22 – МАЙСТЕРНІСТЬ РЕМЕСЛА ТА ТОРГІВЛІ

Відіспавшись, Емма та Алан хотіли піти поснідати, проте постовий прибіг до них зі звісткою про те, що інфіковані тах хочуть зайти, що ламають двері, а вона в такому випадку зовсім скоро відпаде. Алан наказав впустити їх, а сам разом з Еммою швидко почали збиратися, щоб провести заняття. Зійшовши знову на п'єдестал, та привітавши усіх присутніх, потім почав вчити всіх інфікованих основам ремесла та братерства:

– Основним заняттям населення Риму було землеробство, яку в гірських та посушливих районах доповнювалося скотарством. В римі існували практично всі відомі види ремесла по обробці каменю, вовни, металу, шкіри а також було розповсюджено ткацтво. Найрозвиненішим з ремесел – гончарне виробництво. В VII-VI ст. до н. е. підвищений попит на гончарні вироби зумовив спеціалізацію та створення великих майстерень. Виробляли посуд, будівельна кераміка, а також веретена для ткацьких станків, грузила для сіток, тигелі, форми для відливу монет та статуй. Керамічними виробами в стародавньому Римі славилась Арреція. Ремісники об'єднувались у колегії за професійною ознакою. Колегії виникли ще в царський період та були підконтрольні державі. У IV-III ст. до н. е. колегії перетворювались в державні корпорації примусового типу з метою забезпечення армії та регулярним збагаченням державної скарбниці податками. Італія Інтенсивно розвиває власну торгівлю, як зовнішню, так і внутрішню. Особливістю торгівлі була перевага ввозу над вивозом. Так з Сицилії та Африки вивозилося зерно, з Іспанії – срібло та вироби з нього, з Гіблартару – в'ялена риба, з Галії – керамічний посуд, з Сирії – скло, з Єгипту та Мілети – тканини, з Малої Азії – кольоровий мармур, з Греції – античні скульптури. Статуї, які завозили, прикрашали

будинки Риму. Імпортні вироби складали основу залучення знаті та одягу, котрий виготовлявся для них. Завозили в основному сільськогосподарську продукцію з провінції за нижчим цінником, предмети розкоші з Греції та еліністичного сходу. В II ст. до н. е. після захоплення іспанських срібних шахт, важливе місце посіло срібло, У вивозі в основному переважали вино, оливкова олія, металеві вироби. Сільськогосподарське виробництво базувалося на праці рабів (в основному). Особливе місце займали господарства з пасовищами, які працювали в основному на ринок. Відбувалося заглиблення спеціалізації виробництва сільськогосподарської продукції. В самій Італії стали вигідними тваринництво, виноградарство, садівництво. Тваринництво та птахівництво перетворюються окремі високоприбуткові напрями. Ефективність землеробства підвищується за рахунок концентрації земельної власності. Підйому сільського господарства сприяло і становленню постійних ринкових зв'язків між районами країни та хорошими дорогами. Одночасно зменшується роль зернового господарства, оскільки Рим починає відчувати конкуренцію, яка зростає з боку провінцій, які поставляли сюди дешевий хліб. Викорисовувався широкий вибір зброї. Був розповсюджений плуг, який зпорошував, але не перевертав пласт. Ґрунт оброблявся або розбиванням грудок спеціальними молотками, а для прибирання врожаю використовували серпи. В першому сторіччі до н. е. була винайдена колісна жатка – дерев'яна платформа на двох колесах, яку тягнули зпереду віл чи осел. Стебла потрапляли між залізними ножами та залишались на платформі. При оброблені врожаю використовувались процеси з грузом (клиновий, гвинтовий), давильні для вижимання винограду, оливок та овочів, млини з жорнами вулканічних порід або дробленого базальту.

Високого рівня досягла обробка металу, розвивалась її спеціалізація: з'явилися професії формувальників тонколистого металу, волочильників, граверів, полірувальників, шліфувальників. Холодна

обробка металів використовувалась при заточуванні, накаті, гравіюванні, фрезеруванні, штамповці, тисненні чи розкочуванні, гаряча обробка – в литті, у ковалевій справі задля отримання різноманітних сортів металу. Рідкий метал (лиття) не мало широкого використання у ремесничому виробництві, використовувався зазвичай у виробництві порожніх статуй. Шляхом лиття оброблявся мідь, срібло, рідше олово та золото. Залізо зазвичай ковали. Залізні вироби постачали з Путеоли, бронзові вироби, свинцеві та мідні – з Капуї. Тепер розкажу вам, що ж таке бартер. Бартер – це той хто отримав навички обміну, а бартерна система – це процес обміну між двома сторонами без застосування грошей. Простий приклад: ви віддаєте сусідньому народу косулю, а вони вам – одяг. Так відбувається обмін між двома сторонами без використання коштів. До появи коштів, був розвинений натуральний обмін. Народи віддавали один одному речі, яких бракувало. В цьому і полягає бартерна система. Натуральний обмін полягає в тому, що група людей передавали один одному товари та надавали послуги, об'єм яких задовільняв усіх. Приклад бартере в доісторичну епоху: один передає трохи глини для будівництва, а інший допомагає на полюванні. Договір укладався в усній формі без особливих труднощів. З часом бартерна система почала змінюватись. З'явилося більше товарів та стало важко вирішитися з ціною чогось-небудь. Ціна товару визначалась індивідуально, через щовиникали суперечки. Тут варто зупинитися на тому, що бартер під час зародження допоміг вижити, а далі перетворився в доволі непрактичну річ, яка потенційно завдасть збитків для однієї сторони. Натуральний обмін сприяв появі грошей. Люди почали наділяти предмети цінністю. Система обміну виглядала приблизно так: сусід дає пшениці вартістю в одну корову, а його приятель – яблука в таку ж ціну. Пройшли сторіччя, ле натуральний обмін досі існує. Він видозмінився

надзвичайно кардинально, проте його суть залишилася такою ж, як і у доісторичній епосі. Сьогодні бартер існує у двох формах:

1. Відкрита форма. Незалежний бартер базується на в обміні між двома сторонами. Така угода не декларується, обмін відбувається не одночасно. Одна з двох людей віддає товар або ж надає послугу. Та ж людина обирає самотійно, що отримати натомість. Пропорції обміну визначає кожна сторона.

2. Закрита форма. Це більш серйозний вид бартера. Товар чи послуга чітко обговорюються до обміну. Угода фіксується, сторони завчасно складають договір. Це надійна форма бартера, тому серйозні організації використовують саме її. Проте навіть бартери мають недоліки своєї системи. Часто виникають труднощі у підборі товарів для обміну. Особливо важко підібрати взаємовигідний варіант, якщо товар обмінюють за невивідну ціну.

ЧАСТИНА 23 – СТИХІЙНІ ЛИХА

Передаю слово Емммі, вона набагато краще мене знає природу та її примхи:

– Почну з такої трагедії як повінь. Повінь – це небезпечне природне явище, яке виникає через підняття рівню води у водоймах, та призводить до затоплення території. З повенем можна боротися шістьма способами:

1. Будівництво гребель та створення водосховищ.
2. Створення захисних дамб.
3. Регулювання стоку.
4. Збільшення пропускної здатності річкового русла.
5. Будівництво обвідних каналів.
6. Підвищення відміток території, котра знаходиться під захистом.

За повторюваністю та площею розповсюдження, повені займають перше місце в ряді стихійних лих, за кількістю людських жертв та матеріальними збитками – друге місце після землетрусу. Ні сьогодні, ні у найближчому майбутньому, убезпечити себе від них повністю – неможливо. Під час повенів переважно постраждали з асфіксею, з гострим порушенням дихальної та серцево-судинної системи, з травмами м'яких тканин, зі струсом головного мозку. Повені надзвичайно небезпечні тим, що руйнують майно, природні ресурси а найголовніше, можуть забрати людське життя. Повені можуть мати різні форми, наприклад, в результаті сильних дощів, штормового нагону, перевищення пропускних можливостей ґрунтових водойм та недостатній пропускній можливості дренажної інфраструктури для задоволення потреб під час повенях. Приберегові повені в першу чергу викликані

штормовим нагоном, який зазвичай супроводжує сильний прибереговий шторм, такий як тропічний шторм, ураган чи неможлива спека. Вітрове поле та низький тиск приберегового шторму викликають підвищення рівню води та створюють небезпечний штормовий нагін. Штормовий нагін може викликати таке явище, як «мертвоводневий» повінь – підвищення рівня морської води без значних хвиль, або ж яке супроводжується хвилями. В будь-якому випадку, прибереговий повінь може викликати ерозію, пошкодження конструкцій та інші небезпечні явища. Солонява чи солонувата вода, котра супроводжує приберегові повені, може зіпсувати механічне та електричне спорядження а також нанести шкоди рослинності. Приливні повені, також відомі як «неприємні повені», «повені блакитного неба» або ж «повінь сонячного дня», викликані нормальними коливаннями місячного циклу та може виникнути навіть за відсутності шторму. Рівень морської води щоденно коливається під дією гравітаційних сил та орбітальних циклів місяця, сонця та землі. Річкові повені відбуваються, коли об'єм прісної води, яка протікає через річку чи струмок, перевищує місткість і вода виходить з берегів річки, чи струмка. Наявність гребель чи інших водосховищ може погіршити проблему. Коли великі річки розливаються, це зазвичай відбувається через довготривалі дощі, які випадають в результаті масштабної погодної системи на обширній території.

Тепер розповім про землетруси. Землетруси складаються з різноманітних типів сейсмічних хвиль. Р-первинні хвилі, непомітні для людини, поширюються в 1,7 рази швидше, ніж більш руйнівні S-вторинні хвилі. Існує також таке поняття як «післяшок» або «афтершок». Афтершок – повторний сейсмічний поштовх, який відбувається після основного поштовху при землетрусі. Він має меншу інтенсивність, в порівнянні з основним

сейсмічним ударом. Землетруси завжди супроводжуються повторними сейсмічними поштовхами. Землетруси – це короткі, раптові струси земної кори, викликані переміщенням мас гірничих порід в надрах Землі. Землетруси виникають через підземні поштовхи, які супроводжуються коливаннями земної поверхні. Ці поштовхи виникають через внутрішні сили Землі, літосферні плити, які рухаються. Досить часто землетруси викликають глибинні розриви земної кори. Протягом декількох секунд товщі гірничих порід зміщуються на декілька сантиметрів або ж навіть метрів в горизонтальному чи вертикальному напрямках. Це породжує раптовий підземний поштовх. Під час потужних землетрусів на поверхні Землі часто виникають щілини, скиди, зсуви, цунамі. Землетруси викликають величезні руйнування. Місце, де виникає розрив та зсуви земної кори, називається центром землетрусу, а точка на землі, через яку це відбувається, називають епіцентром землетрусу. В епіцентрі сила поштовхів найсильніша, відповідно, чимдалі від центру, сила зменшується. Більш того, сейсмічна хвиля може охопити величезні території. Якщо епіцентр землетрусу розташований на дні моря, він може викликати гігантські хвилі – цунамі. Вони з руйнівною силою налітають на берег, знищуючи все на своєму шляху. Ця стихійна біда завжди була найстрашнішою для людства. Адже землетруси виникають неочікувано, дуже швидко починаються та несуть смертельну загрозу там руйнування. До цієї біди неможливо підготуватися. Недарма це стихійне явище називають катастрофою, адже за словами очевидців, під час землетрусу земля глухо гуде, коливається, наче морські хвилі, горбиться та здригається під ногами. Внаслідок таких коливань утворюються глибокі тріщини та провали, руйнуються мости та будівлі. Основною причиною землетрусів є рухи літосферних плит.

Далі, тема цунамі. Цунамі – найпотужніша стихія, яка має руйнівну силу. Це ще раз доводить, якою могутньою може бути вода. Цунамі перекладається з японської як «хвиля в гавані». До цього визначення люди називали цунамі «приливними хвилями», однак такий термін зовсім не підходить для цього природнього явища, адже ця стихія не має нічого спільного з приливами. Природа цунамі – підводні землетруси. При тому шкода, яку спричиняє хвиля, в кілька разів більша, аніж наслідки від самих підземних поштовхів. Одне з найбільш розповсюджених помилок полягає в тому, що це явище налічує в собі лише одну хвилю. В подальшому, стихія складається з цілої серії хвиль, які сліднують одна за одною. При тому, близько вісьмидесяти відсотків приливів виникає у водах Тихого океану. Окрім землетрусів викликати викиди можуть і виверження вулканів, масштабні зсуви чи падіння метеориту. Ще одна розповсюджена причина – входження до морської акваторії ураганів чи тайфунів. Такі хвилі ще називають «метеоцунамі». Як правило вони не перевищують одного метра, при тому відстань між хвилями може сягати тисячу кілометрів, а швидкість цунамі – перевищує вісімсот кілометрів на годину. Наближаючись до берега, хвиля сягає заввишки від десяти до п'ятидесяти метрів. Існує припущення, що хвиля жахаючої висоти стала причиною загибелі легендарної Атлантиди. Не варто забувати про таке стихійне лихо як «сель». Сель – це короткочасний бурхливий паводок на гірських річках, з величезною кількістю наносу, що надає йому характер бруднокам'яного потоку схилами гір, руслами гірських річок в долини та руйнують на своєму шляху все, що трапиться йому на шляху. Це одне з найстрашніших стихійних лих. Сель чинить людям колосальної шкоди. Сельові потоки зносять геть свійських тварин, продовольчі заготовки та домашні речі, а також заливають тваринні двори та пташники. Вся ця брудна маса осідає в домах

та підвалах. Постраждали будинки потребують багато людського ресурсу та фінансових витрат щоб довести їх до нормального стану для проживання. Що ж відомо про циклони? Циклони та антициклони – це гігантські повітряні вихорі, декілька сотень кілометрів у діаметрі, які виникають через обертання Землі та нерівномірності температури та тиску повітря. Повітря розподілене поверхнею Землі нерівномірно, через це виникають місця з високим та низьким тиском, з місцевості з високим тиском, де повітря вдосталь, він перетікає в місцевість з низьким тиском, де його недолік. По-простому це називається «вітер». Циклон – це воронка навпаки. В центрі у нього полюс зниженого атмосферного тиску, в який затягується з усіх сторін повітря, яке рине в бік воронки, закручується проти часової стрілки в північній півкулі та за часовою стрілкою на південній. Всередині циклону завжди хмарно, оскільки він затягує в себе хмари. Антициклон працює навпаки. В центрі антициклону високий тиск, тобто повітря там дуже багато та воно розповзається у різні боки, кружляючи в протилежному до циклону напрямку: за часовою стрілкою у північній півкулі та проти – в південній. Під час антициклону небо ясне через те, що він не витісняє з себе хмари. Влітку, під час антициклону спекотно, сонцю хмари не заважають підігрівати повітря. А зимою навпаки, сонце знаходиться низько та не може прогріти повітря, але при тому немає хмар та вони не затримують тепло, тому зимою під час антициклону завжди морозно.

Не варто забувати про ураган, смерч та торнадо. Шкода та руйнування від громовиці суттєво менші, ніж від ураганів. Іноді сильну громовицю називають штормом. Смерч – це сильний маломаштабний атмосферний вихорь діаметром до тисячі метрів, в якому повітря кружляє зі швидкістю до ста метрів за секунду, це страшенна руйнівна сила. Смерч утворюється під час сильної

грози, коли теплий потік повітря зіштовхується з холодним. Потоки повітря починають кружляти один довкола одного, формуючи вирву смерча – величезний стовп повітря шириною до півтора кілометри. Вам варто знати, що атмосферний тиск всередині торнадо такий низький, що ваші легені не зможуть отримати достатню кількість кисню. Щоб вам було легше уявити: дихати всередині торнадо так само важко, як і на висоті вісім тисяч метрів. Смерч у верхній частині має розширення, яке зливається з хмарами. Різновиди: вогняний смерч. Високий та тонкий вихорь, який утворюється над вогнем та складається з полум'я продуктів згорання.

На цьому гадаю все, Ціль – навчити вас базовим знанням, виконана. Розповіді під відкритим небом оголошую завершеними. Сподіваюсь, моя праця не була марною. На завтра, підготуйте три плоти та принесіть два тіла, які віднайшли спокій в підземному сховищі, яке ви так злісно охороняли, сподіваюсь, вам відомо, що таке «церемонія прощання».

ЧАСТИНА 24 – ОСТАННІЙ ШТРИХ

Не розплющивши до кінця власні очі, зранку герої почули шум – на ногах були всі існуючі слідопити, вони метушились, та згодом, стало зрозуміло чому – плем'я Авади, Рея та Тирси приволокли тіла батьків Емми. Як виявилось, плоти були готові до підношення, племена встигли їх скліпати пізно ввечері. Емма наказала кожному інфікованому взяти луки та підпалити по одній стрілі. Дівчина вирішила похоронити батьків за стандартами вікінгів. У давні часи вікінги проводжали померлих, запускаючи пліт до відкритого океану та кожен стріляв вогняною стрілою в пліт. Таким чином, вікінги віддавали честь померлим. Більше сотні інфікованих, які прив'язали тіла за мотузки та підштовхнули пліт з тілами до відкритого океану, почали запускати стріли. Емма холоднокровно дивилась на це видовище, але камінь, з її душі впав, вона була спокійною, тому, що всі невирішенні справи були в минулому. Вона відвела Алана в бік, де ніхто з інфікованих їх не бачив. Там на нього очікував третій, останній побудований пліт. Алан запитав:

- Невже, на цьому наша історія завершиться?
- Тобі вирішувати, але на твоєму місці, я б вирушила туди, де чекають, де люблять, де зрозуміють.
- Скажи мені будь ласка п'ять фактів про емоції, які допоможуть краще зрозуміти себе та оточуючих.
- Слухай, вдумайся та запам'ятай:

1. Емоції запускаються обдуреними очікуваннями та навпаки, неочікуваними обставинами. Ми відчуваємо емоції, коли наша реальність не співпадає з тим, що ми уявляли собі раніше. Наприклад, ти запросив дівчину на побачення, вона погодилась. Ти радієш, чекаєш на прогулянку магазинами та ресторанами, як ти спланував, і ось раптом вона телефонує і каже тобі, що сьогодні не зможе піти з тобою, оскільки в неї з'явилися термінові справи.

Як мінімум, тобі стане сумно від того, що казка не відбулась. Позитивний випадок, коли ти йдеш додому без настрою і розумієш, що тобі потрібно поприбирати в будинку, довести все до ладу, але прийшовши додому бачиш, що це вже зробила твоя кохана людина, завдяки чому, від ефекту неочікуваності тобі стає тепло та приємно від того, що хтось ще подумав про твій стомлений стан і такою дією полегшив тобі життя.

2. За кожною емоцією стоїть глибока потреба. Якщо пройти емоції до кінця, можна сягнути глибинної причини їх виникнення. Уяви, що ти попросив партнерку приготувати щось смачненьке, а вона каже «ніколи». Певно, що ти хотів турботи та уваги від неї, а не термінового втамування голоду.
3. Справжні емоції та слова, які ринули від людини – це не одне й те ж саме. До прикладу класичне «Люба, що трапилось? – Нічого.» Проте навички не лишень слухати, але й чути, насправді тренуються, тому постійно практикуючись ти можеш швидко розпізнавати емоції та їхні причини.
4. Жодна емоція не може тобі нашкодити. Тривалість первинної емоції сягає близько двох хвилин. І як би боляче не було серцю в той момент, як би земля не намагалась втікти з-під твоїх ніг, це пройде, ти зрозумієш, що насправді не все так страшно, як здалося спочатку.
5. Чим вища якість твоєї емоційної регуляції, тим більше шансів на успішну кар'єру, щасливу сім'ю та всі інші аспекти твого життя. Навички управління емоціями дозволяють тобі завжди добре усвідомлювати ситуацію та обирати стратегію, яка найліпшим чином допоможе отримати бажане. Твій спокійний та нестримний розум діє не за звичкою та не за стереотипним, нав'язаним

суспільством шаблоном, а саме так, як вимагають твої наміри та почуття.

– І перед тим, як я відпливу, поясни тоді, навіщо потрібні страждання, гнів, страх та подібне до цього?

– Щоб як досвідчений пілот. Дивитися на панель керування та бачити кнопки, які миготять. Загоряється кнопка «гнів», пілот фіксує проблему та вдається до певних мір. На іншій кнопці, котра замайоріла, написано «страх», це також знак зафіксувати першопричини проблеми та пропрацювати її. Поміть, не присвячувати життя стражданням, образам та розчаруванню, а знаходити першопричину та звільнятися від цих кнопочок. Емоції необхідні нам для того, щоб щось показати. І ти повинен бачити ті сигнали та датчики, які періодично мерехтять на твоїй панелі керування.

– Дякую. – майже пошепки вимовив Алан:

Так незвично...Захотілося просто промовчати, адже всі наступні слова будуть зайвими. Отже, ось, що таке вибір.

Літературно-художнє видання

Вадим Савченко

ШИТИЙ

Переклад українською
Ольга Авдєєва

Підписано до друку 27.07.2024р.
Формат 60х84/16. Папір офсетний.
Друк цифровий.
Друк. арк. 8. Умов. друк. арк. 7,44
Наклад 50 прим. Зам. №6072/1

Віддруковано з оригіналів замовника
ФОП Корзун Д. Ю.
Свідоцтво про державну реєстрацію
Фізичної особи-підприємця
Серія ВО2 №818191 від 30.07.2002р.